VIII. évfolyam, 16. szám *1952. április 17*

Ludas Matyi

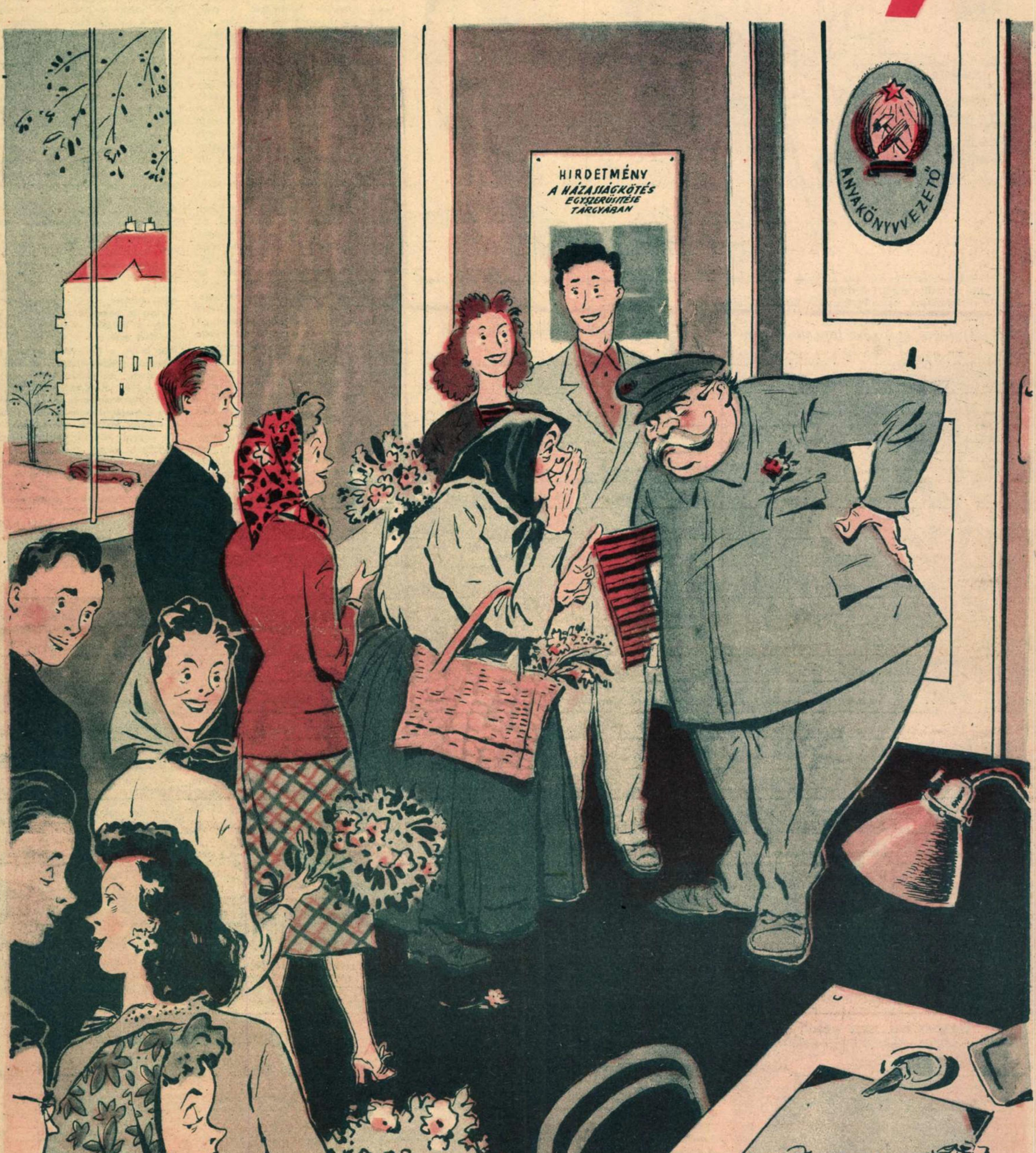
HIRDETMÉNY
A HÁZASSÁGKÖTÉS EGYSZERŰSÍTÉSE TÁRGYÁBAN
ANYAKÖNYVVEZETŐ
Toncz Tibor

70 fillér

Sokszáz házasságot kötöttek
Budapesten husvét előtt

— Hát maga, nénike? Szintén házasodik?
— Dehogyis kérem. A lányom előreküldött sort fogni…

Egy amerikai repülőgépen

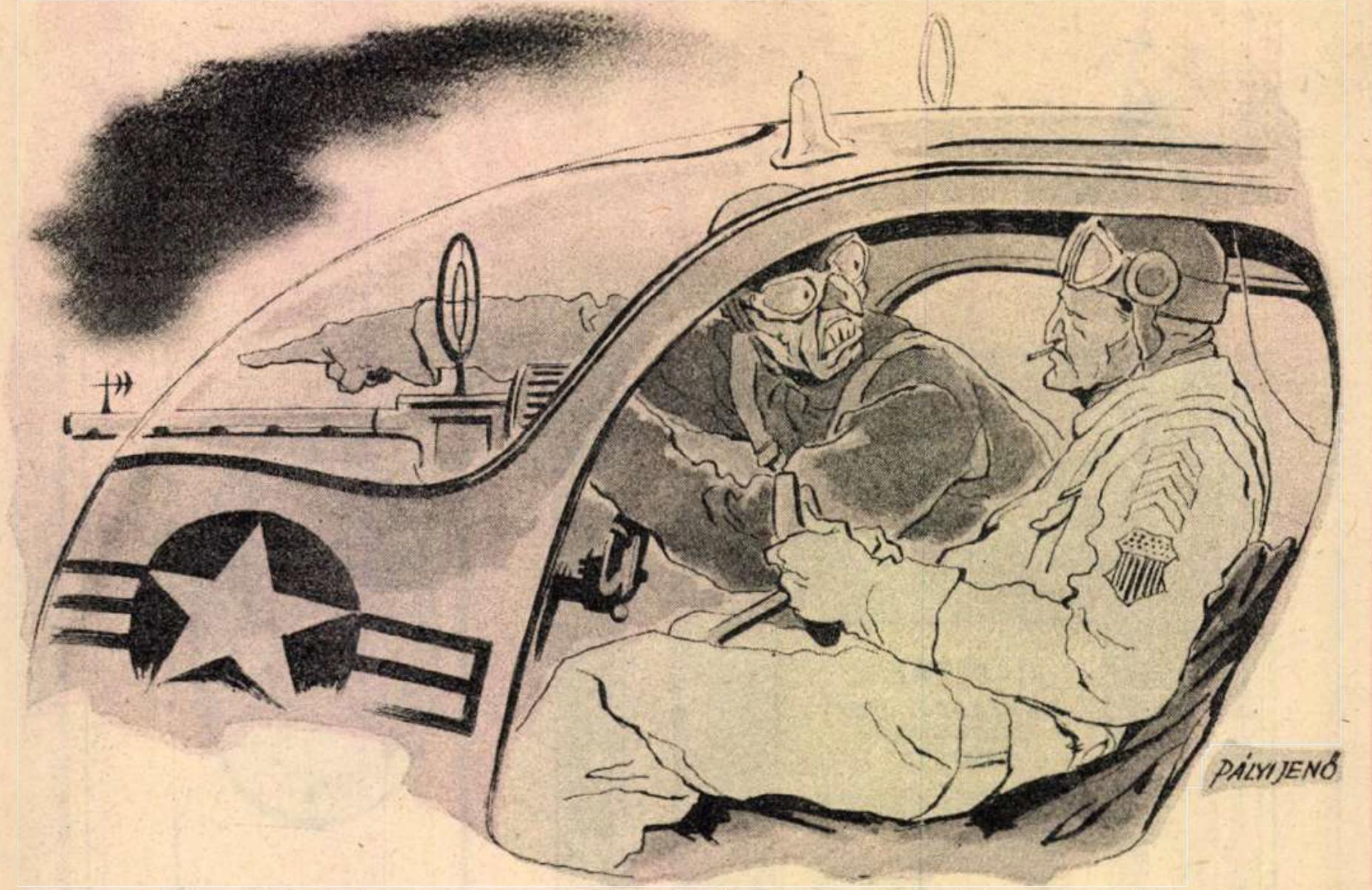

— Látja, ezredes úr? Ott megy az országúton a koreai fegyverszüneti bizottság autója a tárgyalásra. Talán ma sikerül valamit elérnünk.

— Reméljük, fiam. Igyekezzen pontosan célozni.

Hal a salátán

A KÖZÉRT egyik pultján fehér porcelántál állott, tele franciasalátával. A köralakú tál átmérője lehetett vagy negyven centiméter. A francia saláta domború tetején egy darabka hering hevert, dekorációképen. A hering tehát a tál szélének mindegyik pontjától húsz centiméternyire volt. Egy asszony a pulthoz lépett, s a tálra mutatva így szólt: „Kérek tíz dekát". A kiszolgáló fogta fehér fakanalát s merített a salátából. Papírra, majd mérlegre tette. Éppen tíz deka volt. Az asszony ekkor azt követelte, hogy a kiszolgáló a heringet is mérje bele. Az kijelentette, hogy nem teheti, a hering azé lesz, akire jut. Arra hivatkozott, hogy ha az első tíz dekával odaadná a heringet, megfosztaná az árut a díszétől. Az asszony ezt az álláspontot elutasította, s utalt arra, hogy a heringet csak egy vevő kaphatja, méltányos tehát, hogy ez az egy az első legyen. Most már beleszólt a vitába egy másik asszony is. Ez azt fejtegette, hogy ha a heringet az első vevő kapná meg, az ugyanannyi volna, mintha a tervkölcsönhúzáson legelőször a százezer forintot sorsolnák ki. Az előbbi asszonyt a hasonlat nem győzte meg. Azzal gyanusította meg az elárusítót, hogy saját maga akarja megenni a heringet, s azért nem adja oda az első vevőnek, mert ha az már elment, a hering megehető, tekintve, hogy a második vevő (ha egyáltalán tud arról, hogy hering is volt a salátán) joggal hiheti, hogy azt az elárusítónő már az elsőnek odaadta. Az elárusítónő erre felháborodottan utasította vissza a hivatali sikkasztás kísérletének vádját, de hozzátette, hogy amennyiben a heringdarabkát el akarná sikkasztani, egyszerűen vásárolna önmagának tíz deka salátát abban a pillanatban, amikor abba a tíz dekába a hering már automatikusan beleesik.

A vita olyan éles lett, hogy a fűszerosztályról is átjött néhány vevő és elárusító. Amikor elterjedt a híre, hogy miről van szó, újabb nézetek merültek fel. Egyesek azt hangoztatták, hogy a heringet valójában talált tárgynak kellene minősíteni, amely azé, aki először igényt tart rá. Mások azon a véleményen voltak, hogy a hering csak dekoráció, mely a salátába bele sem mérhető. Egy opportunista azt javasolta, hogy a heringet utalják át a szomszédos halsalátába, miáltal a visszás helyzet egyszeriben megszűnik. Ekkor egy magas, ősz férfi lépett a pulthoz s félkiló francia salátát kért.

Feszült csendben csapkodta fakanalával a mérlegre az árusító a salátát. Az izgalom a tetőfokra hágott, amikor az utolsó lapátkával a hering is bekerült a félkilóba. Minthogy a további vita már csupán elméleti értékű lett volna, s ilyesminek helye a Közértben nincs, a vitatkozók szétoszlottak. Magam is távoztam, jót mosolyogva egyrészt a vevők határtalan kicsinyességén, másrészt azon, hogy az elárusító jogtalanul adta oda a heringet a magas férfinak, mert ha nem a tál közepe felé tör, hanem egyenes vonalban halad, a hering nem kerülhetett volna bele a félkilóba, ellenben belekerült volna abba a tíz dekába, amit én akartam venni, s amelyről ilyen előzmények után természetesen lemondtam.

TABI LÁSZLÓ

Pillanatfelvétel egy pesti lépcsőházban

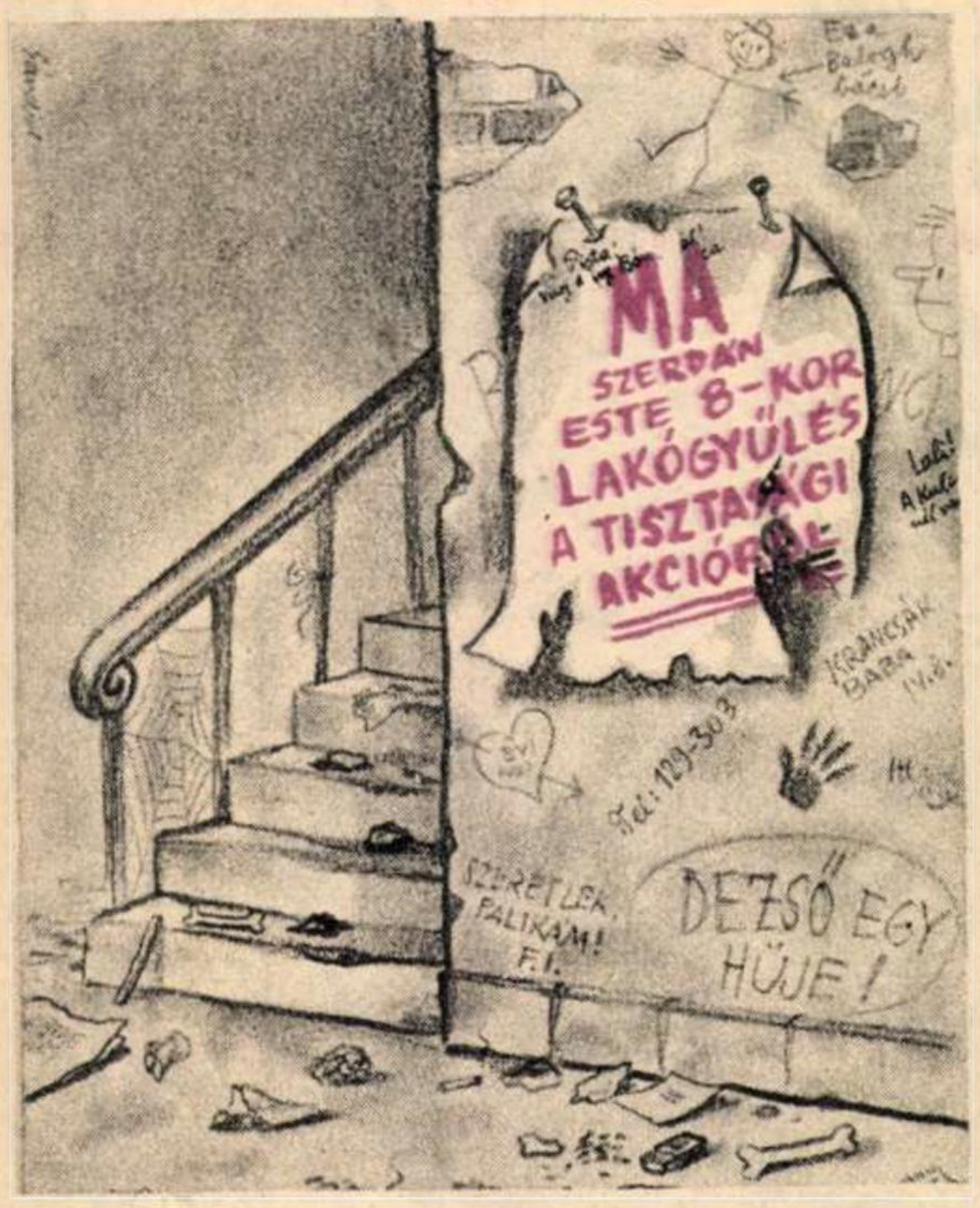

Helytelen humor a KÖZÉRT-ben

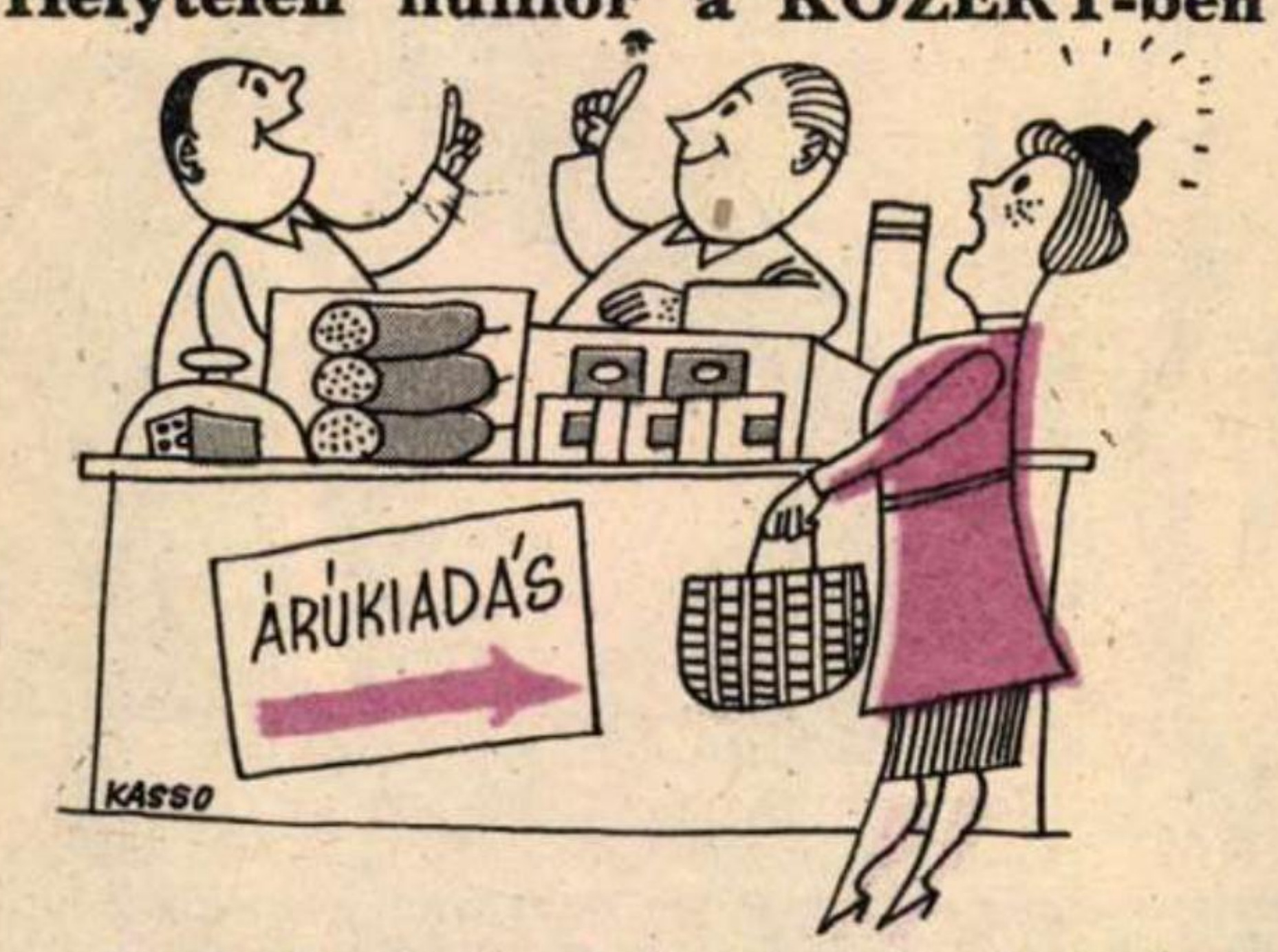

Vevő: Tessék kiszolgálni, én már olyan régen vagyok!

Elárusító: Mi még régebben vagyunk itt!

Ugyan mi van vele?

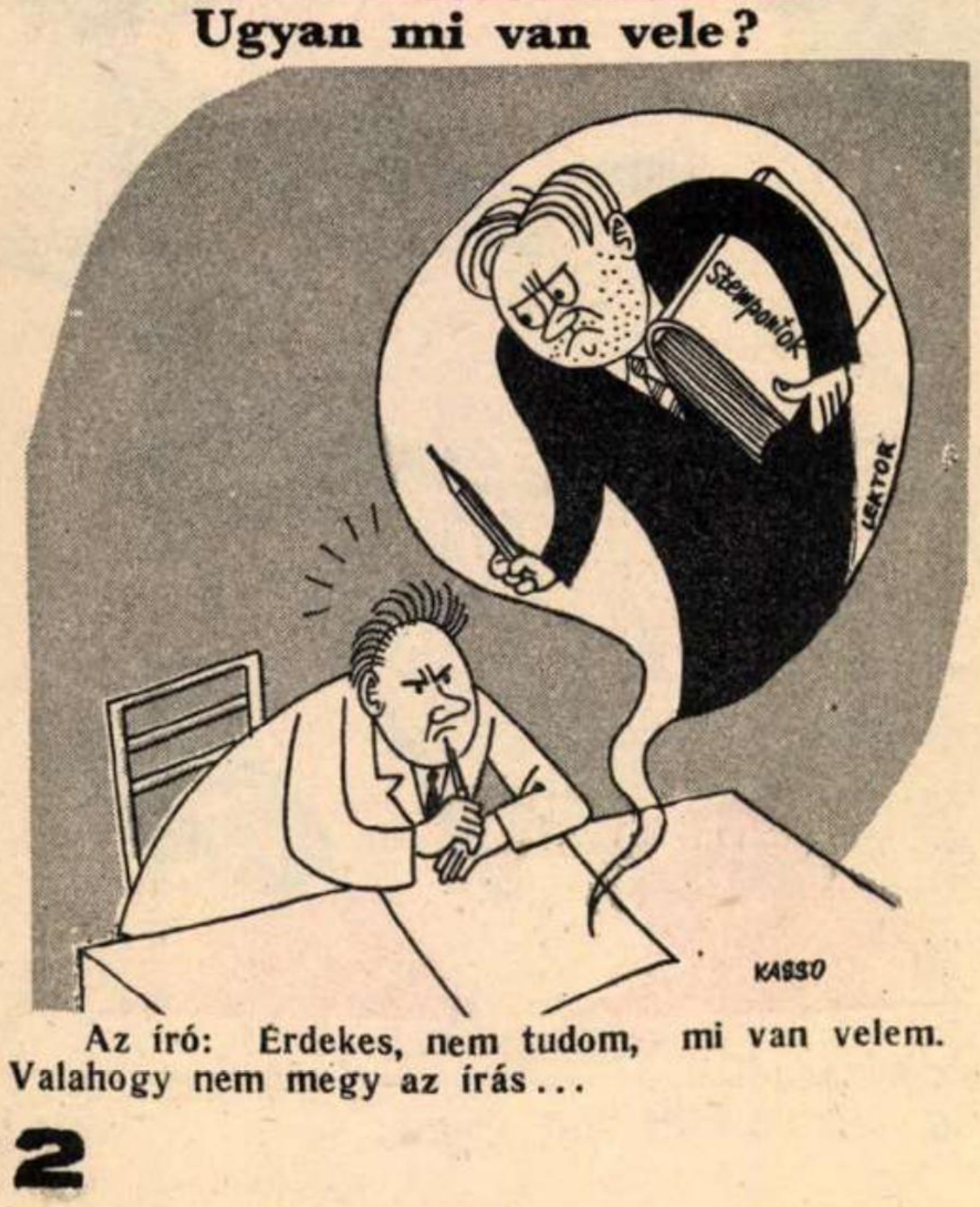

Az író: Érdekes, nem tudom, mi van velem. Valahogy nem megy az írás...

Vissza az evangéliumhoz

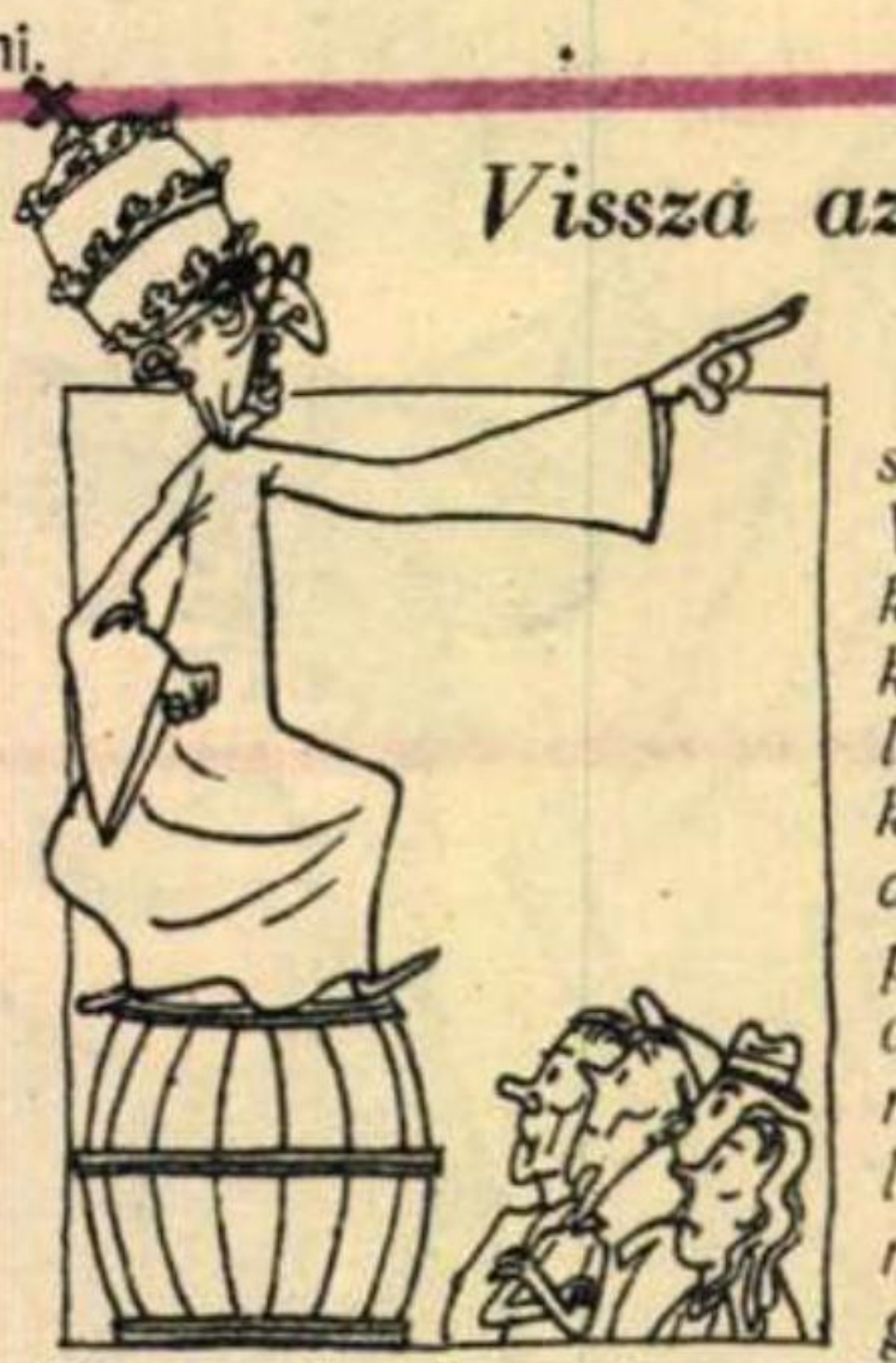

Az utóbbi időben erősen figyelem a pápát. Valami nem tetszik nekem rajta, mintha kapkodás és zavar volna észlelhető őszentsége cselekedetein. Nemrégiben például nyilvánosan megpróbálta összeegyeztetni a modern természettudomány eredményeit a vallás dogmáival és az így nyert fábólvaskarikát végigurította a világon. Most pedig kampányt indított „visszatérés az evangéliumhoz" címen abból az alkalomból, hogy Olaszországban községi választások lesznek.

Ez mindenesetre érdekes dolog, mert ha az embereket arra kell biztatni, hogy térjenek vissza az evangéliumhoz, akkor bizonyára el is mentek tőle. De nemcsak ezért érdekes. A „vissza az evangéliumhoz" választási jelszó, amely arra van hivatva, hogy a keresztény demokrata pártot győzelemre segítse. Ugyanis, ha az egyház pártja isten kifürkészhetetlen akarata folytán lecsúszna a választásokon, ez rendkívül kellemetlen volna. Őszentsége tehát így gondolkozik: bízzunk az isteni gondviselésben, avatkozzunk bele a választásba és kérjük isten áldását erre a beavatkozásra.

Ez eddig rendben is volna, de van még egy kis baj. A kommunisták programjában benne van, hogy a dolgozóknak jólétet biztosítanak. Ez már egy olyan kommunista szokás. Ezzel szemben a kereszténypárt ezt nem tudja biztosítani, még ha akarná sem, mivel akkor szembekerülne az amerikai nagytőkével és az olasz nagytőkével, amelynek legfőbb képviselője őszentsége és a Vatikán. Mert például hogyan adhatna lakást a keresztény-demokrata kormány a harmincezer olasz barlanglakónak, amikor az ingatlanvállalatok részvényei a Vatikán kezében vannak? Hiszen akkor ezeknek a részvényeknek csökkenne az értéke és az egyház nem tudná fizetni a papokat, akik lelki malaszttal látják el azokat a szegény embereket, akiket az egyház, mint tőkés, tönkretett.

Tehát úgy áll a helyzet, hogy a keresztény-demokrata pártnak nincs programmja? Szó sincs róla. Csak a napi politika zajában minduntalan megfeledkeznek róla. Ez a programm: az evangélium. Vissza az evangéliumhoz és a mennyek országához, ahol minden szegény ember üdvözülhet, anélkül, hogy ezt a tőzsde megérezné. Mennyi ideig tart az a hívságos földi jólét, amit a kommunisták adnak? Legfeljebb ötven-hatvan évig. Mi ez az üdvözüléshez képest, ami örökké tart! Kétszobás komfortos lakásra vágyódsz, botor ember? Ó, te kishitű! Imádkozz ájtatosan a barlangodban és szavazz a keresztény-demokrata pártra, akkor tiéd lesz az egész mennyország. Ó, milyen boldog is leszel ott! Pufók bárányfelhőkön ülsz egész nap és lógatod a lábad, csak szavazz a keresztény-demokrata pártra. Szőke angyalok csiklandozzák majd a füled és nektárt iszol, szavazz a keresztény-demokrata pártra! Hallottál már a szférák zenéjéről? Nincs annál szebb a világon, szavazz a keresztény-demokrata pártra! Éhes vagy? Szomjas vagy? Oda se füttyents, odaát majd mindened meglesz, csak szavazz a keresztény-demokrata pártra! Ó, hogy irigylünk mi téged, te szegény ember. Mi sajnos kövérek vagyunk és gazdagok, előttünk bezárul a kapu. De te szegény vagy, örülj neki, mert tiéd lesz a mennyek országa. Vissza az evangéliumhoz! Vissza a középkorhoz! Szavazz a keresztény-demokrata pártra!

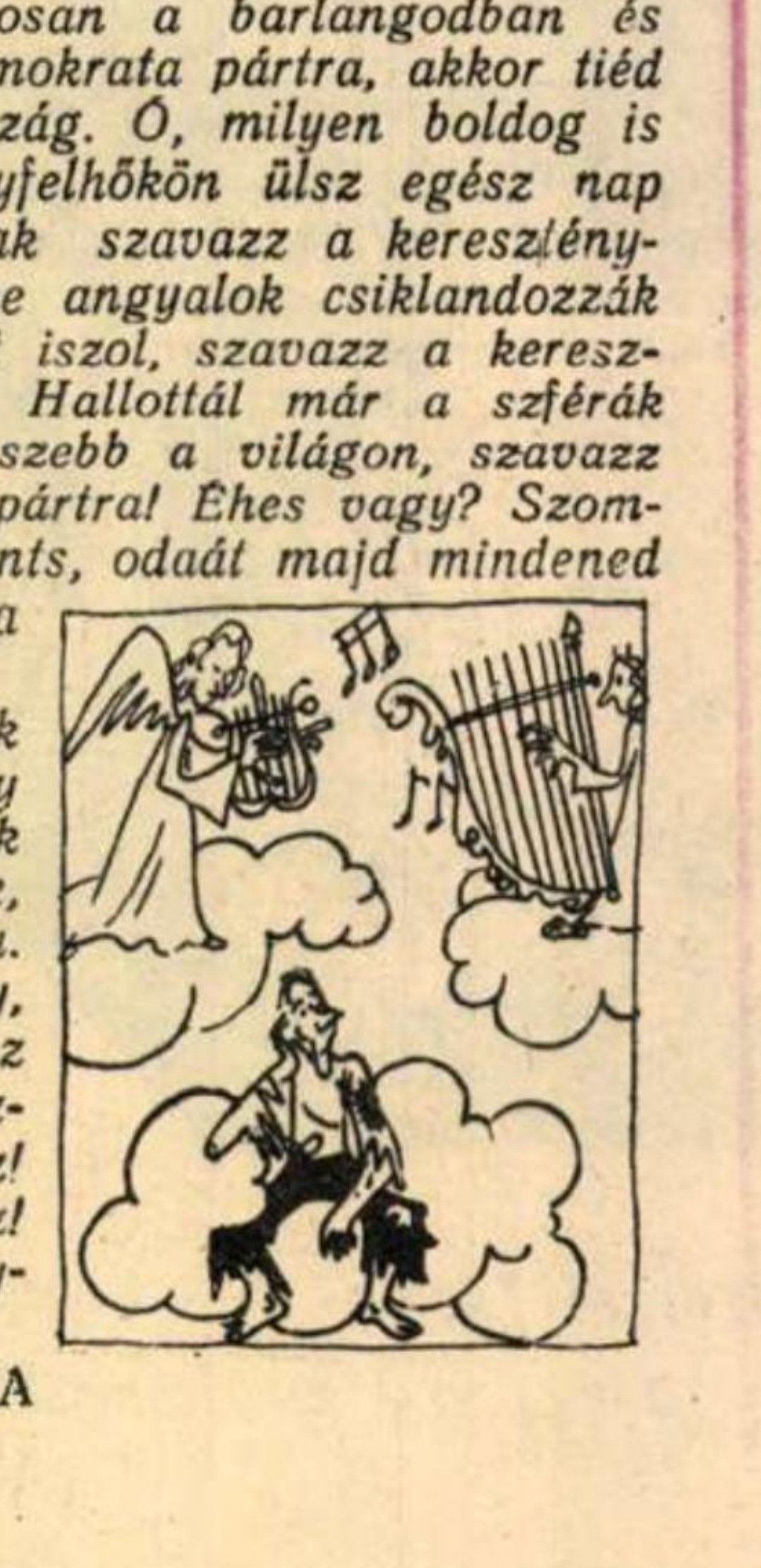

GADOR BÉLA

Elnökválasztási közvéleménykutatás a koreai lövészárokban

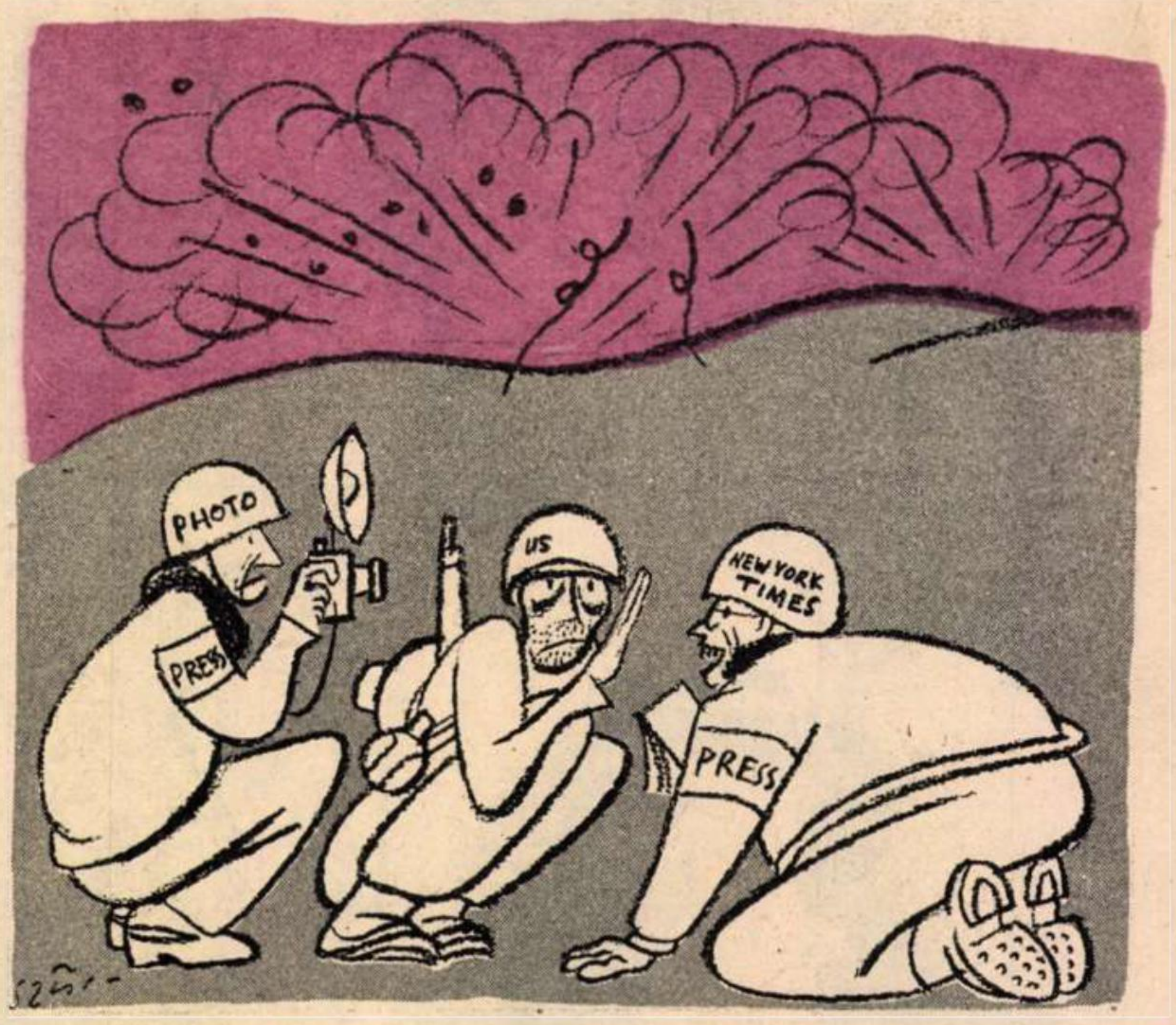

Ujságíró: Helló, boy! Te kinek drukkolsz? Eisenhowernek, Kefauvernek vagy Taftnak?

USA-katona: Én magamnak drukkolok, mert minden pillanatban becsaphat ide egy gránát.

Ilyen Tanácsok is vannak

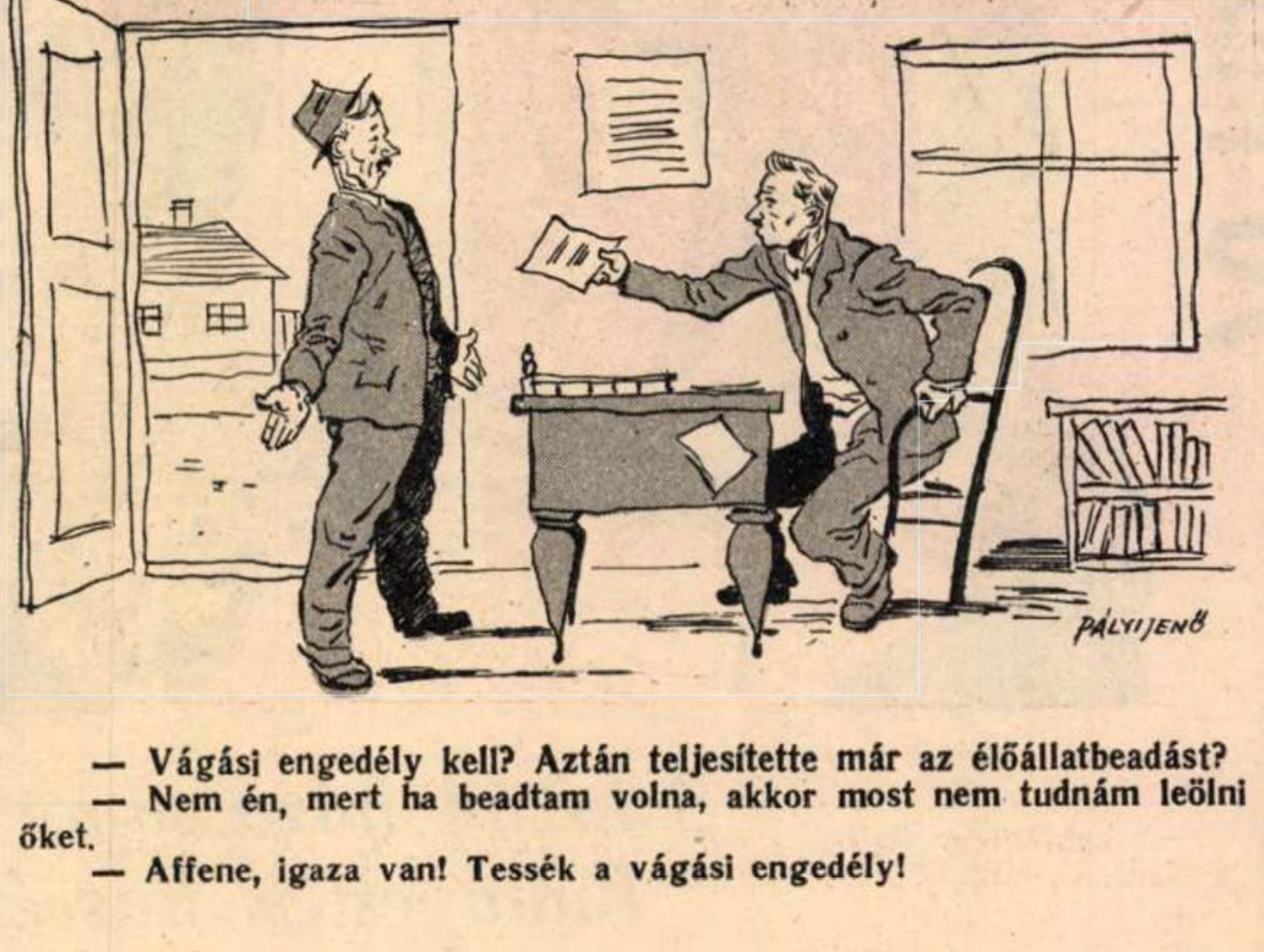

— Vágási engedély kell? Aztán teljesítette már az élőállatbeadást?

— Nem én, mert ha beadtam volna, akkor most nem tudnám leölni őket.

— Affene, igaza van! Tessék a vágási engedély!

Családi dráma

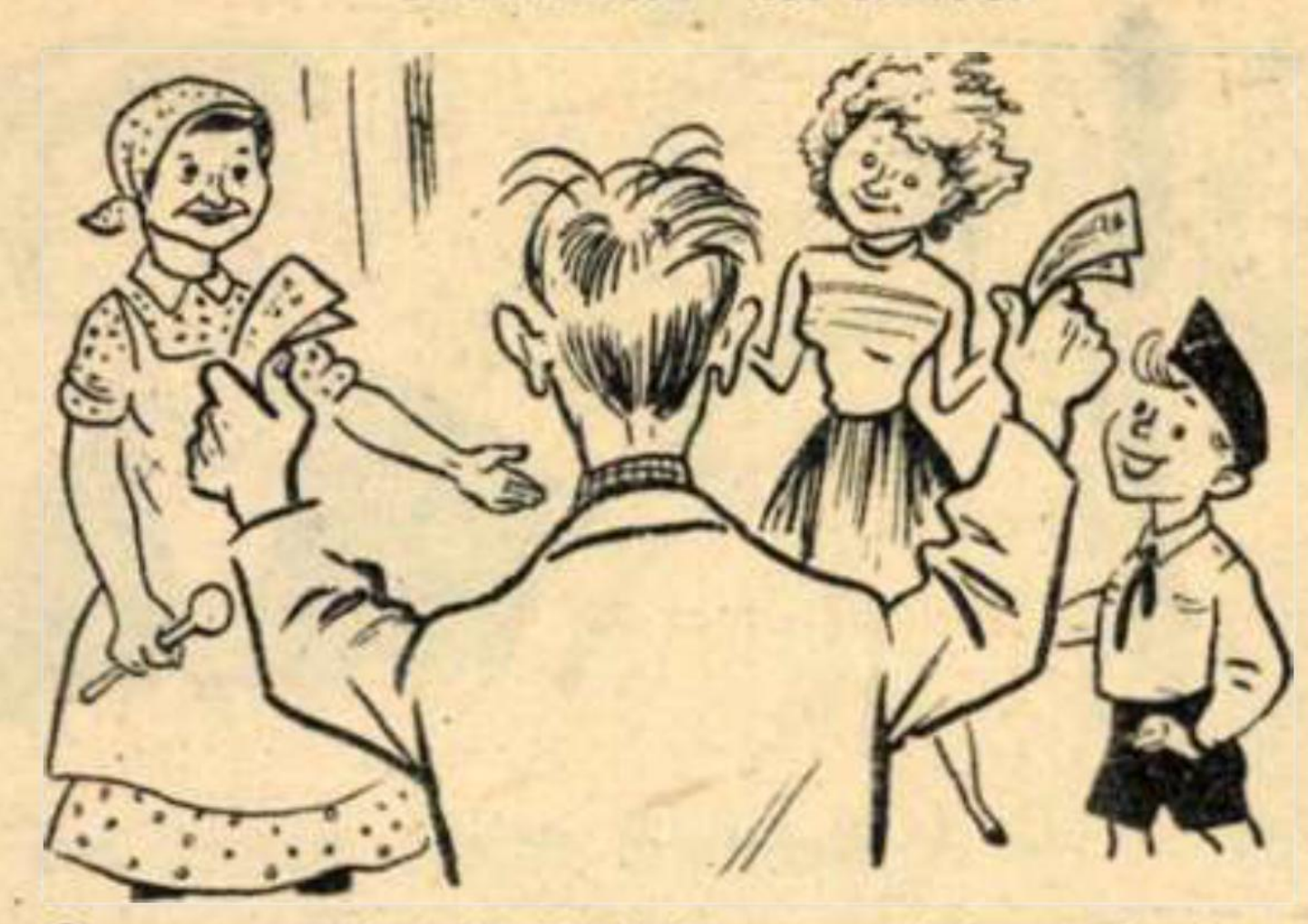

Cservenyáknak jutott egy kis prémium,
Végigfutott az öröm e férfiún.
Vett azonnal a színházba négy jegyet,
Másnapra, mert aznapra nem lehetett.

Másnap reggel kiosztotta jegyeit;
Adott egyet a mamának: — Nesze, vidd,
Tedd bele a szvetterbe vagy kabátba.
Este hétkor a színháznál találka! . . .

Kapott jegyet Pistike, az úttörő.
Iskolába is magával vitte ő.
Onnan indul, a színházba hétre ér.
Örömében cincogott, mint hét egér.

Kapott jegyet Inci, aki irodás.
Ő is mondta: — Színházi est de csodás!
Szemek, fülek ott sok szépre találnak.
Háromszoros hurrá jár a papának! . . .

. . . Este hétkor megy a függöny felfele.
A nézőtér gyors ütemben lesz tele.
Jönnek nézők: kollektivák, csapatok.
Vidám zajuk kellemesen kavarog.

Egyszer aztán rázendít a zenekar.
A karmester rendet teremt, de hamar.
Pikulába a gordonka belevág.
Hiányzik még mindig a négy Cservenyák!

Egy felvonás szépen, lassan lepereg.
Zúgó tapsra verődnek a tenyerek.
Csak a súgó hallgat most, mint a csuka...
Ekkor jön meg a Cservenyák-anyuka.

A második felvonásnak közepén
Érkezik meg Pistike, a kislegény.
A mamának súgja: Szakkör volt, mamám.
Nem jöhettem. Hozzászóló voltam ám!

A harmadik felvonásnak elején
Fut be Inci. Való igaz eme tény.
— Röpgyülés volt! — a mamának súgja ő,
S nem a gyűlés röpült, hanem az idő!

A harmadik felvonás-vég közeleg.
Cservenyák, a papa akkor jöve meg.
— Értekezlet volt idáig! — rebegi, —
Beszorultam, nem lóghattam sehogy ki.

. . . Hazaérnek, elővészik a mamát:
A darabnak az elejét mondja hát!
Szól a mama: Nem láttam egy felvonást,
Házbizalmi megbeszélés volt, no lásd!

(Hogy nézték meg végül is a darabot?
Nem együtt, mert erre mód nem adatott!
Úttörőkkel nézte meg a Pistike;
Irodai csoporttal ment Incike,
Házbizalmi csapattal a mamuka,
S egy üzemi részleggel az apuka.
Külön-külön, ez a dolog veleje, —
Másképp ma se tudnák, mi az eleje?!)

K. Tóth Lenke

Kis képes magyarázat

A nyugati lapok a tömegek vásárlóképtelenségét a „vásárlók tartózkodásának" nevezik.

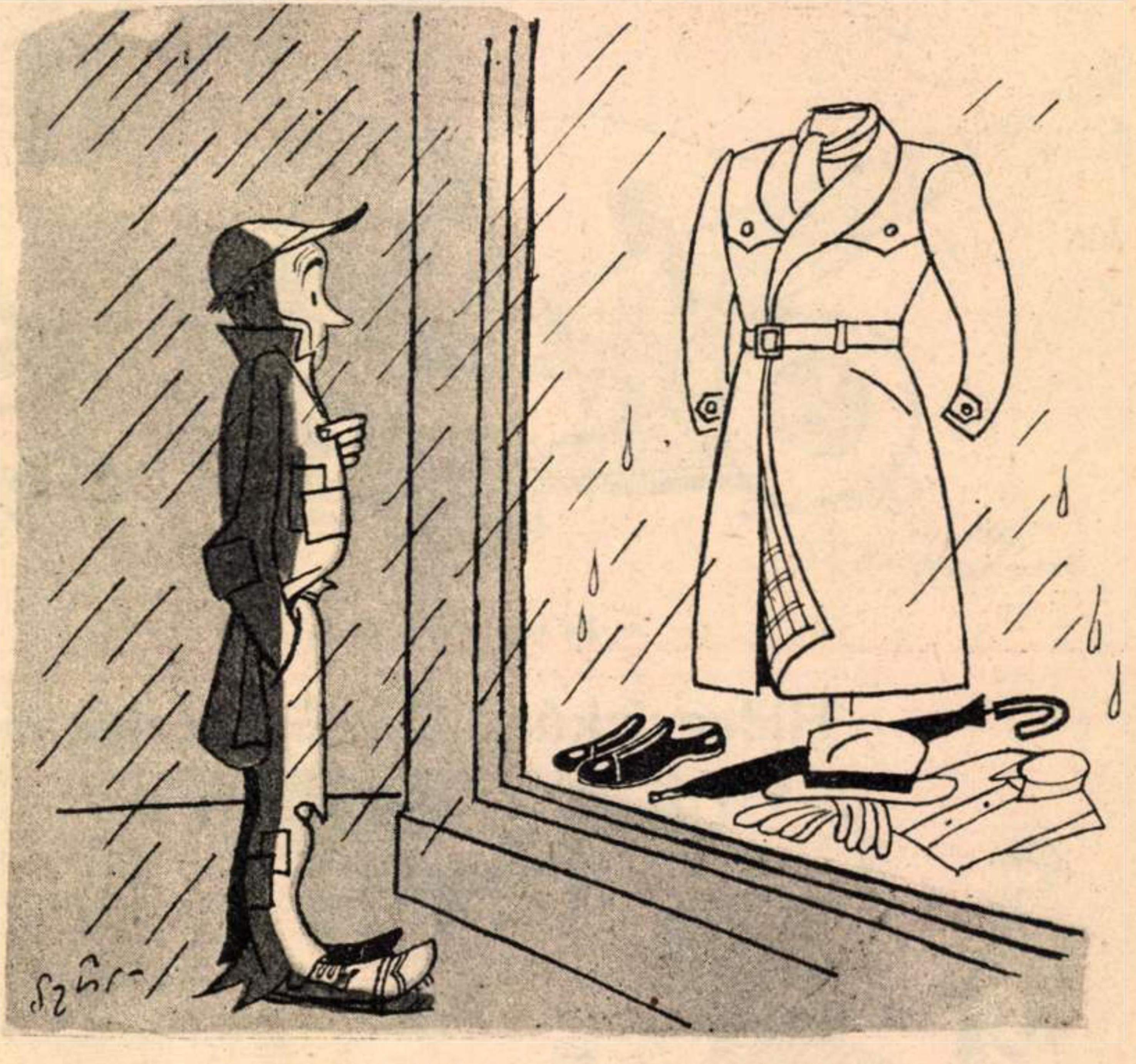

Egy vásárló, amint éppen „tartózkodik".

Fokozódik nyugaton a munkanélküliség

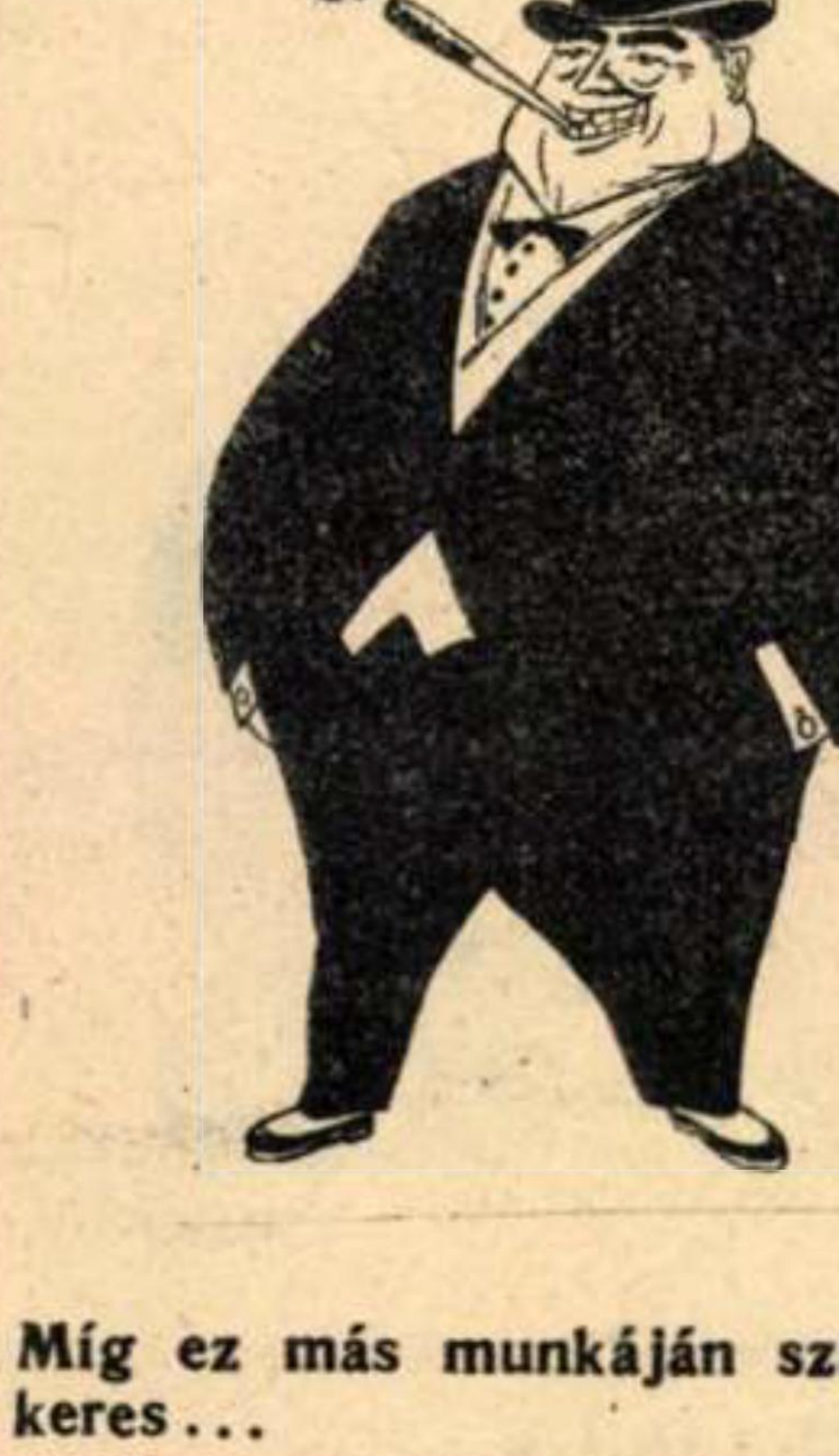

Míg ez más munkáján százezreket keres . . .

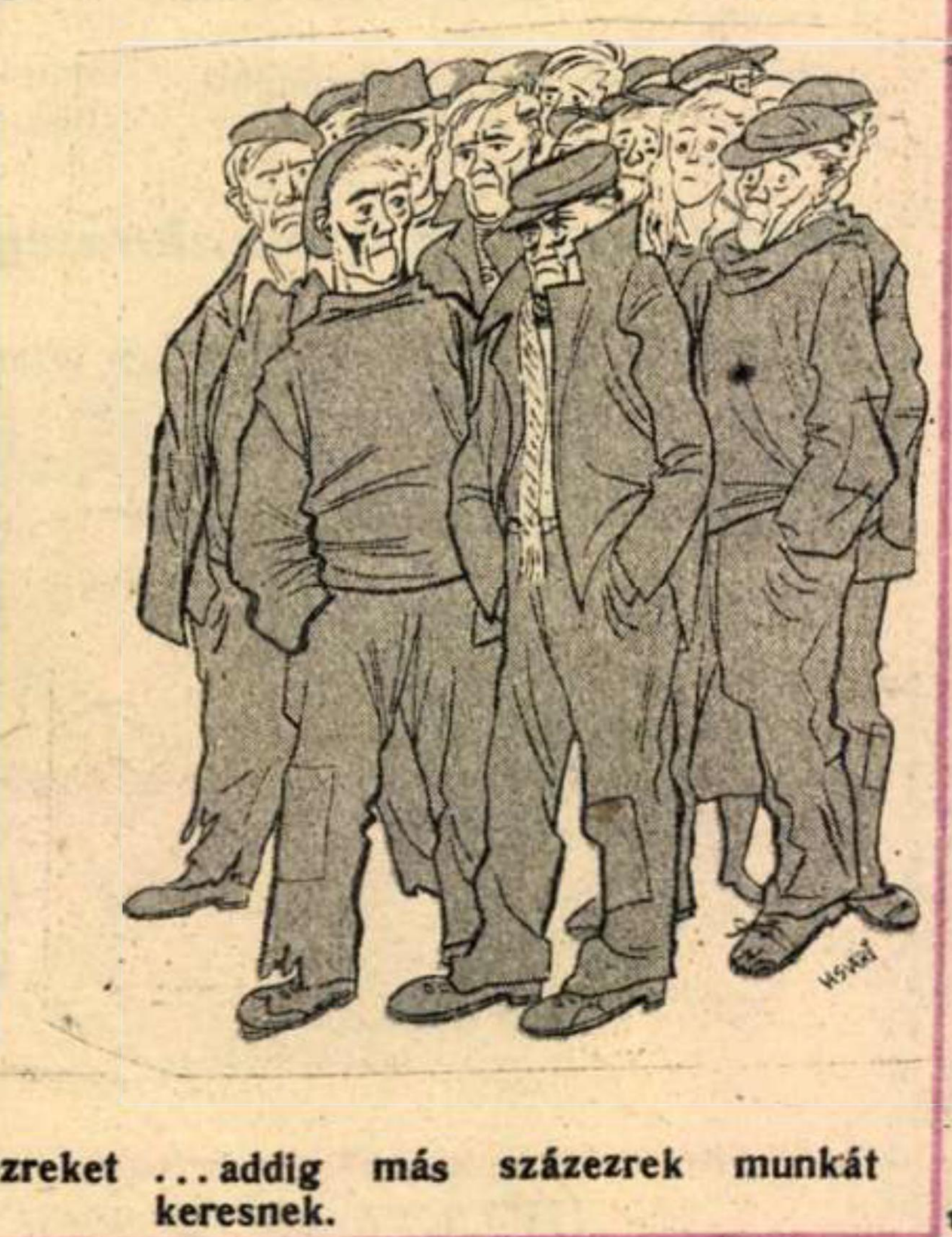

. . . addig más százezrek munkát keresnek.

Április 4-én a jugoszláv követségen

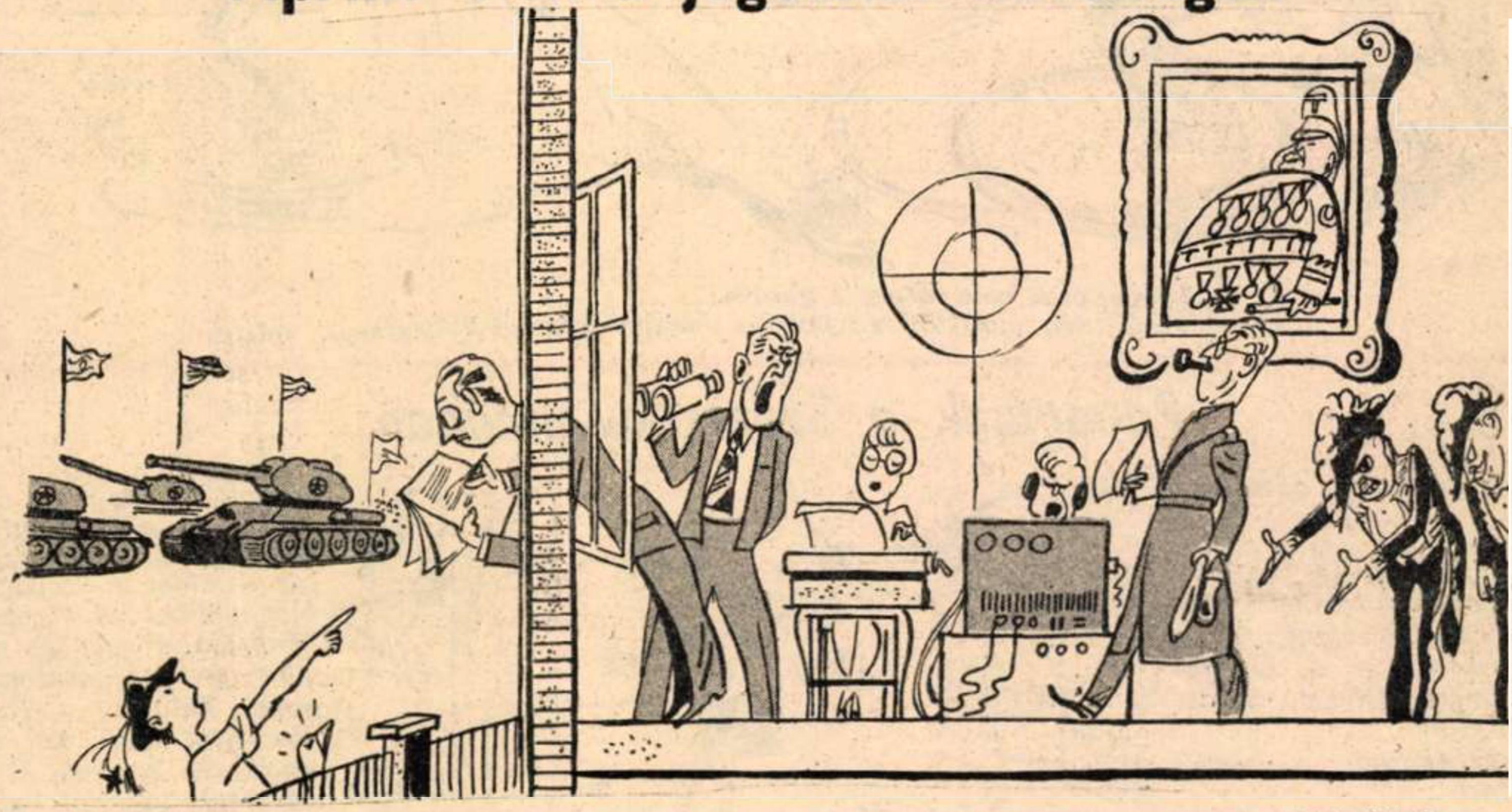

LUDAS MATYI: Mit csinálnak maguk amerikaiak és angolok a jugoszláv követség ablakaiban?
AMERIKAI: Hát nem tudja, hogy kölcsönös segélynyujtási egyezményünk van Titóékkal? Mi segítünk nekik kifosztani a jugoszláv népet, ők meg segítenek nekünk Budapesten kémkedni.

A halálgyárosok közgyűlésén

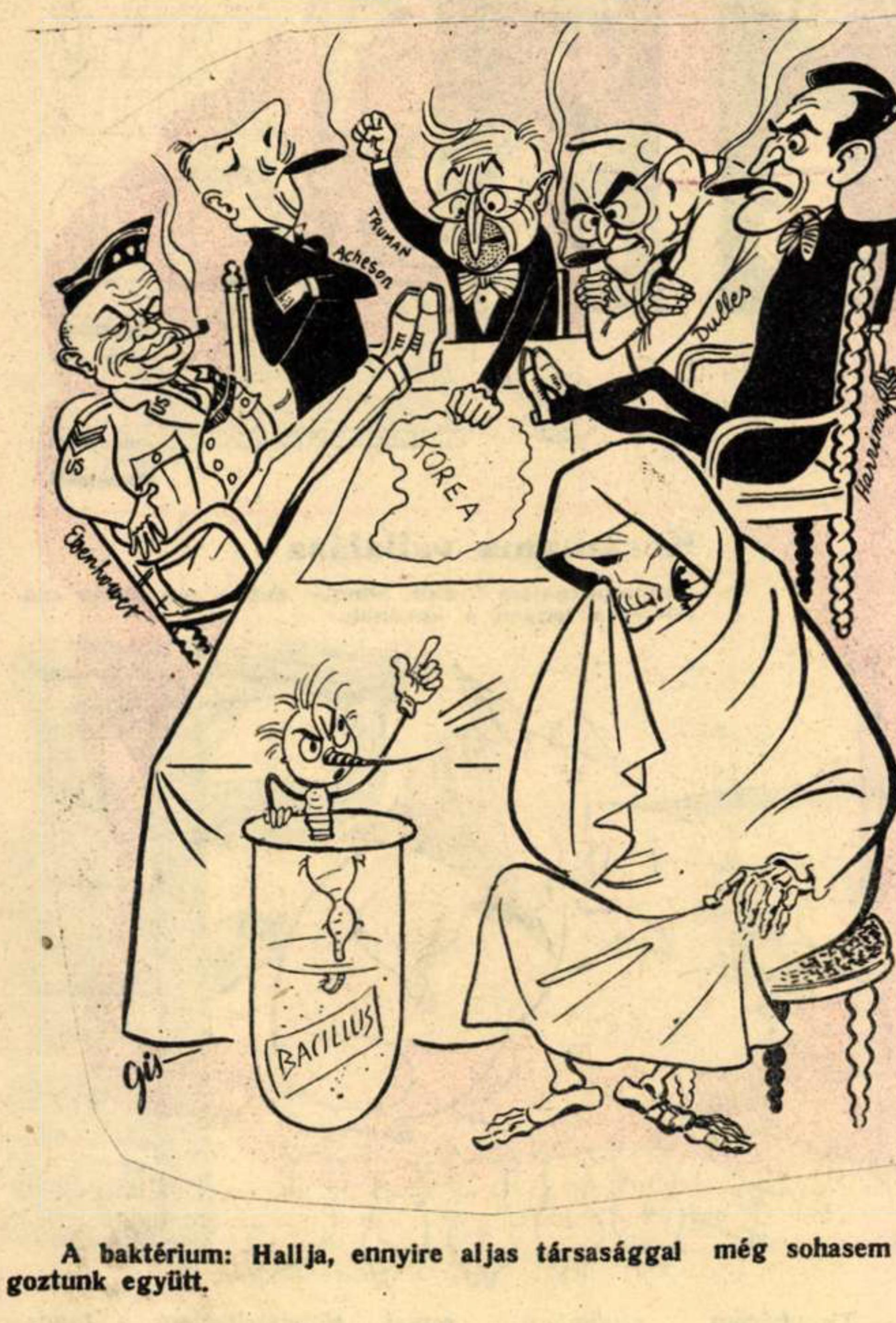

A baktérium: Hallja, ennyire aljas társasággal még sohasem dolgoztunk együtt.

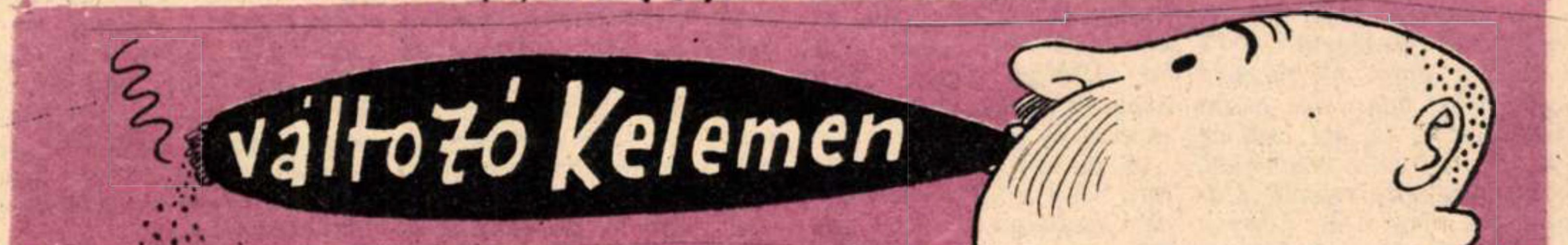

I.

A huszas évek elején történt: Kelemen Kelemen, újdonsült minisztersógora jóvoltából annak a nagyvállalatnak lett mindenható vezérigazgatója, amelynek én abban az időben kifutója voltam. A régi vezérigazgató repülni kényszerült, mert apósa csak nyugalmazott miniszter volt. De a repüléssel járó kellemetlenségekért bőségesen kárpótolta a kiadós végkielégítés, valamint a hatvanholdas birtok, amit kétéves vezérigazgatói működése alatt sikerült összeigazgatnia.

Kelemen Kelemennek vezérigazgatóvá történt felavatása napjától a be- és kirepülések korszaka következett. Repült a pincétől a padlásig mindenki, aki a népes Kelemen-család befészkelődésének útjában állt. Ezek a kirepítések persze nem mind mentek olyan zökkenőmentesen, ahogy Kelemen úr szerette volna. Az egyik gépírónő például a helyére pályázott Kelemen-lány parókáján követett el súlyos testisértést, aminek eredményeként a gépírónő háromhónapos kincstári ellátásban, a Kelemen-lány pedig háromhetes orvosi kezelésben részesült.

Kelemen úr az akkori gazdasági rendszer bolettára és bélistára építő vezérigazgató típusainak minden kellékével rendelkezett: kövér volt, mint a disznó, ostoba, mint a liba, kapzsi, mint a kóbor kutya és orcátlan, mint az őszi légy. Ennek a dupla Kelemennek családtagjai elhelyezésén és a pénzgyűjtésen kívül még egy igen nagy szenvedélye volt: a szivar. Naponta harminc Regalitast emésztett meg anélkül, hogy a guta egy kicsit is meglegyintette volna. A szivarok egyenkénti megszerzése az én feladataim közé tartozott. Nem volt könnyű. Hol puha volt a szivar, hol kemény. Hol világos, hol sötét. De olyan szivart még nem szült szivaranya, amely a vezérigazgató ízlését első látásra megnyerte volna. Volt olyan eset, amikor az ötödik fordulónál találtam el a szájába valót. Már az első napokban éreztem, hogy az én kifutói állásom a szivarok szállításán fog hajótörést szenvedni. Ez rövidesen meg is történt. Kelemen úr vezéri tündöklésének ötödik hetében, a legnagyobb elővigyázatom ellenére, zátonyra futottam. Zátonyrafutásom napjának reggelén vezérünk a szokottnál is kirugósabb hangulatban érkezett. Még a boldogabbik fele jóval az ajtón kívül volt, mikor hangjától már reszkettek a falak. Szivart kérek! Sziva-art! . . .

A végzetes szivarigénylés visszhangja még jóformán vissza sem verődött a hosszú folyosó végéről, mikor én már a József-körúti Benedek-trafik legszebb szivarjával a kezemben a világ legrondább összetételű vezérigazgatója előtt álltam. De nem sokáig. Észrevettem ugyanis, amit ő már a belépésem pillanatában észrevett, hogy az a kis papírszelet, aminek a szivart kellett volna illetéktelen kezem érintésétől megvédeni, a nagy rohanás közben elveszett. És én meztelen kézzel, szerinte „piszkos mancsommal" érinteni mertem azt a szivart, amelynek Kelemen úr agyarai között kellett volna elhamvadnia. De a szivart, azt a gyönyörűszép szivart Kelemen úr a lábával taposta el. Velem még rövidebben végzett: kirúgott.

Ezekután nehéz volt eldöntenem, hogy a szivart sajnáljam-e, ami el volt taposva, vagy magamat, aki ki voltam rúgva? — Az utódomat sajnáltam . . .

II.

A napokban történt: a Baross-téren, ahol ötéves tervünk egyik legnagyobb alkotása, a földalatti gyorsvasút megállója készül, a villamosra várva megálltam. Egy ember hajolt le előttem, hogy azt a jóképű cigarettavéget, amit az imént eldobtam, felvegye. Megdöbbentem. Kelemen volt, a most már szimpla Kelemen.

— Kelemen úr — szólítottam meg — ne vegye a szájába, piszkos a keze. — És „piszkos mancsaimmal" egy vadonatúj Nikotex Harmóniát nyomtam a kezébe . . . — Nem taposta el.

Bernáth Ede

Az elnökjelölt nem hagyja zavartatni magát

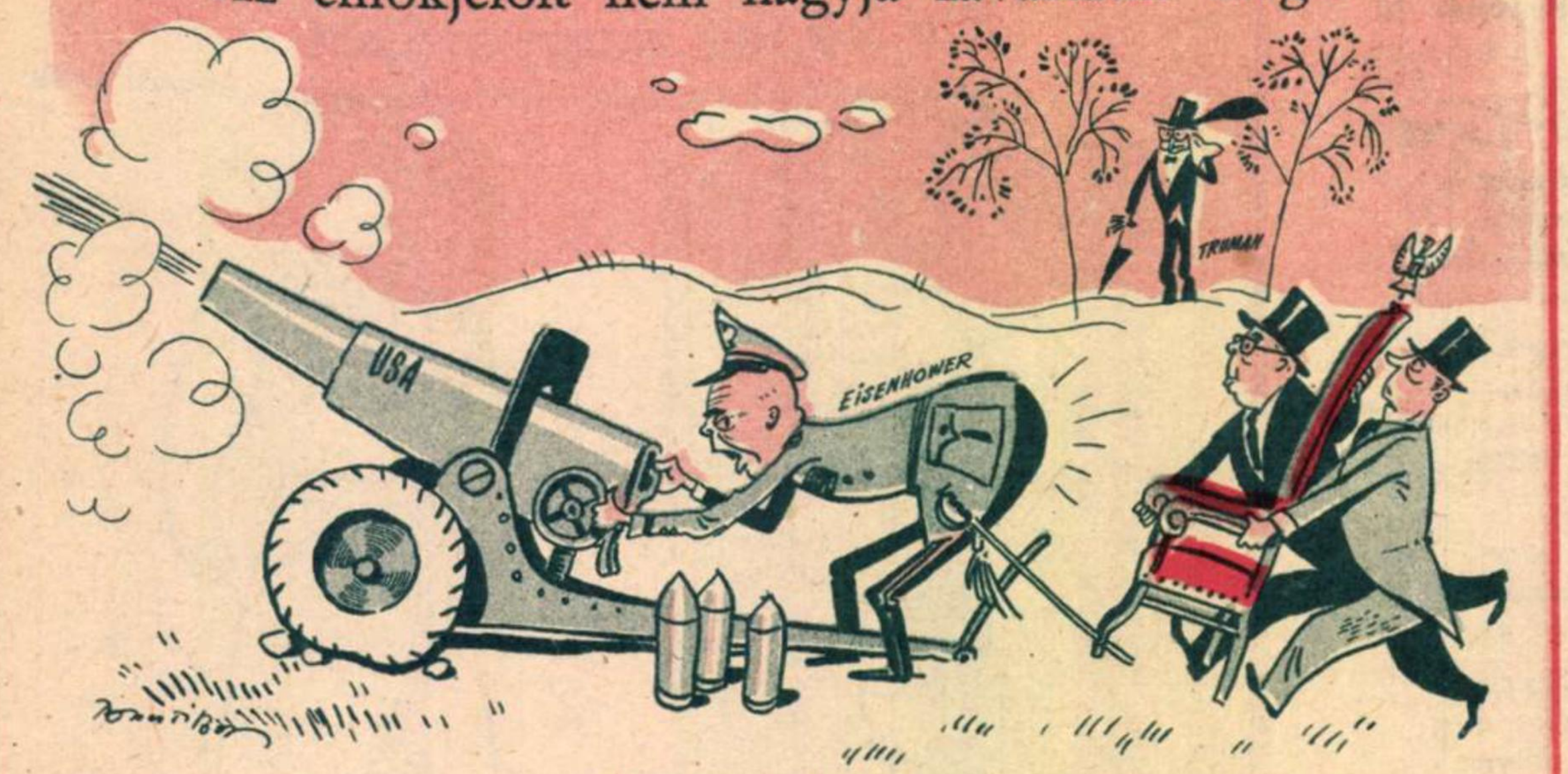

— Jól van, uraim! Tolják alám!

Hidegvízkúra De Gasperiéknél

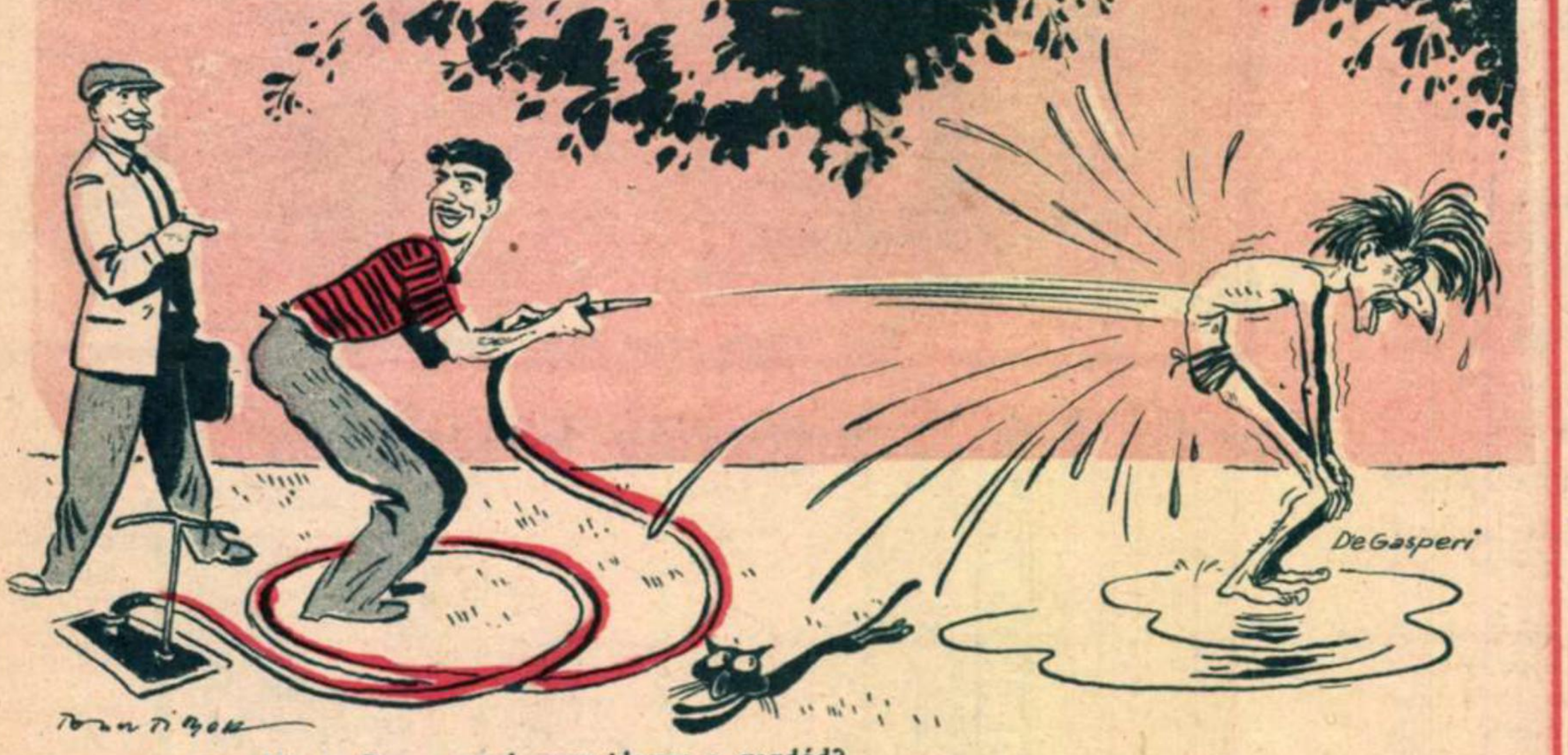

— Mi az, Beppo, csak nem ideges a gazdád?
— Nem a fenét! Már most töri a nyavalya a májusi községi választások miatt!

Amerikai rendőrség

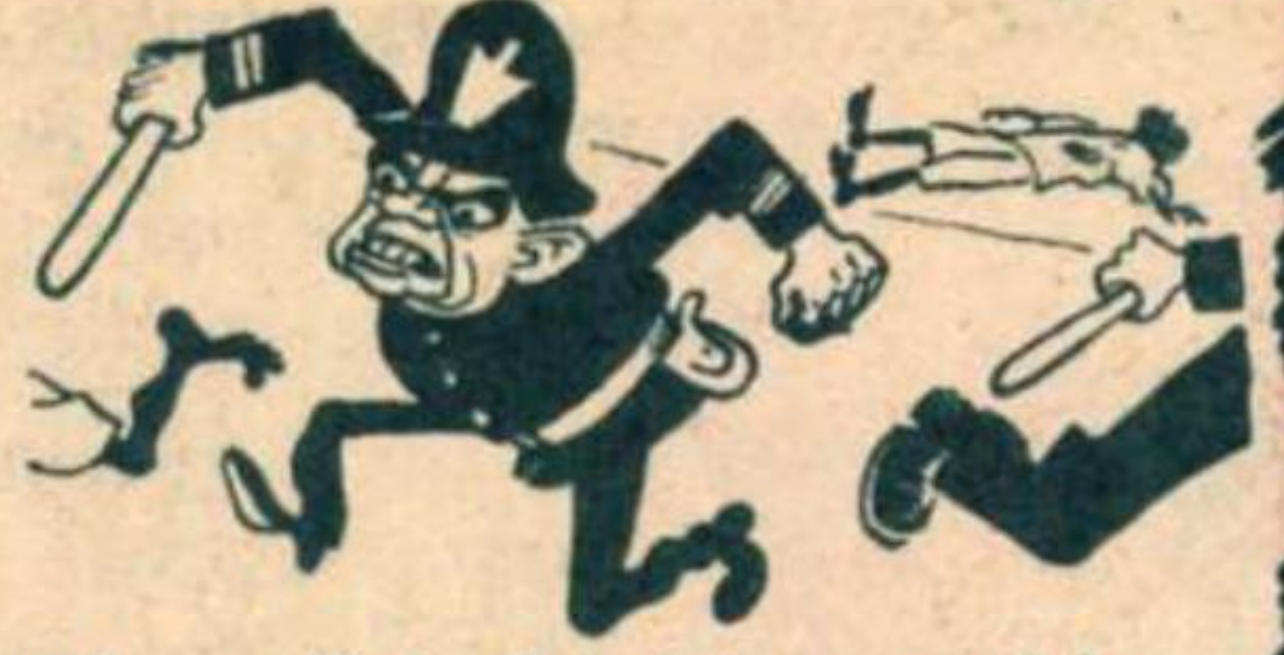

A rendőség feladata a rend fenntartása, a rendőrség tagjai tehát a rend fenntartásával foglalkoznak; kivételt képez az amerikai rendőrség, amelynek tagjai mással foglalkoznak.

Hogy mivel? Elsősorban panamázással, azonkívül még valami mással is.

Lawrenceban például a helyi rendőrség tagjaiból alakult banda agyonlőtte a 60 éves Folkner nevű néger földművest; hasonló módon gyilkolták meg Robert Cobb 32 éves négert, mert merészelt feljelenteni egy fehérbőrű amerikait. Yonkersben egy rendőr meggyilkolta a néger James és Wyatt Blacknellt, mert fehér mulatóban szolgáltak fel. Az alabamai Birminghamban egy rendőr agyonlőtte a néger John Vannt. Washingtonban George Medlin rendőr megölte a néger James Smallwoodot, Hackensackban egy rendőr gumibottal agyonverte a néger Simon Parkert. Ez egy pár kiragadott eset.

Az amerikai rendőrségnek ilyenirányú működése mindenesetre eloszlatja azt a tévhitet, hogy az amerikai rendőrség csak panamázásra való. Amint látható, tudnak azok egyebet is.

Az átlagamerikai, akit Amerikában olyan szívesen emlegetnek, most igen nagy zavarban lehet; a gonosztevőket ugyanis feljelentheti a rendőrségen.

De hol jelentheti fel a rendőrséget?

Bonni beszélgetés

— A bielefeldi Miele Művek ma hetven munkásnőt bocsátott el és bevezeti a csökkentett munkaidőt.

— Hm.

— A Délnémet Műselyemipar Rt. húsz százalékkal korlátozta termelését.

— Nna...

— A Délnémet Lenfonóipari Üzem teljesen leállította működését.

— Igen...

— Magát nem hangolja ez le? Hiszen tegnap óta is rengeteget romlott a helyzet.

— Én nem látom olyan rossznak.

— Miért?

— Mert én nem a tegnapihoz mérem, hanem a holnapihoz. Ahhoz képest még aránylag jó...

???

A Szabad Ifjúság április 4.-i számának kerékpártudósításában olvassuk, hogy Csepelen a *közhasználatú* III. osztályú versenyzők is összemérték erejüket. Hogy a *köz mire használja* a versenyzőket, azt lapunk zártáig nem tudtuk megállapítani.

Ahogy egyesek a munkamegosztást elképzelik

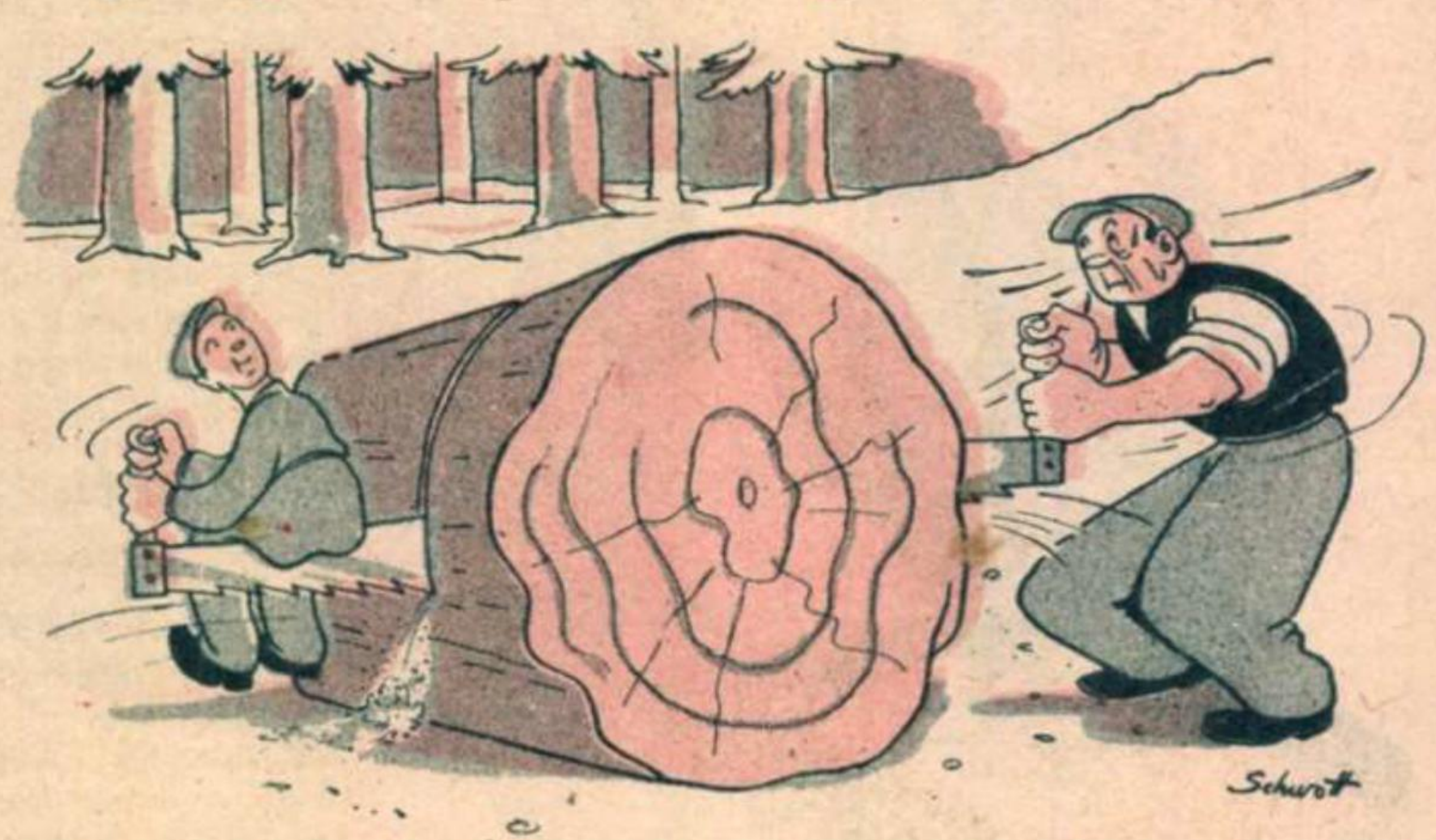

Papagájok a Szvetenay-utcában

Tegnap Margit azzal jött haza az iskolából:

— Apukám, ám a mi iskolánk előtt annyi sok szép papagájok röpködnek! Sárgák, kékek, zöldek, lilák, még szóltak is a lányokhoz, mindenféléket mondtak nekik.

Összenéztünk a feleségemmel.

— Hagyd, fiam, majd én — mondtam nyugodt fölénnyel.

— Persze, hogy te — mondta a feleségem. — Te vagy az apja. Magyarázd meg neki, hogy aki hazudik, az csal is, aki csal, az lop is! Mondd meg neki, hogy szégyelje magát! Magyarázd meg neki, hogy a hazugság az első lépcsőfok a züllés szakadékának a lejtőjén!

— Az első lépcsőfok a züllés szakadékának a lejtőjén — próbáltam rekonstruálni a mondatot. — De ne ítélkezzünk elhamarkodva. Lehet, hogy nem is hazudik. A gyerek már tegnap náthás volt, lehet, hogy lázas és félrebeszél. Mérjük meg a lázát.

— Minek, apukám? — kérdezte a gyerek.

— Mert papagájokat látsz az iskola előtt röpködni. Ha lázas vagy, akkor becsületes ember vagy, ha láztalan vagy, akkor hazudsz és aki hazudik, az csal is és így tovább.

A lázmérő 36.6-ot mutatott; ha tehát a lázmérő nem hazudott, akkor a gyerek hazudott, illetve... Várjunk csak! Van még egy lehetőség.

— Nézd — mondtam — ez tulajdonképen nem is hazugság. A gyereknek egyszerűen merészröptű fantáziája van.

— Szóval nem normális? — nézett rám gyanakodva a feleségem.

— Nem, a merészröptű fantázia még nem jelenti azt, hogy a gyerek nem normális. Nekem is merészröptű fantáziám van és...

Ezen csúnyán összevesztünk. Szerencsére azonban bejött az anyósom, aki azt mondta, hogy a gyereket orvoshoz kell vinni és bejött a szomszédasszony, aki azt mondta, hogy a gyereket egyszerűen meg kell verni és ők kezdtek el egymással ezen veszekedni, úgy hogy nekünk abba kellett hagyni a veszekedést. Később bejött a sógorom, aki azt mondta, hogy nem orvos kell a gyereknek, hanem lélekbúvár, aminek Margit nagyon örült, mert azt hitte, hogy a lélekbúvár búvárruhában jár. A lármára azonban bejött Kovács a második emeletről és végetvetett a veszekedésnek azzal, hogy a gyereknek az a baja, hogy a második emeleten szokott labdázni az ő ablaka alatt, attól mond ilyeneket, mire az egész család nekitámadt Kovácsnak. Még most is veszekednénk, ha be nem jön a másik szomszédasszonyunk, hogy hallotta, miszerint Margittal baj van, ő is szülő, de követeli, hogy a gyereket azonnal szállíttassuk kórházba, mert a falak vékonyak és az ő gyerekei is megkaphatják.

Most már komolyan dönteni kellett, hogy a gyereket orvoshoz vigyük-e, lélekbúvárhoz, kórházba, vagy pedig egyszerűen megverjük. Így állt az ügy, amikor belépett Szabó a földszintről.

— Hallották már? — kérdezte.

— Mit? — kérdeztük.

Szabó csodálkozva nézett ránk:

— Maguk még nem tudják? Az Üllői-úton a papagájtenyésztőtől délben elszabadult ötven papagáj és most össze-vissza röpködnek az Üllői-úton, a Vendel-utcában, a Márton-utcában és a Szvetenay-utcában...

Gergely Miklós

DÉLELŐTT A KOCSMÁBAN

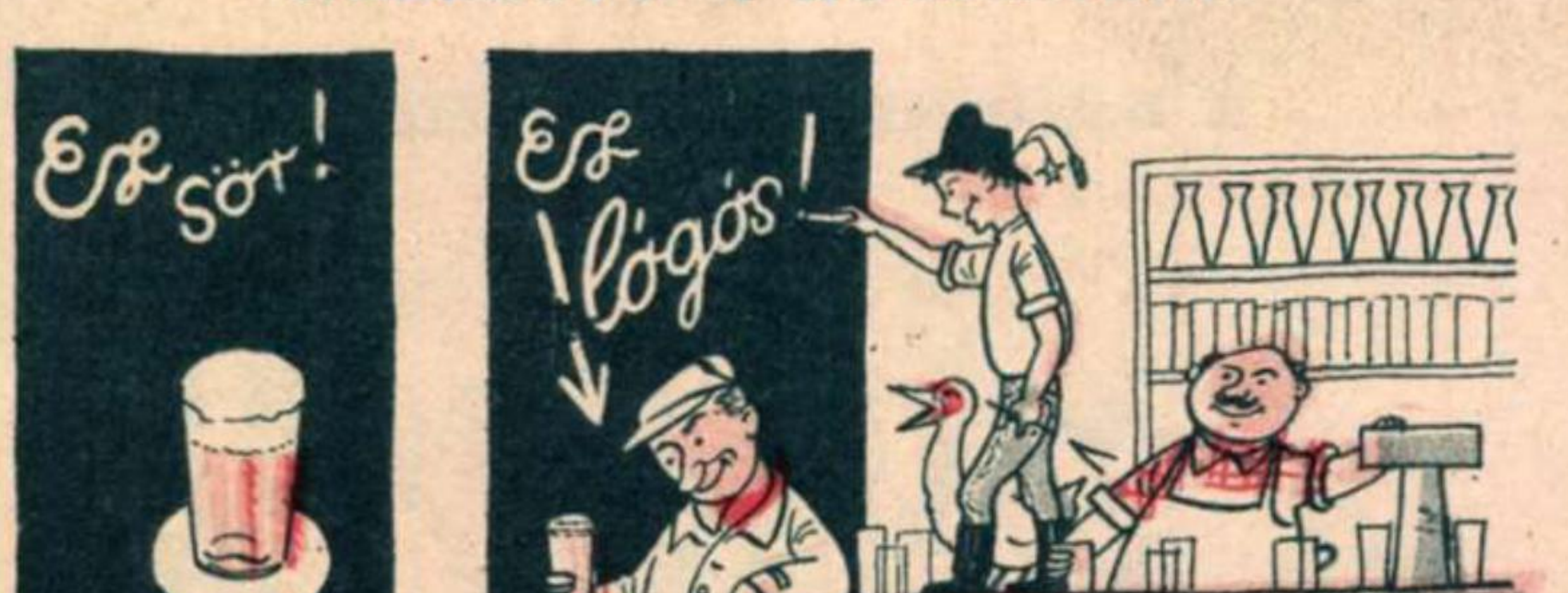
Egy sör!
Egy lógós!

Az első idei horgászkaland

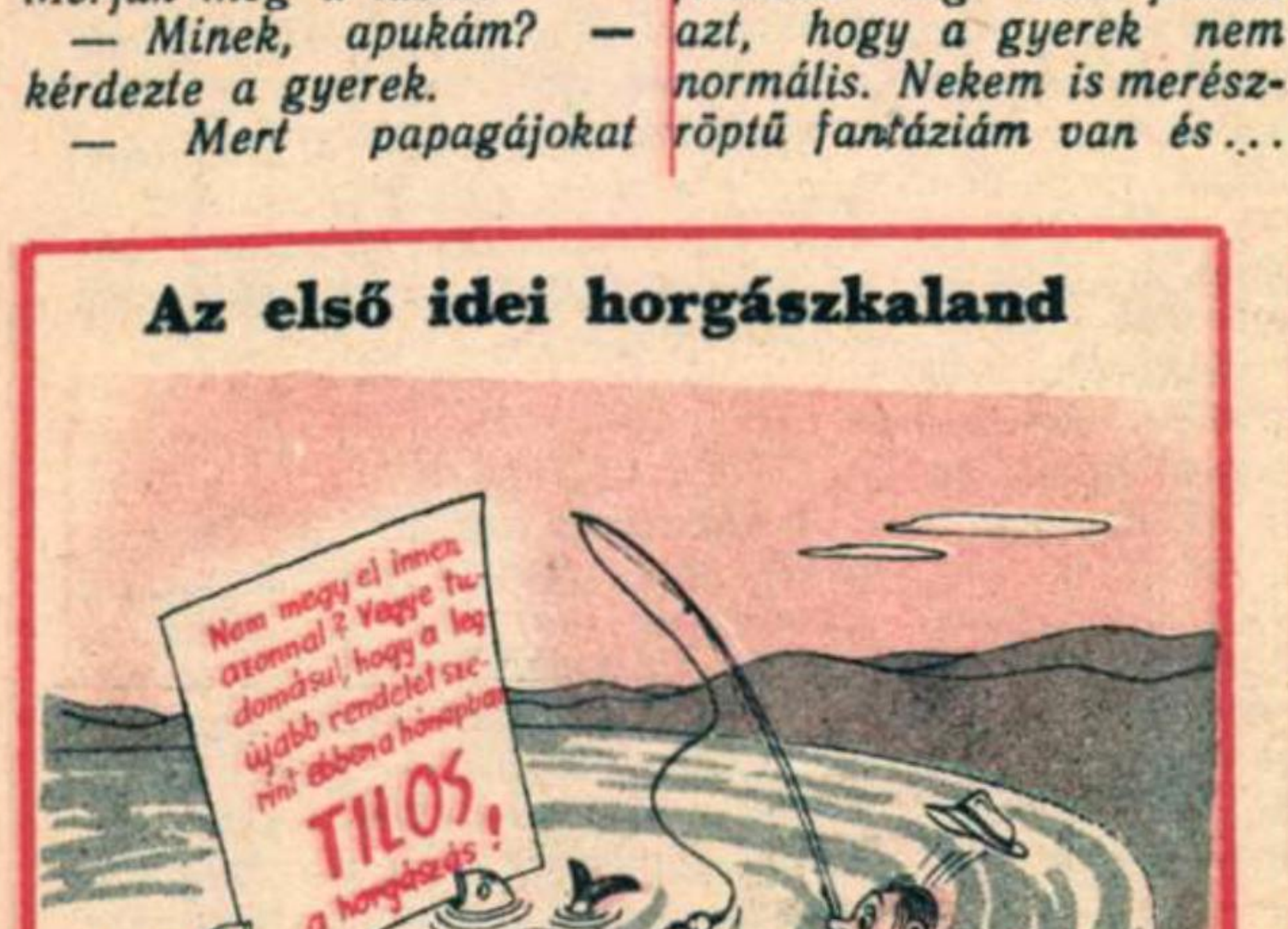
Nem megy el innen azonnal? Vagye tudomásul, hogy a legújabb rendelet szerint ebben a hónapban
TILOS
a horgászás!

Itt az első színes magyar rajzfilm: „A kis kakas gyémánt félkrajcárja"

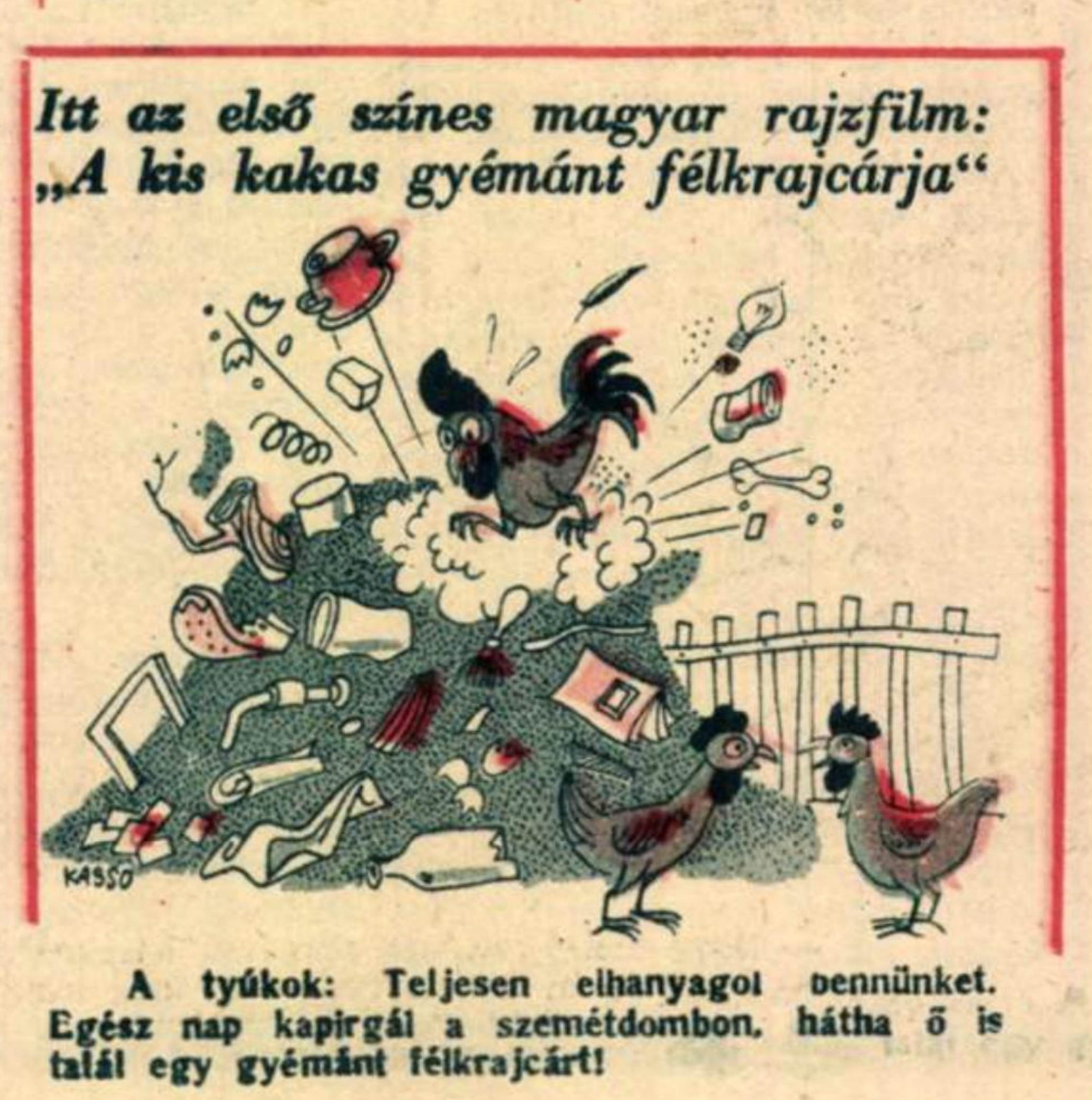

A tyúkok: Teljesen elhanyagol bennünket. Egész nap kapirgál a szemétdombon, hátha ő is talál egy gyémánt félkrajcárt!

Kocamama vállalása

Tonnamozgalom indult: Minden évben egy tonna szaporulata legyen a kocának.

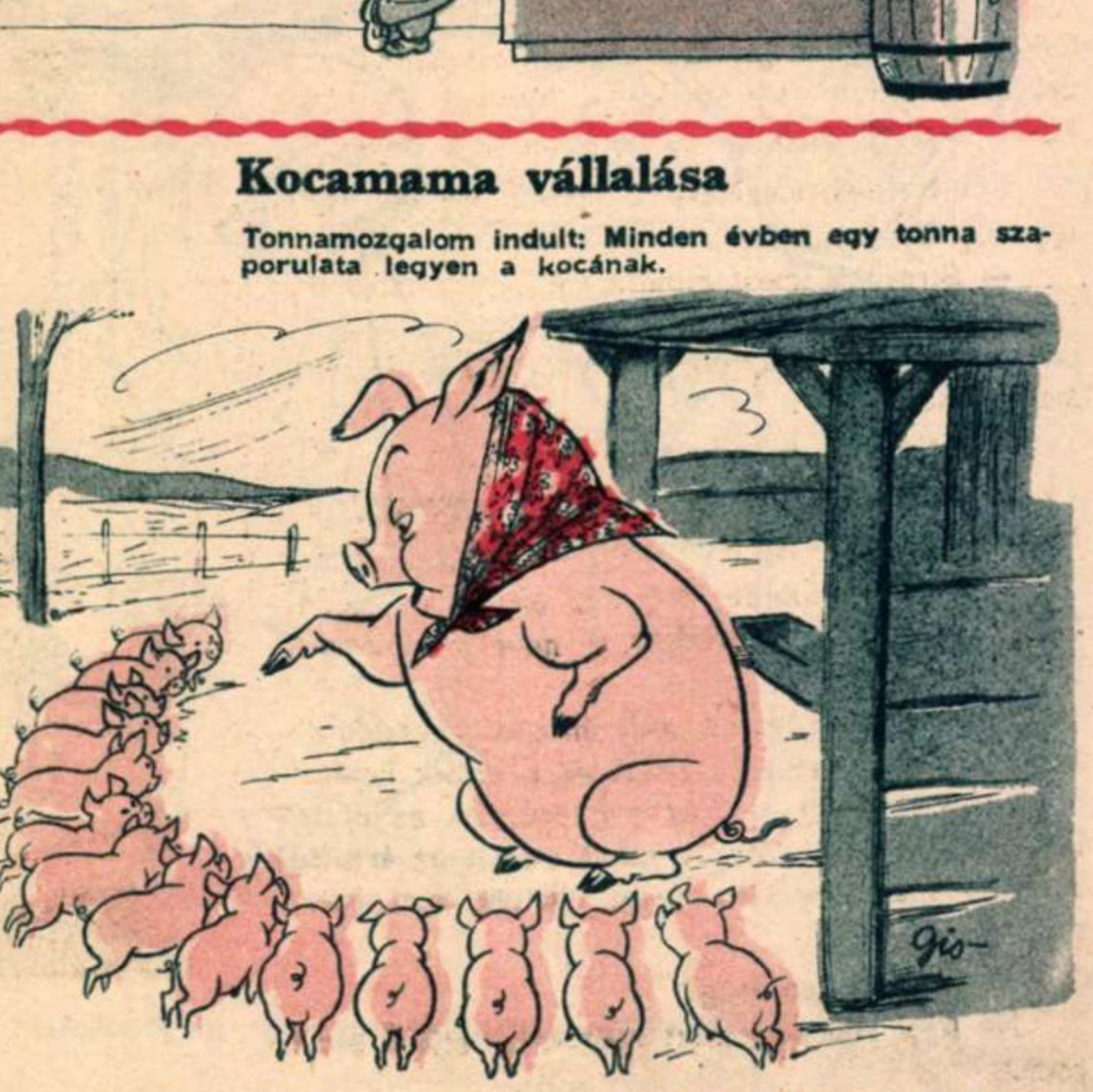

— Tizenhárom... tizennégy... remek, túlteljesítettem a tonnamozgalmat!

Készül a postacsomag

a Győri Vagongyár udvarán

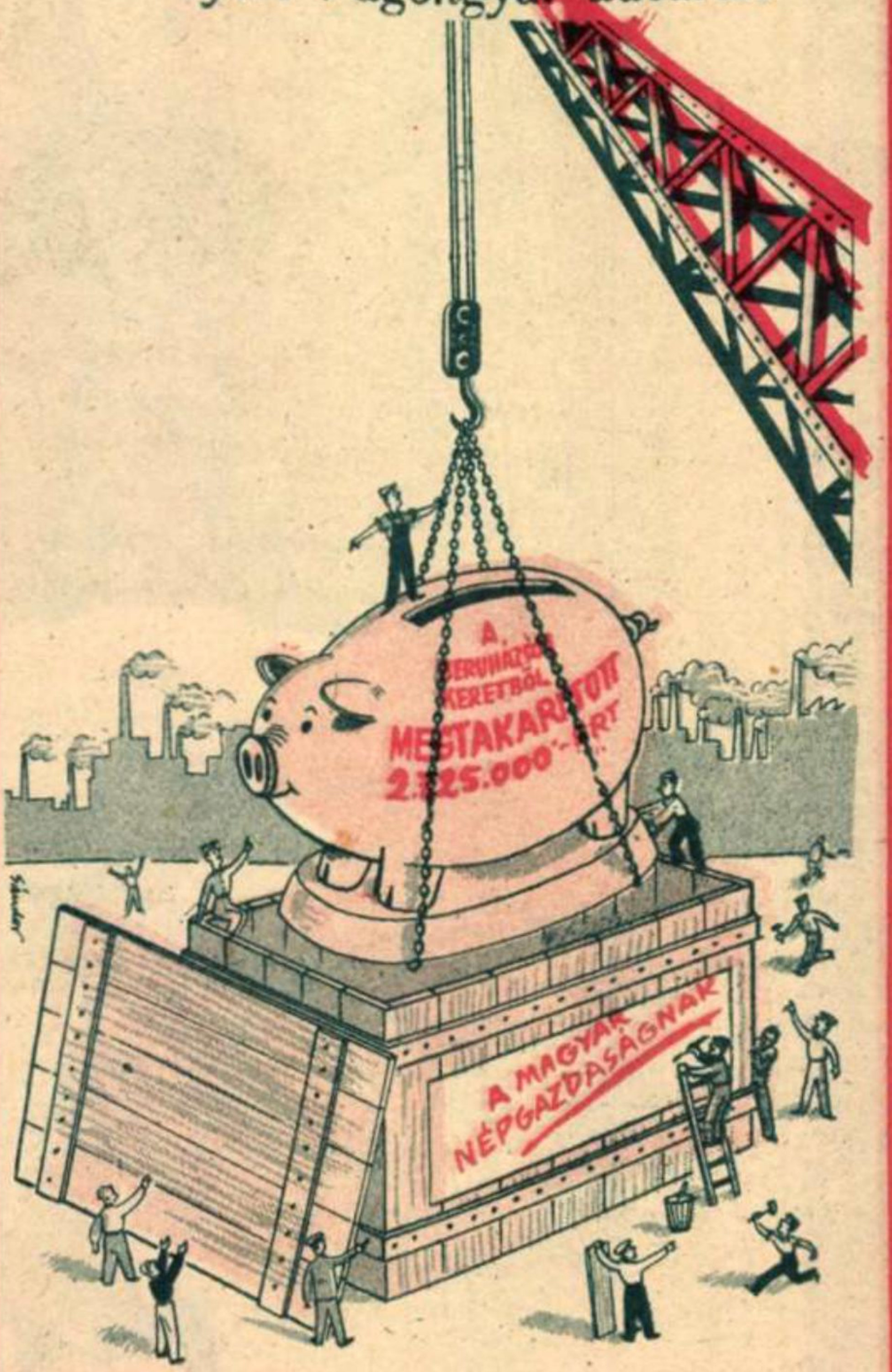
A beruházási keretből megtakarított 2.325.000.- Ft-ot
A magyar népgazdaságnak

Amerikai baktérium a mikroszkóp alatt

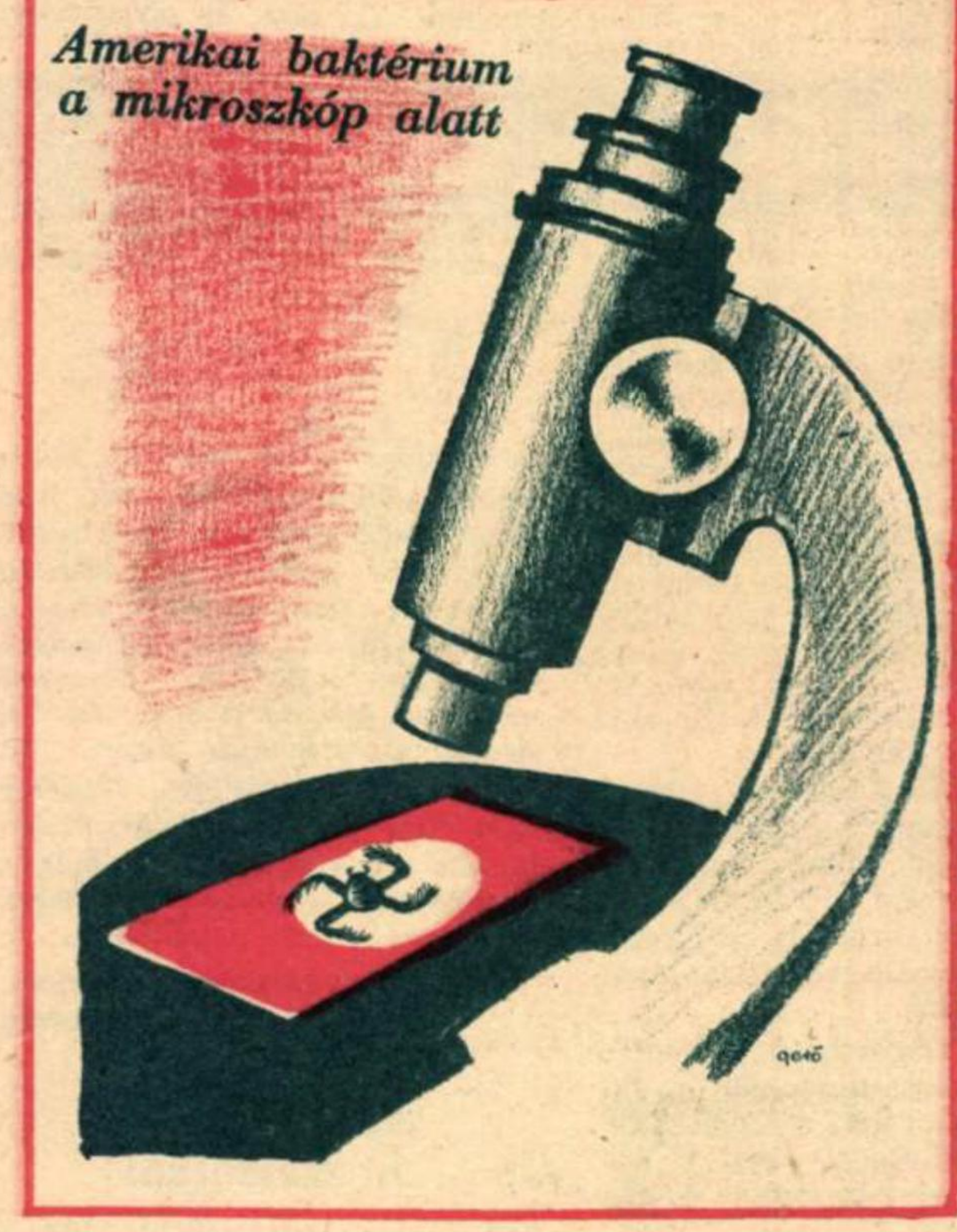

CITROM

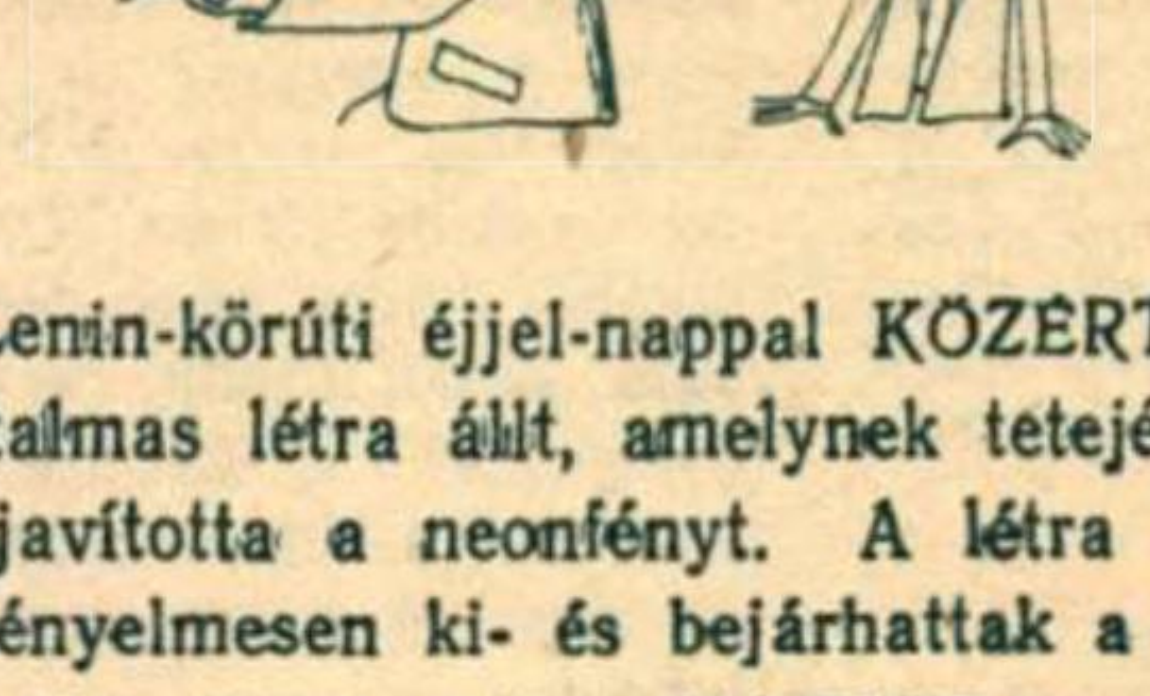

A Lenin-körúti éjjel-nappal KÖZERT bejárata előtt hatalmas létra állt, amelynek tetején villanyszerelő javította a neonfényt. A létra két szára között kényelmesen ki- és bejárhattak a vevők.

Két férfi közeledett a KÖZERT-hez. Az egyik így nógatta a másikat:

— Siessünk, mert mindjárt elfogy a citrom!

— Én is szeretnék vásárolni — így a másik — ez az egyetlen élelmiszer, amelyből a KÖZERT-ben sincs bőség.

A másik megtorpant a létra előtt.

— Gyere a másik bejárathoz — mondta halkan — nem szeretek létra alatt átmenni.

- Te még mindig babonás vagy? — csodálkozott a másik. Legyintett és nevetve átment a létra alatt.

A babonás zavarba jött, pillanatig gondolkozott, azután kikerülte a létrát és a másik bejárathoz ment. Közben barátja megvásárolta az utolsó két darab citromot. Mire a másik odaért az árusítóhelyhez, már egyetlen darab citrom sem jutott neki.

Mi ebből a tanulság?

Ne légy babonás, mert megveszik előled a citromot.

A megbéklyózott fehér ló

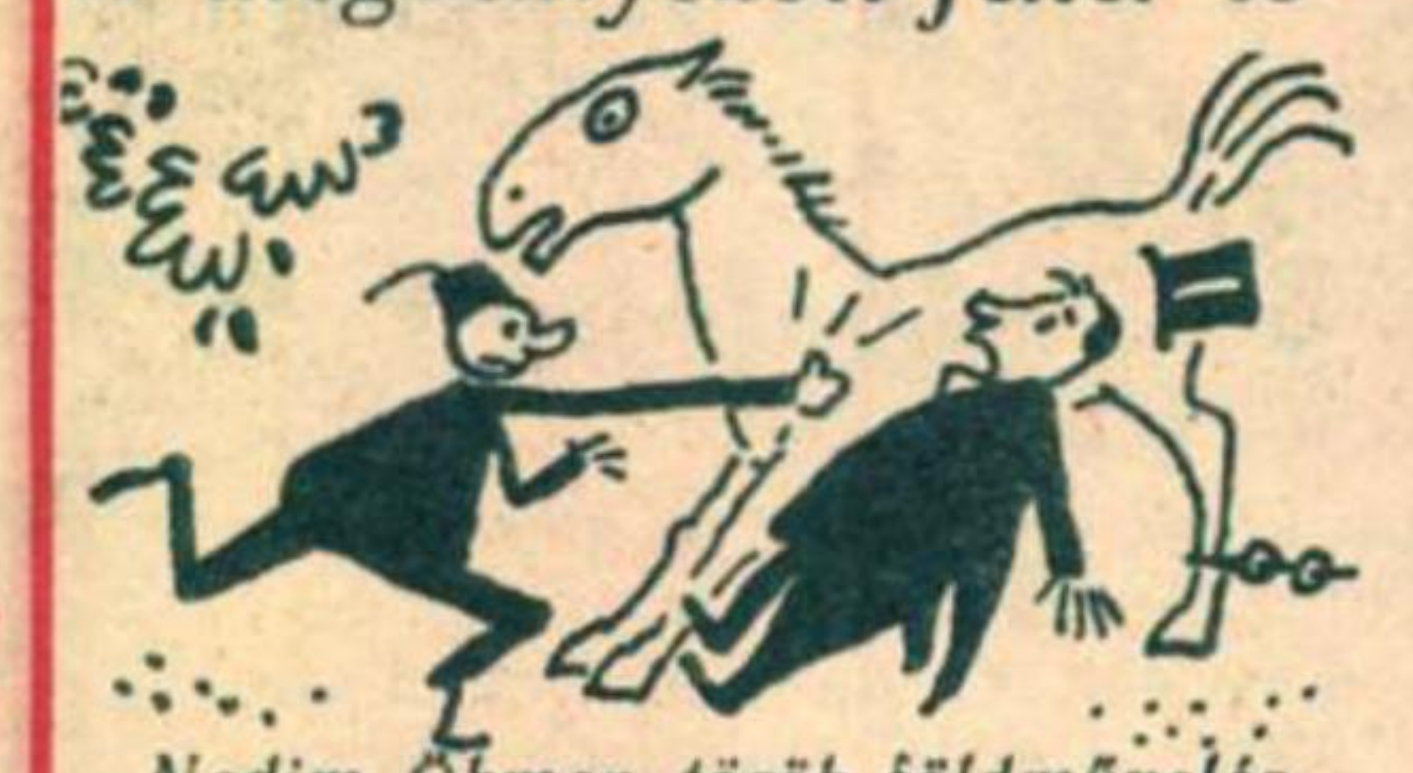

Nedim Ökmen török földművelésügyi miniszter hivatalbalépésének egyéves évfordulójára ünnepi bankettet rendeztek. A felköszöntők sorában felszólalt az állategészségügyi szervezet egyik vezetője, aki „A megbéklyózott fehér ló” című versét szavalta el. A vers az állatorvosok nehéz sorsát énekelte meg. A miniszternek a vers nem tetszett. Nemtetszésének nem poétikai értekezéssel adott kifejezést, hanem kabinetfőnökével egyszerűen felpofoztatta a költő állatorvost. Ahogy Nedim Ökmennek nem tetszett a vers, a költőnek sem tetszett a bírálat. A pofonokat félreérthetőnek találta és néhány ellenpofonnal helytelenítésének adott kifejezést. A bankett többi résztvevőjének is volt pro vagy kontra véleménye a versről, tehát a poétikai pofozkodás pillanatok alatt általánossá vált. A végén a rendőrség is beavatkozott, amely tény a friss erők és a gumibotok révén kellemesen fellendítette az irodalmi estet.

Törökország, a legfrissebb „atlanti” állam, minden kis megnyilvánulásában igyekszik bebizonyítani, hogy méltó az atlantiságra.

Ez a bankett is olyan volt, mint egy miniatűr atlanti szövetség.

Lakbéremelés Nyugatnémetországban

A bonni kormány tízszázalékos lakbéremelést tervez április 1-től visszamenőleg.

A lakbéremelési tervezet nagy felháborodást keltett Nyugatnémetországszerte. A bonni kormány egyik szóvivője azonban egy bizalmas beszélgetés keretében kijelentette, hogy ebben a rendelettervezetben nincs semmi méltánytalan.

— Miért? — kérdezték tőle.

— Mert a lakosság zömét nem érinti. A lakosság zöme ugyanis hajléktalan.

Koreai francia zászlóalj

Alfred Sirven őrmester és Edmond Parriel közlegény, a koreai francia zászlóalj tagjai Japánba mentek szabadságra. A kellemest úgy kötötték össze a hasznossal, hogy betörtek egy tokiói bankba. Hatezer dollárt raboltak. A két „hőst” természetesen letartóztatták és felelősségre vonták a bankrablásért. Hogy Alfred Sirven és Edmond Parriel mivel védekezett, azt nem tudjuk, de a legkézenfekvőbb ez:

— Kéremszépen, nekünk nem mondták, hogy szabadságidő alatt nem szabad rabolni . . .

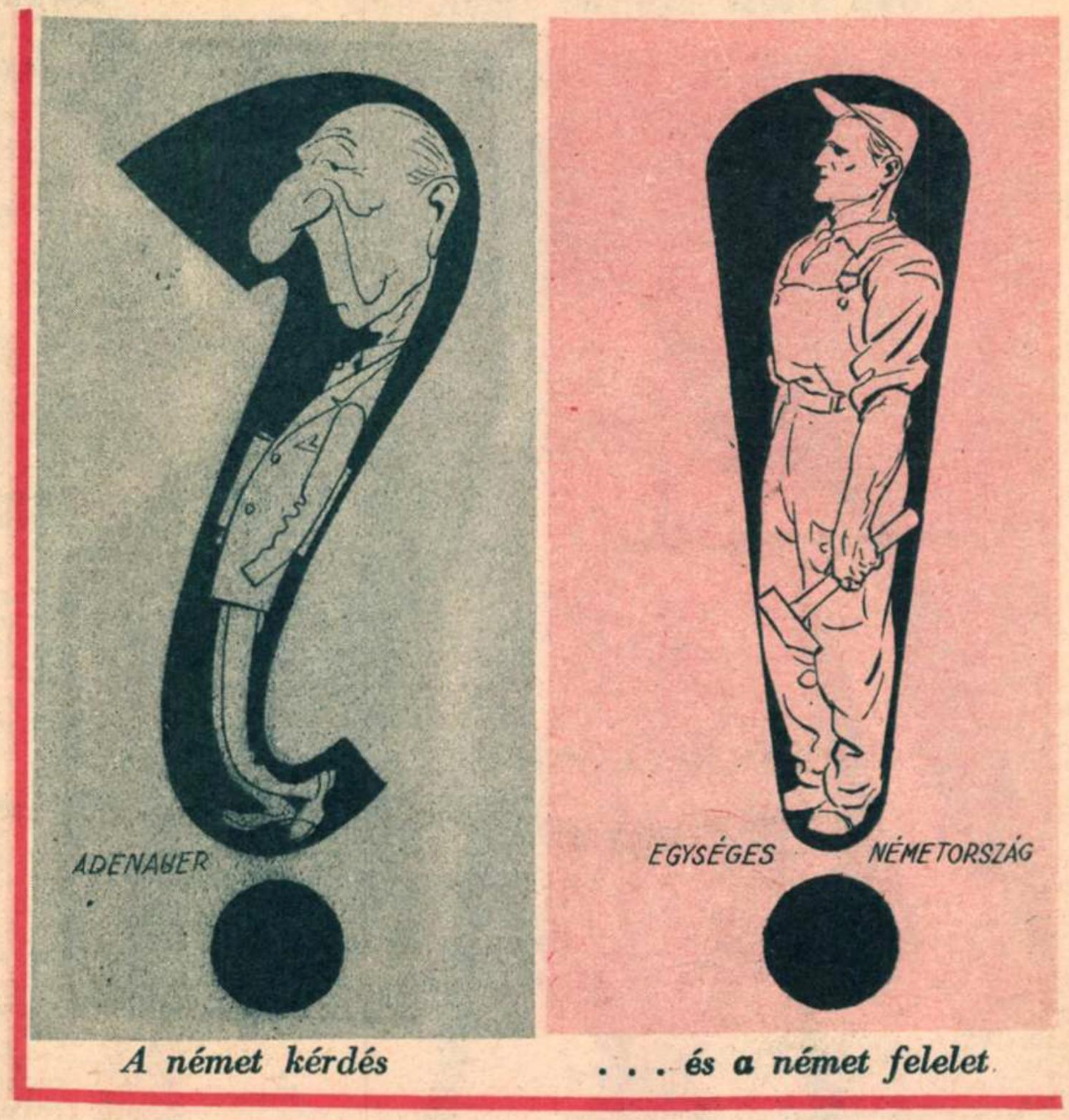

A német kérdés . . . *és a német felelet.*

Humanitás, amerikai értelemben

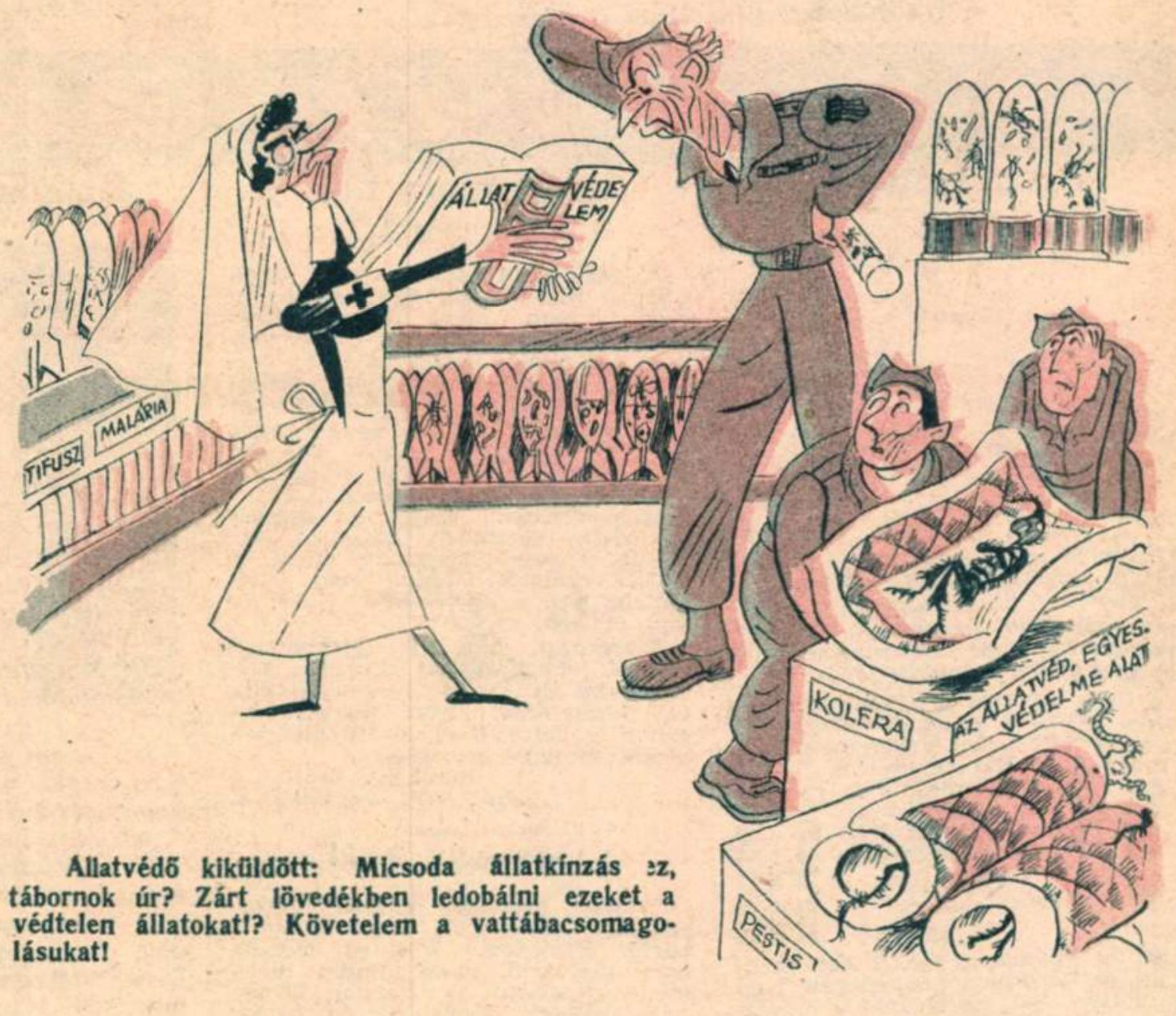

Állatvédő kiküldött: Micsoda állatkínzás ez, tábornok úr? Zárt lövedékben ledobálni ezeket a védtelen állatokat!? Követelem a vattábacsomagolásukat!

Tavaszi munkák idején

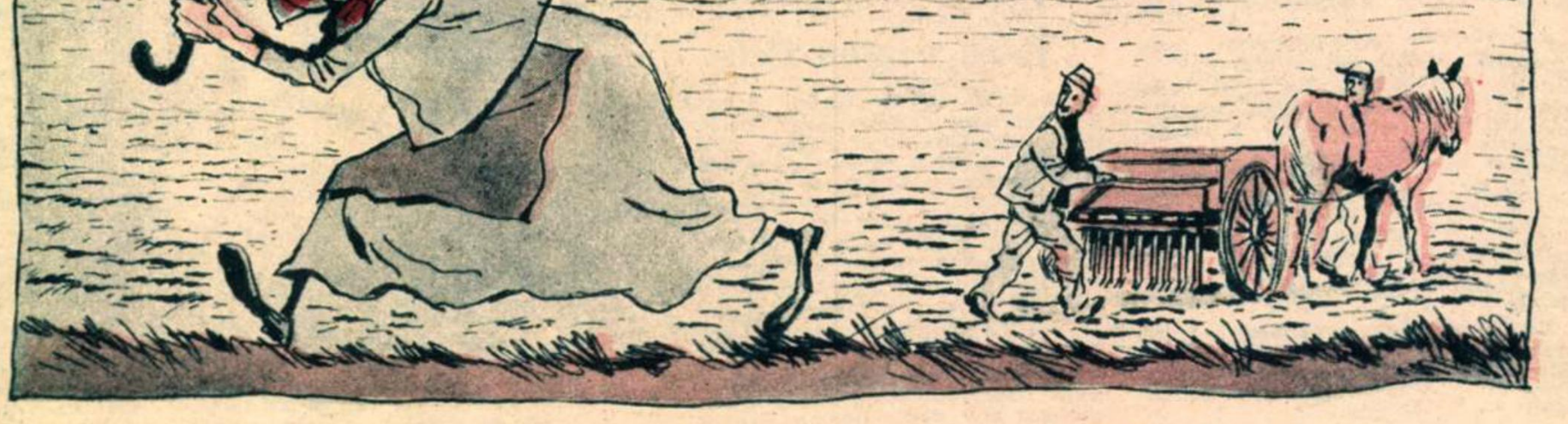

— Hová szalad azzal az ernyővel, Kulákné? Hisz már jó idő van!
— Igen, de én azt szeretném, ha még mindig esne.

A Wall Street legújabb zsákmánya

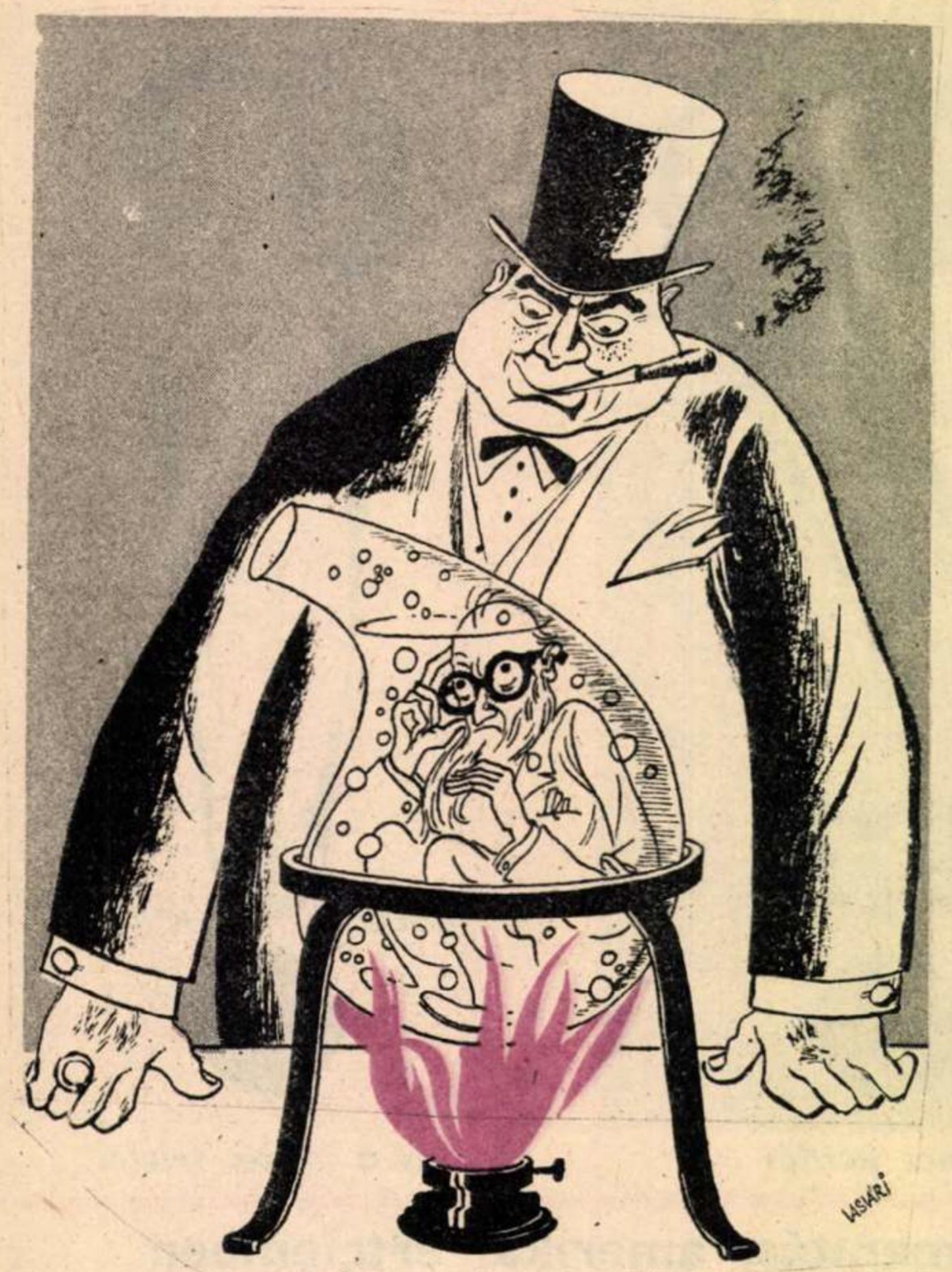

— Na, professzorkám, téged is megvettelek...

Verseny, nyilvánosság nélkül

János bácsi rágyujtott a pipájára.

— Nono, — mondta.

Az pedig semmi jót nem jelent, az a nono. Mert János bácsiról tudnivaló, hogy amikor azt mondja, hogy no, akkor minden a legnagyobb rendben van; de ha azt mondja, hogy nono, az rosszat jelent. Bosszúságot meg minden. Ismerni kell az embert, no. Azaz, hogy ezúttal nono.

— Mi baj, János? — kérdi óvatosan a felesége. Mert János bácsival, ha ilyen nono-hangulatban van, szőrmentén kell bánni.

— Mi baj, mi baj — pappogtatja keservesen a pipáját, mert ilyen hangulatban persze az se szelel rendesen. — Még azt kérded, hogy mi baj. Benne vagyunk fülig a tavaszi munkába, ott van az a két derék brigádunk, úgy versenyeznek, hogy öröm nézni, oszt az istennek se tudom, hogy hogy állnak...

Az asszony praktikus észjárású lény, hát mindjárt a jó végén fogja meg a dolgot:

— Hát mért nem kérdezi meg tőlük?

— Megette a fene! Ők se tudják! Hallottál már ilyet? Úgy versenyeznek, hogy ég a kezük alatt a munka, oszt nem tudják, hogy hogy állnak... Még ők kérdezték tőlem.

Hanem az asszony megint megmutatja, hogy praktikus az eszejárása.

— Hát mért nem kérdezik meg a versenyfelelőstől? — kérdezi. — Ki a versenyfelelős?

János bácsi nagyot szíj a pipáján, de hiába, mert az megint csak nem szelel. Aztán válaszol csak:

— Az én vagyok...

A fiatalok két egyenruhája

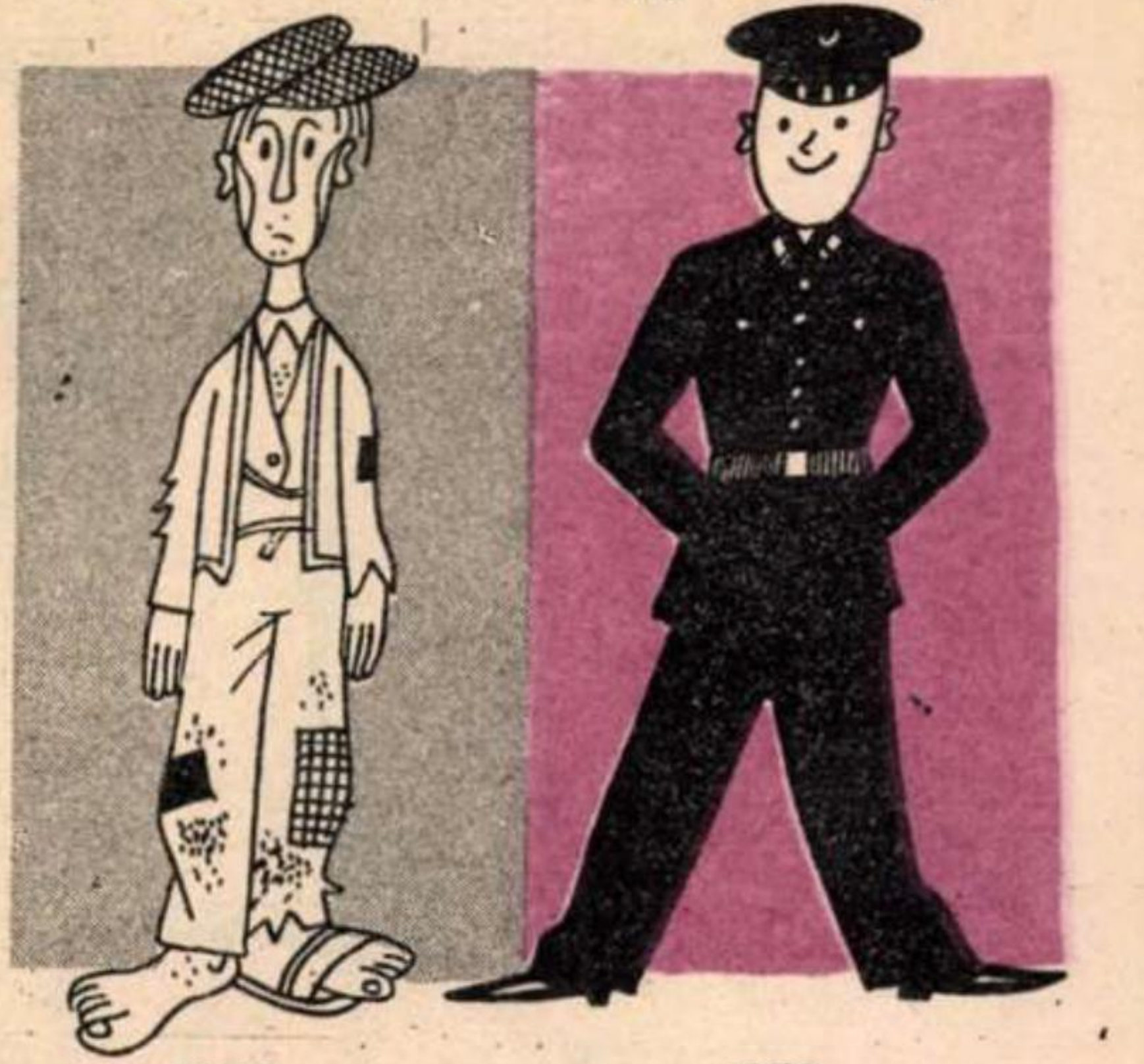

1932 1952

Erényes gyufa

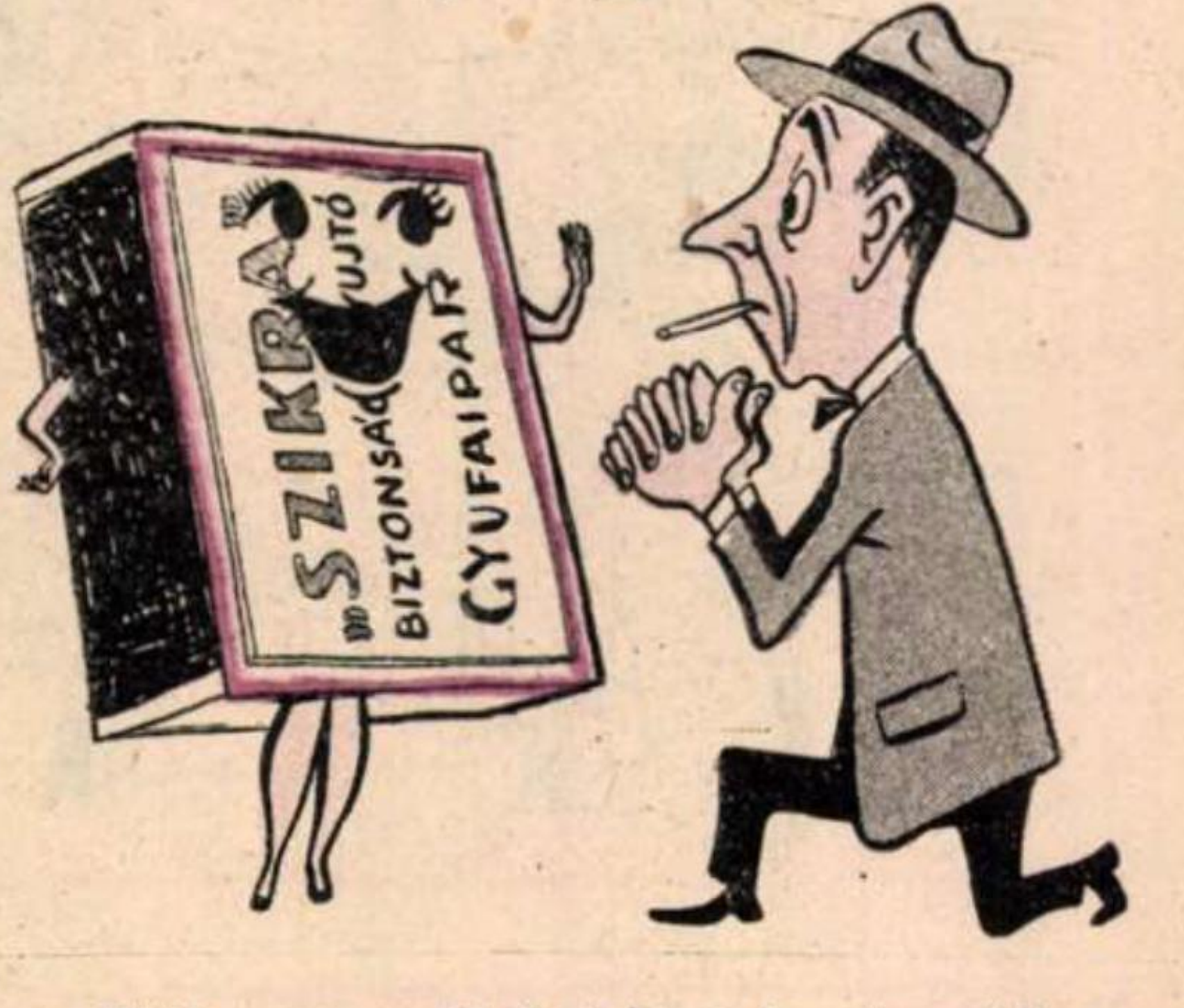

— Hiába ostromol! Azt hiszi én olyan könnyen lángra lobbanok?

Le a bürokráciával!

Takarékosság?

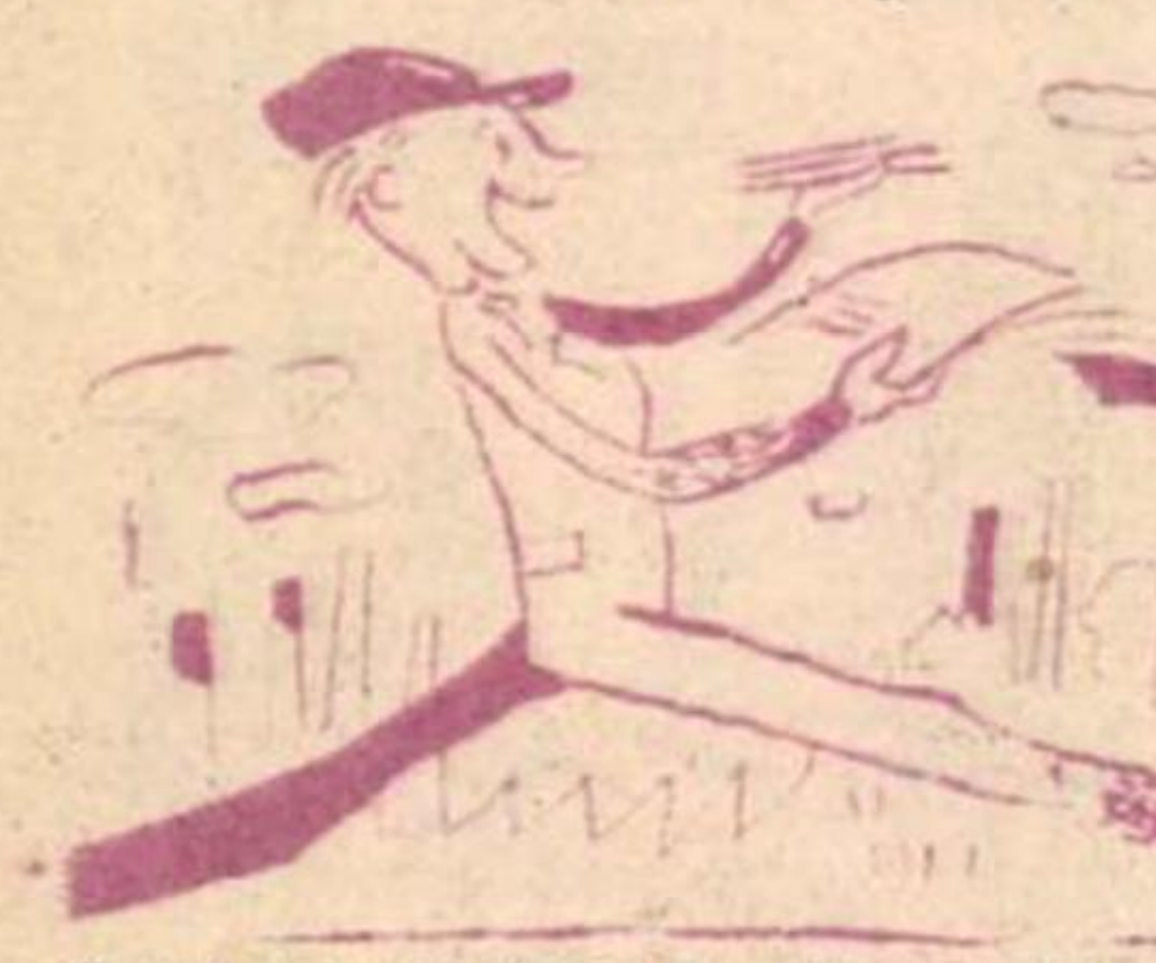

Rendelet intézkedik, hogy takarékossági szempontból a vállalatok a felesleges irodaszereket visszaküldhetik oda, ahol vásárolták. A Ganz Villamossági Gyár azonban helytelenül értelmezte a rendeletet.

A Ganz ugyanis az alábbi cikkeket küldte vissza a Budapesti Papír- és Irodaszerértékesítő Vállalatnak:

1 drb 110. sz. Hardtmuth-irón	Ft 2,10
1 drb 156. sz. belföldi irón	Ft 0.54
1 drb 152. sz. belföldi irón	Ft 0.54
1 drb 106. sz. belföldi irón	Ft 0.65
1 drb 670. sz. belföldi irón	Ft 1.64
	Ft 5.47
le 22% keresk. haszon	Ft 1.20
Marad	Ft 4.27

Mi, a vállalat dolgozói ezt az öt tételt szabályszerű bevételezési jegy kiállítása után raktárunkba helyeztük. A bevételezési jegy alapján a cikkek érkezését könyvelési kartonra vezettük. Az értékkel megterheltük vállalatunkat, azután a Ganz Villamossági javára írtuk.

Az öt darab visszaküldött ceruza, (amelynek értéke 4.27 forint) raktárunknak, anyagkönyvelésünknek, az értékkönyvelési osztálynak, a számlaellenőrzésnek és a hivatalvezetőknek adott munkát.

Ha a Ganz Villamossági az öt darab ceruzát pillanatnyilag nem tudta felhasználni, felhasználhatta volna későbbi időpontban, vagy pedig a szakszervezeti megbízott útján az ipari tanulóknak ajándékozhatta volna.

Könnyű megállapítani, hogy a ceruzák értékét sokszorosan meghaladja annak a munkának az értéke, amelyet velünk végeztettek. Úgy érezzük, hogy a rendeletet a gyár takarékossági megbízottja helytelenül értelmezte.

Bakonyi Sándor,
a BUPIÉRT dolgozója

A borbély mindent tud

Az érdligeti vasútállomáson megkérdeztem, hogy mikor indulnak a vonatok Martonvásár-Székesfehérvár felé. A szolgálatot teljesítő vasutasok azt tanácsolták, hogy a vonatindulások idejét kérdezzem meg a szemben lévő borbélyüzletben.

— Miért a borbélynál kérdezzem? — csodálkoztam.

— Mi nem tudjuk megmondani — válaszolták a vasutasok, — mert még mindig nincs menetrendünk, pedig már sokszor kértük.

Kedves Ludas, intézkedj, hogy Érdliget vasuti megálló személyzete menetrendet kapjon és így a borbélynak több ideje legyen beretválni és hajat vágni.

Takács László
Érdliget

Miért nincs füle a bögrének?

A Rákóczi-út sarkán lévő éjjel-nappali KÖZÉRT-ben egy csésze kakaót kértem. Letört fülű bögrében kaptam kézhez. Percekig kellett várnom, mert nem tudtam a forró csészét a kezembe venni. Megkérdeztem a KÖZÉRT-ben, hogy miért nem füles bögrében adják a kakaót, mire ingerült hangú választ kaptam, amelynek lényege az volt, hogy nem lehet ép bögréket beszerezni.

Megemlítettem, hogy Budapesten az üzletek százaiban tízezernyi bögrét lehet kapni, mégpedig füllel. A KÖZÉRT-dolgozó hangja még ingerültebb lett, s kijelentette, hogy az ügy őt nem érdekli.

Szeretném, ha az éjjel-nappali KÖZÉRT füllel ellátott bögréket szerezne be és azt is szeretném, ha egy kicsit több súlyt helyeznének ebben a boltban egyes KÖZÉRT-dolgozók szakmai nevelésére.

Kundráth Zsófia
Bp., VIII., Puskin-u. 4.

Odesszai levél

Hetedik hónapja tanulok Odesszában. Szüleimmel, ismerőseimmel sűrűn érintkezem levélileg. Mondanom sem kell, hogy mindig türelmetlenül várom az otthoni leveleket, amelyek eddig mindig pontosan jöttek, de legutóbb négynapos késéssel érkezett egy levél. Érdeklődtem a késés oka iránt és megtudtam, hogy a késedelmesen érkező levelet a magyar posta visszaküldte szüleimnek, mégpedig három nappal a feladás után. Azt kérték, hogy a feladót írják az ellenkező oldalra, mert csak akkor veszik át a levelet.

Tekintettel arra, hogy a Szovjetunióban mindenki a címoldalra írja kisebb betűkkel a feladót is, én is így küldöm mindig szüleimnek a sajátmagamnak megcímzett borítékokat. (Azért írom én a címet, mert szüleim nem tudnak oroszul.)

Nemrég hírül adta a rádió, hogy a magyar posta is mozgalmat indított annak érdekében, hogy a levélküldők a feladót is a címoldalra írják. Ez észszerüsítené a posta munkáját, hiszen sokkal könnyebb lenne a kezelés. Annál jobban meglepett, hogy egyes postahivatalokban az észszerűsítések elterjesztését ilymódon gátolják. Szerintem a levél visszaküldése hiba volt.

Tóth Lajos
szovjetösztöndíjas
Odessza

Rózsi nagyon fázós

Az egyik balatonfüredi Édesség-Boltban négy darab „Rózsi"-csokoládét vásároltam. Mind a négy „Rózsi" négyszeres papírba volt csomagolva. Úgy látszik, a Budapesti Csokoládégyár „Rózsi" nevű csokoládészelete nagyon fázott, hogy ilyen jól felöltöztették. Megjegyzem, takarékossági mozgalom is van a világon, különösen olyan gyártmányoknál, amelyekre rá van nyomva (mint a „Rózsi"-ra is), hogy munkaversenyben készült.

Itt a tavasz, reméljük, ezentúl nem csomagolják a fázós „Rózsi"-szeletet egy papír helyett négybe.

Sz. L.
Balatonfüred

Foghúzás Kőszegen

A Kőszegi Nemez- és Posztóipar több dolgozója Jakab Dezső SZTK-fogorvoshoz jár kezelésre. Allandó a panasz a furcsa fogorvosi kezelés ellen. Munkavállalóink kérésére egyszer már eltiltattuk Jakab Dezsőt a fogorvosi rendelésektől, de újra visszahelyezték. Mielőtt Jakab Dezsőt felmentették állásából, Gémes Adél dolgozónk két napig betegállományban volt és a Jakab rendelőjének tisztátalansága miatt másik fogorvossal kellett operációt végrehajtatnia. Tánczos Mária egyszerű foghúzás miatt egy héten át bedagadt arccal járt üzemünkbe. Kocsis Józsefné foghúzás után mérgezési tünetekkel megbetegedett. Egy alkalommal üb-titkárunk elment a fogorvoshoz, hogy magyarázatot kérjen tőle. A fogorvos durván kiutasította a rendelőből. Akkor történt a SZOT útján való eltávolítása, de mióta visszatért, újból egyik panasz éri a másikat.

Danka Istvánné a Jakab-féle foghúzás után két hétig szenvedett eltorzult, véraláfutásos arccal. Lamp Antal ugyancsak két hétig nyomta az ágyat foghúzás után. Legutóbb Fatalin Józsefné három napig járkált üzemünkbe dagadt arccal és két napot betegállományban töltött Jakab kezelése miatt. Nemes Samu fogát is kihúzta a kőszegi fogorvos. Másfél hét óta szenved és borzalmas fájdalmai vannak.

Kovács László is arra a rettentő sorsra jutott, hogy Jakabbal kellett kihúzatnia fogát. Több mint egy hete dagadt arccal jár üzemünkbe. A Ludas Matyi számára lefényképeztette magát. Dagadt arcú fényképét mellékeljük.

Kérjük a szerkesztőséget, mentse meg Kőszeg város dolgozóit dr. Jakab Dezső fogorvos működésétől, mert munkaképtelenné teszi a Kőszegi Nemez- és Posztógyár összes dolgozóit.

Harangozó Ferenc, Varga Istvánné
vállalati igazgató, üb-elnök
Hajdinák Imréné
TT-elnök

*

A Ludas Matyi a gyár vezetőségének panaszához a következőket fűzi hozzá: Kőszegen a városi tanács végrehajtóbizottságánál, Budapesten pedig a SZOT-nál, valamint az Egészségügyi Minisztériumban régen kérhettek volna intézkedést dr. Jakab újbóli leváltása ügyében.

-Ti is láttátok gyerekek?
TÖMEGEK NÉZIK
EGÉSZ NAP A
„Szabadság"
ÁLLAMI ÁRUHÁZ
REMEK KÉSZRUHA KIRAKATAIT
CALVIN-TÉR 7

Egy ló tűnődése

A Szervestrágyagyüjtő és Kereskedelmi Vállalat ceglédi osztályán dolgozom. Jó munkámért gazdám gyakran megveregette a nyakamat. Néha kockacukrot is adott. Az utóbbi időben azonban nagyon megharagudott rám, pedig nem is én okoztam a bajt. A ceglédi Mezőgazdasági Felszereléseket Gyártó Szövetkezet a ludas a dologban. Úgy kezdődött, hogy a szövetkezet darabonkent 56 forintos áron új patkókat vert a lábamra.

Nem is tellett bele egy hét, a patkók egyrésze eltört és az épenmaradtakat is újra kellett felverni, olyan rosszul patkolták a lábamat.

Az istállóban mindenki gúnyolódott velem. Az egyik ló megkérdezte: talán tévedésből borbélynál verték fel a patkóm? Arra kérem a ceglédi MFGySz vezetőségét, hogy indítson minőségi versenyt, mert nem akarom, hogy újabb patkolás után megint a gúny céltáblája legyek.

Még csak annyit, hogy megértem gazdám haragját. Én is sokat gondolkoztam azon, miért kerül az a vas, amelyet a szövetkezet tudomásom szerint 7.80 Ft-ért kap, 57 forintba, mikor a lábamra kerül.

Virág nevű ló
Cegléd

Ludas Matyi elintézte

A Ludas Matyi március 12-i számának „Büntetés nem lesz belőle" című közleményével kapcsolatban vizsgálatot indítottunk. Köszönetet mondunk, hogy a levél közlésével felhívták figyelmünket a dunavecsei pénzügyőri szakasz dolgozóinak helytelen magatartására. Az ilyen esetek előfordulását kizáró intézkedéseket megtettük. Megjegyezzük, hogy a hartai malom dolgozói is hibásak voltak, mert már első alkalommal is elkésetten jelentkeztek. Ezért kapták a büntetést.

Pénzügyminisztérium,
Szegedi Ferenc előadó.

Az érdekeltek hozzászólnak

A Ludas Matyi április 10-i számában „Szigorú patikus" címmel közlemény jelent meg. Az eset a 0/268. számú gyógyszertárban történt. A vevő olyan gyógyszert kért, amely kizárólag úgynevezett SzTK-patikákban kapható. Ezért küldték a Kapás-utcába. Véletlen volt, hogy a szomszédos Kígyó-patikában kapott ilyen gyógyszert. A vizsgálat megállapította, hogy a Kígyó-patika a gyógyszervállalat „incurrens" raktárából több régi készítményt kapott, ezek között volt a kérdéses gyógyszer is. Ez azonban véletlen volt, mert közforgalmi gyógyszertárakban ilyen gyógyszer már régen nincs.

A 0/268. számú gyógyszertár dolgozói.

Ludas Matyi
Főszerkesztő: GÁBOR ANDOR
Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA
Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ
A kiadásért felel:
a Lapkiadó Vállalat igazgatója
Szerkesztőség: VII., Lenin-krt. 9-11.
Telefon: 222-271, 221-293.
Kiadóhivatal: VII., Lenin-krt 9—11
Telefon: 221-285
Hirdetési osztály:
VII., Lenin-körút 9—11.
Telefon: 221—285.
Terjeszti: Posta Központi Hírlap Iroda O. V. Előfizetés, személyes ügyfélszolgálat: V., József nádor-tér 1. Telefon: 183-022, 180-850.
Budapesti Szikra Nyomda,
V., Honvéd-utca 10
Felelős vezető: Radnóti Károly

FÉLTÉKENYSÉG

A történetet egy albán fiútól hallottam, úgy mondom el, ahogy ő mondta el nekem, néhány évvel ezelőtt, a budapesti VIT alkalmából.

*

— Tudod — mondta — nálunk, Albániában, éppenúgy elnyomták régen a népet, mint nálatok. Nehezen éltünk és nagyon sokan voltak, akik se írni, se olvasni nem tudtak. Aztán, amikor megjött végre az új élet, hát nekimentünk az analfabétakérdésnek is. Mindenfelé iskolák nyíltak és öreg emberek, asszonyok ültek a padokba esténként, hogy tanulják a betűvetést. Én egy kisvárosban élek, ott is úgy gondolták, hogy az év végére nem lesz egy analfabéta sem.

Igenám, de nem számoltak Masával. Ez a Masa talán negyven körüli asszony lehetett, a férje egy fakitermelő vállalat vezetője volt, tanult, képezte magát és... csak egy bánata volt: Masa, a felesége nem tudott se írni, se olvasni.

— Idefigyelj, Masa — magyarázta a férj, legalább hatszor egy héten — mindenki tanul, mindenki csinál valamit, a nők éppenúgy, mint a férfiak! Lehetetlen, hogy te ne tudd leírni legalább a nevedet! Értsd meg végre, hogy más világ van nálunk, mint régen!

— Azt én megértem — ingatta a fejét Masa — de én öreg vagyok már. Negyvenéves fejjel nem ülök be az iskolapadba, senki emberfia kedvéért se! Dehogy tanulok én, még csak az kellene!

A férj nem tudta mit csináljon. Nem nagyon régen jöttek ide, a kisvárosba, jól érezte itt magát, barátai voltak, azok előtt is szégyelte, hogy a felesége... szóval, hogy Masa analfabéta!

Egyik este könyvet hozott haza és letette a terített asztalra, Masa tányérja mellé.

— Mi ez? — kérdezte gyanakodva az asszony és forgatni kezdte a könyvet.

— Első osztályos elemi iskolai olvasókönyv, kezdők számára! — mondta a férje. — Nézd, tele van képpel, egy gyerek is megtanulhat belőle egyedül írni és olvasni, gondoltam, idehaza, amikor ráérsz, majd forgatod!

— Hagyjál nekem békét! — kiáltotta mérgesen Masa és a könyvet behajította a fehérnemű közé, a lepedők és a dunyhaciha alá.

A férj dörmögött valamit, aztán megvacsorázott és lefeküdt. Hát mit csináljon, ha ez a Masa ilyen önfejű!

Néhány napig nem történt semmi. Nem beszéltek se írásról, se olvasásról. Aztán egyik reggel, amikor a férje a sötétkék ruhában ment be a hivatalba (valami ünnepséget rendeztek), Masa a hivatali ruha zsebében egy levelet talált. Halványsárga levélpapír, hosszú, szálkás betűk, vékonyak, mint valami hajszál... és... hű, a mindenségit, mintha valami virág szaga is lenne ennek a levélnek!

Masa szeme szikrát szórt! Szóval, így vagyunk! Valami nőcske levele. Persze, az levelet írkál, mert rá is ér, meg aztán... Nagyot nyelt! Meg aztán... írni is tud!

A takarítás, meg a főzés aznap sehogyse ment úgy, mint szokott. Többször elővette a halványsárga levélpapírt, nézte a betűket. Csak tudná, hogy mi az ördögöt írhat az a nő — mert bizonyosan tudta már, hogy csak nő írhatta a levelet!

Ekkor hirtelen eszébe jutott a könyv! „Egy gyerek is megtanulhat belőle írni és olvasni.. Igen, így mondta az ura! Otthagyta a lábast a tűzön, befutott a szobába, a lepedők és a dunyhaciha alól kiszedte a könyvet... És miközben a paprikásgulyás kozmás szaga betöltötte a konyhát, ő ott ült a konyhaasztal mellett, maga elé motyogta a képek nevét és egy darab csomagolópapírra betűket rajzolt...

*

Nem szólt semmit a férjének, de alig tette ki reggelente a lábát a házból, Masa már ott ült az olvasókönyv mellett. Majd, majd megmutatja neki... csak olvassa el a levelet, amelyet ott őrzött a mozsár alatt, a kamrában. Talán három hónap telhetett el, amikor végül is Masa megismerte az összes betűket és a szavakat is egybe tudta olvasni. És ekkor, dobogó szívvel vette elő a levelet és ujját végigvezetve a sorok alatt, akadozva olvasni kezdett.

Valóban az urának írták. Rövid levél volt és amikor a végére ért, Masa nem tudta, sírjon vagy nevessen.

A levélben ugyanis ez állt: *„Tisztelt Ivanov elvtárs! Kérésére csatoltan küldöm az elemista ABC-s könyvet és remélem, hogy a felesége három hónap alatt megtanulja belőle az írást és olvasást!"*

VAJDA ALBERT

Paraguay csapatokat küld!

Kellő dollárguritgatások után Paraguay köztársaság vezető köreiben több prominens ezredes úgy érezte, hogy itt az idő, ki kell rukkolni a farbával s meg kell hálálni az USA-baksist. Hogyan s miként? „Paraguay csapatokat küld Koreába!" — hirdették Asuncion fővárosban az újságok. A fentemlített ezredes-caballerok még egyszer mélyen hajbókoltak az USA-követ előtt s a főtéren, a katedrálissal srévizavi vászonportálos toborzó irodát nyitottak a koreai újoncok számára, ahol az expedíciós csapattest regrutáit számba vették s némi verbunkosaprópénz-előleget adtak nekik.

Telt-múlt az idő s egy szép napon a toborzóiroda vezetője gondterhelten jelentkezett a dollárnagykövetnél:

— Kegyelmes uram, baj van! Az újoncok rettenetesen unatkoznak... Mit kezdjünk velük?

— Hm — morfondírozott a követ. — A szállítóhajó még soká érkezik... Tudja mit? Szervezzenek belőlük futballcsapatot! Igen, ez jó lesz, akkor majd nem unatkoznak...

A toborzásügyi ezredes megvakarta a fejét.

— Bajos lesz, excellenc! Mert háthogy tetszik tudni: hárman vannak csak a fiúk. Ebből nem telik futballcsapatra...!

Pont.

Amerikai visszhang

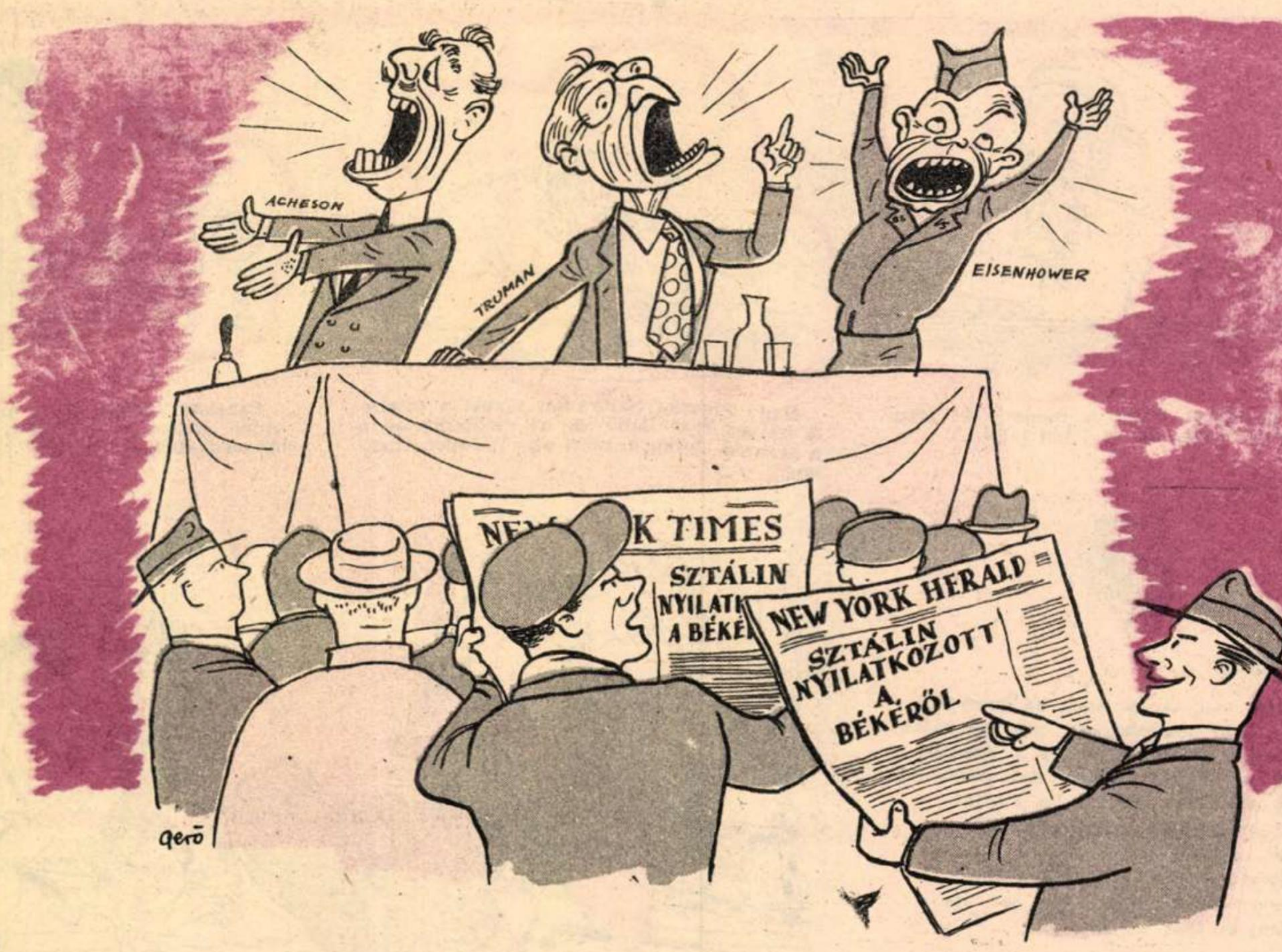

— Miért ordítanak úgy Trumanék?
— Ezt akarják túlharsogni...

FEJ, VAGY ÍRÁS?

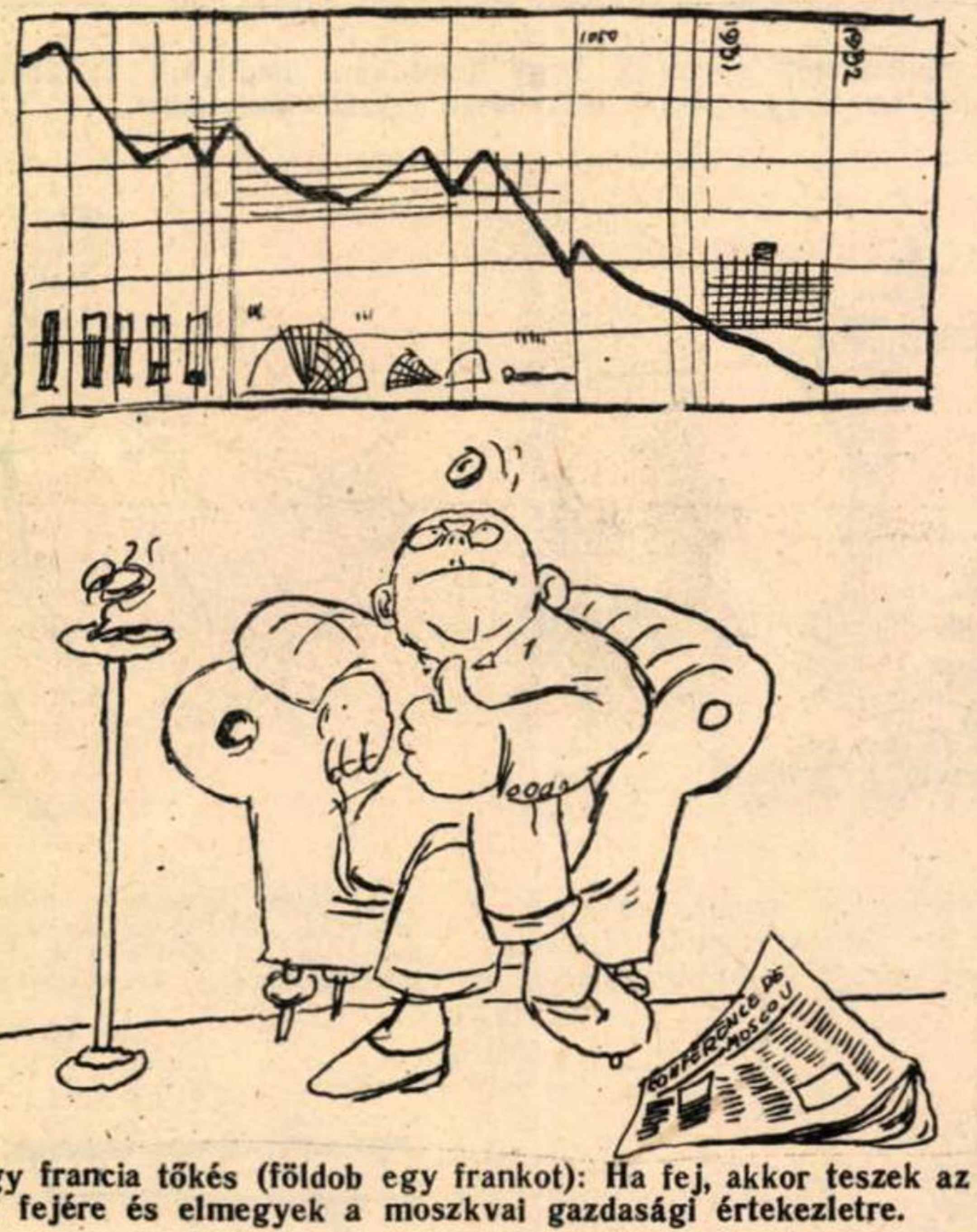

Egy francia tőkés (földob egy frankot): Ha fej, akkor teszek az amerikaiak fejére és elmegyek a moszkvai gazdasági értekezletre.

(Action, Paris)

Ahol legnagyobb a veszély, legközelebb a segítség

(Amerikai megszálló katonák újabb bűncselekményeket követtek el Nyugat-Németországban.)

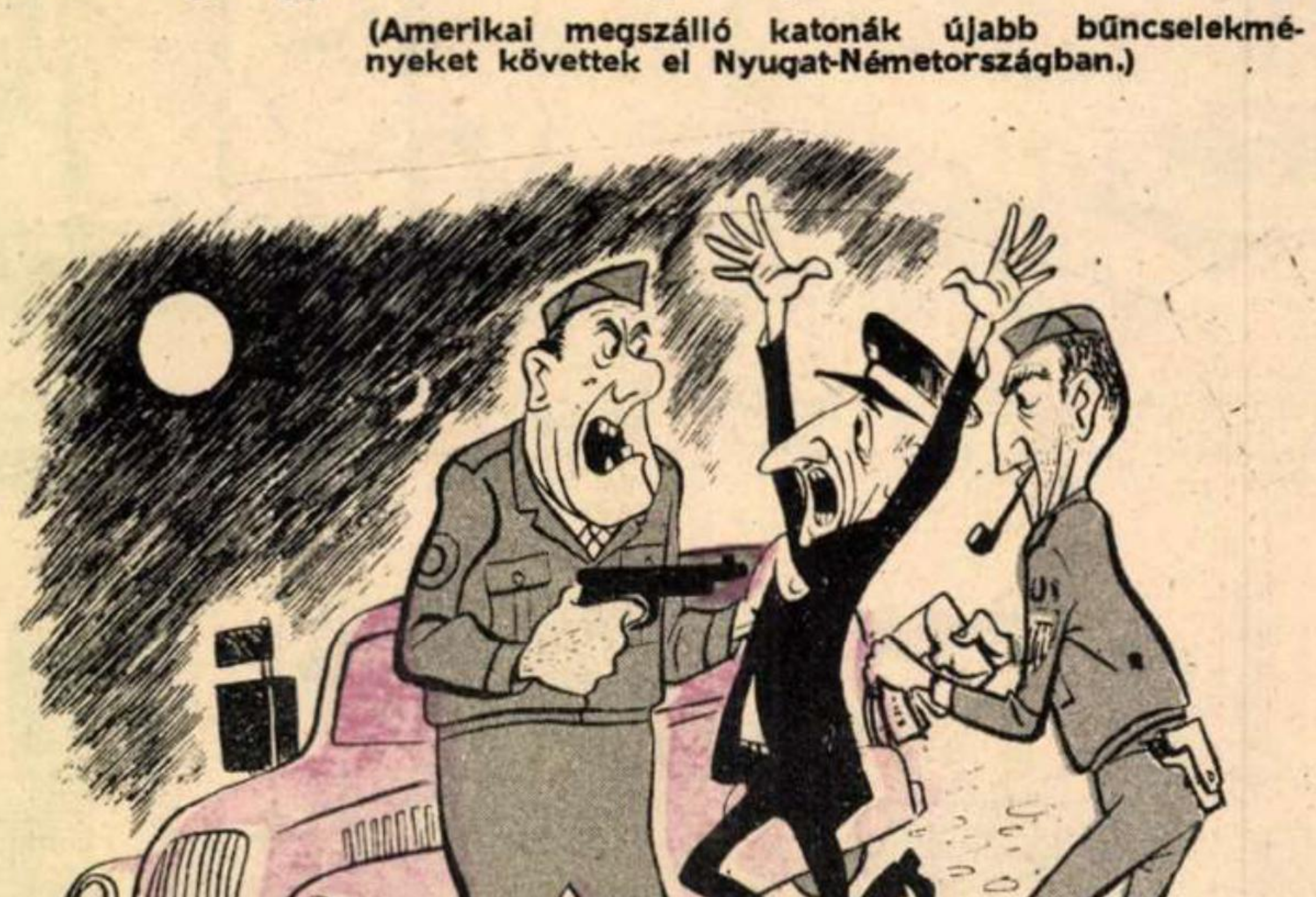

— Mit kiabál segítségért, old boy? Hiszen mi a maguk védelmére vagyunk itt!

„MISS FEGYHÁZ"

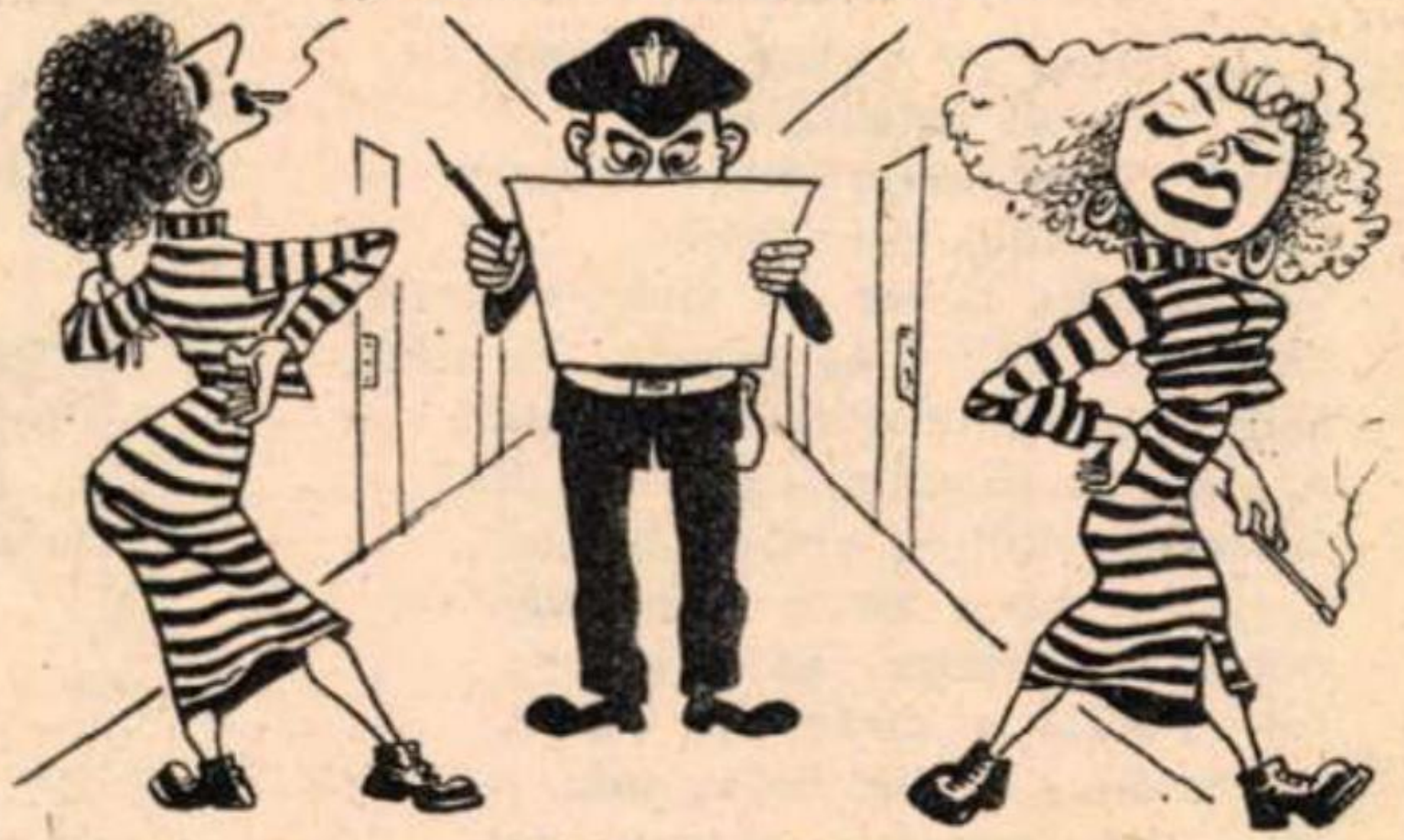

Az „American Way of Life", az igazi, hamisítatlan amerikai életforma egy cseppnyi paránya a női börtönlakók közt rendezett szépségversenyt is.

Az USA igazságügyi hatóságai (— Mc Grath panamista igazságügyminiszter most bukott le penetráns bűzű botrányok közepette —) a fejétől bűzlő hatósági szervezet vígan engedélyezte a „jó zri"-nek ígérkező fegyencnő-szépségversenyt. Nosza, óceántól-óceánig minden börtönben megindult a selejtező. Az egyes államok lokálpatrióta sovinizmussal a maguk bűnöző szépségéért törtek lándzsát s végre, a döntőben, a szépségkirálynőként jelölt rengeteg gengszter-szerető, tolvajnő, kábítószercsempésznő, szélhámosnő, betörőnő és utcalány előtt egy denveri férjgyilkos asszony győzött, aki valamikor hússütő villával szúrkálta halálra a férjét, most pedig a coloradoi fegyházban a fotoriporterek magnéziumos pergőtüzében foglalta el a Miss Fegyházat megillető szépségkirálynői trónszéket.

U. i. A newyorki Sing Sing-fegyház megóvta a versenyt, mert szerinte az ő celláinak egyik lakóját, egy kétszeres gyermekgyilkosságért életfogytiglanra ítélt utcalányt illette volna meg a királynői cím. A két rivalizáló fegyházigazgatóság az igazságügyminisztériumhoz fellebbezett s tekintettel az ügy országos fontosságára, a panamista Mc Grath valamelyik államtitkára fog dönteni ebben a központi kérdésben. Lehet, hogy részleges kormányválságra is sor kerül emiatt...

Milánói étlap

Olaszországban napról napra emelkednek az árak. Ezt a drágulási folyamatot szemlélteti az alábbi étlap:

Hétfő: makaróni paradicsommal	**150 líra**
Kedd: makaróni paradicsommal	**200 líra**
Szerda: makaróni paradicsommal	**250 líra**

Ezen a szerdai napon Armando Sopranio, a milánói vendéglő törzsvendége dühösen szólt rá a pincérre:

— Mégis csak disznóság, hogy napról-napra emelkednek az árak. Ez a paradicsomos makaróni minden nap 50 lírával drágább!

— Ne tessék mérgelődni — válaszolja nyugodtan a pincér, — a makaróni-árak valóban emelkednek, de ezt a kormányzat egyensúlyozza.

— Mivel?

— Elrendelték, hogy a lyukak mindennap nagyobbak legyenek...

Ludas Matyi a FŐKERT-nél

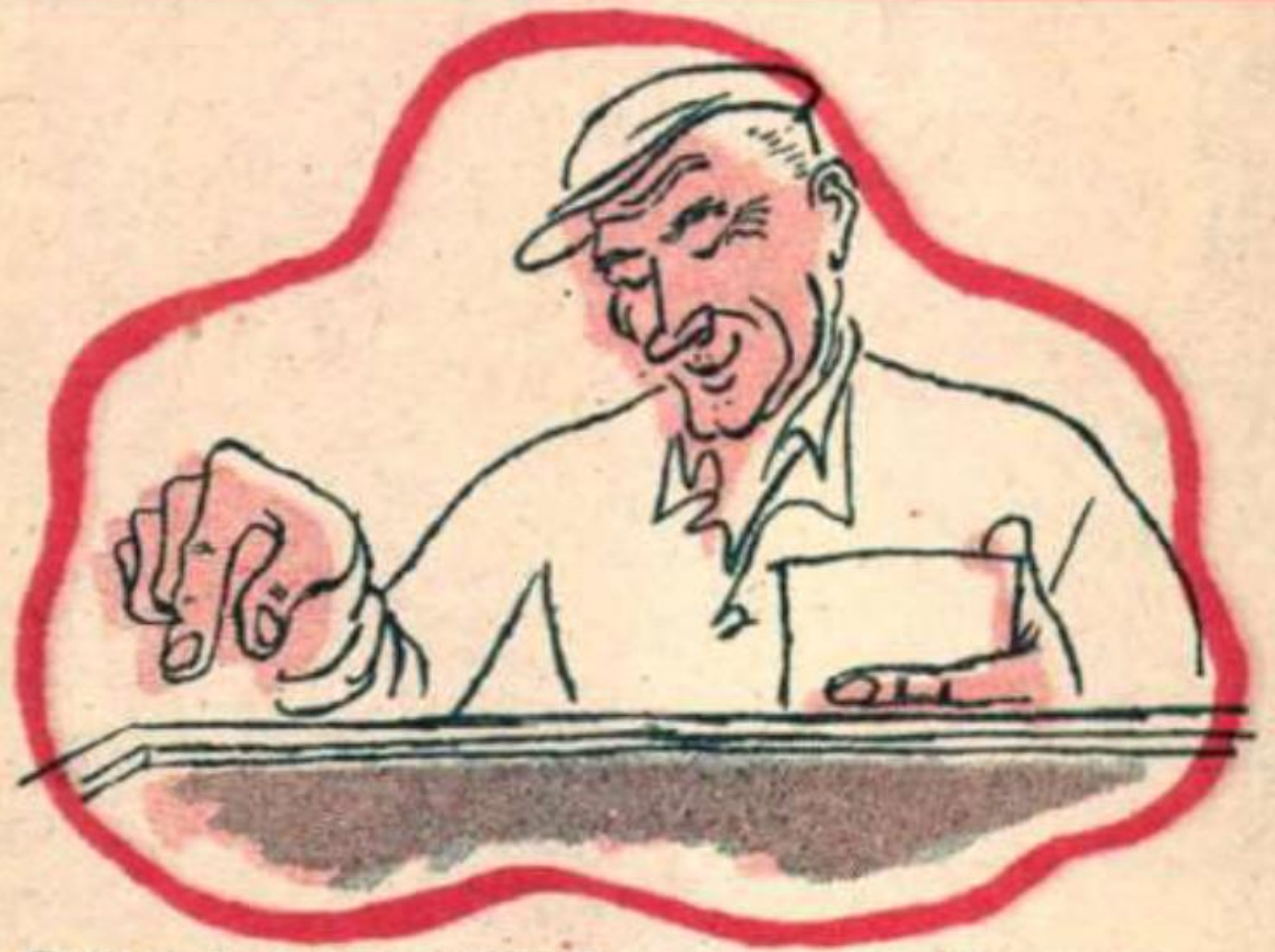

Szilvási bácsi elveti a magot. A mag olyan pici, hogy nem is lehet látni.

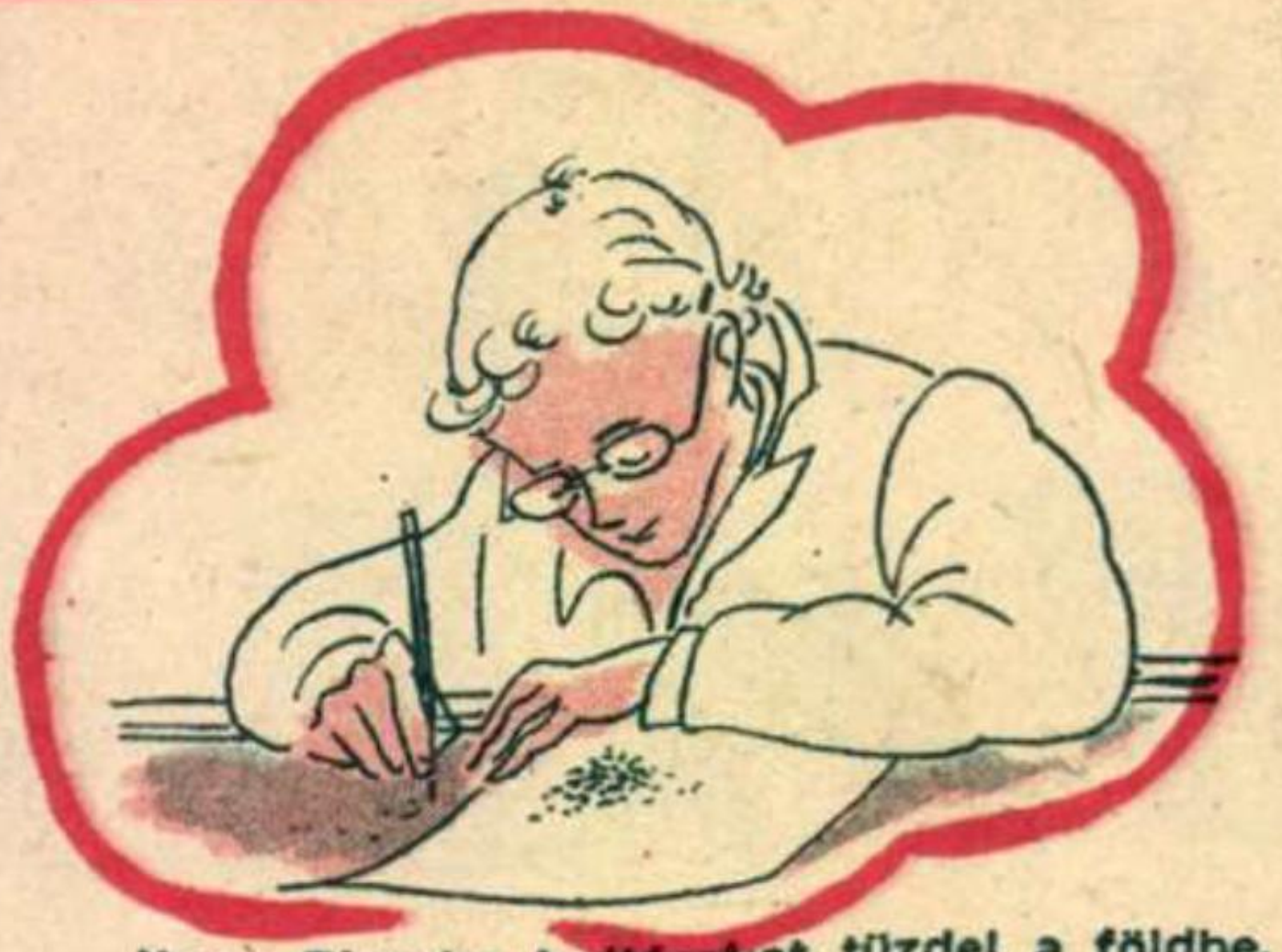

Nagy Piroska hajtásokat tüzdel a földbe. A hajtást már láthatod, ha megerőlteted a a szemed, Akkora, mint egy jólfejlett mákszem.

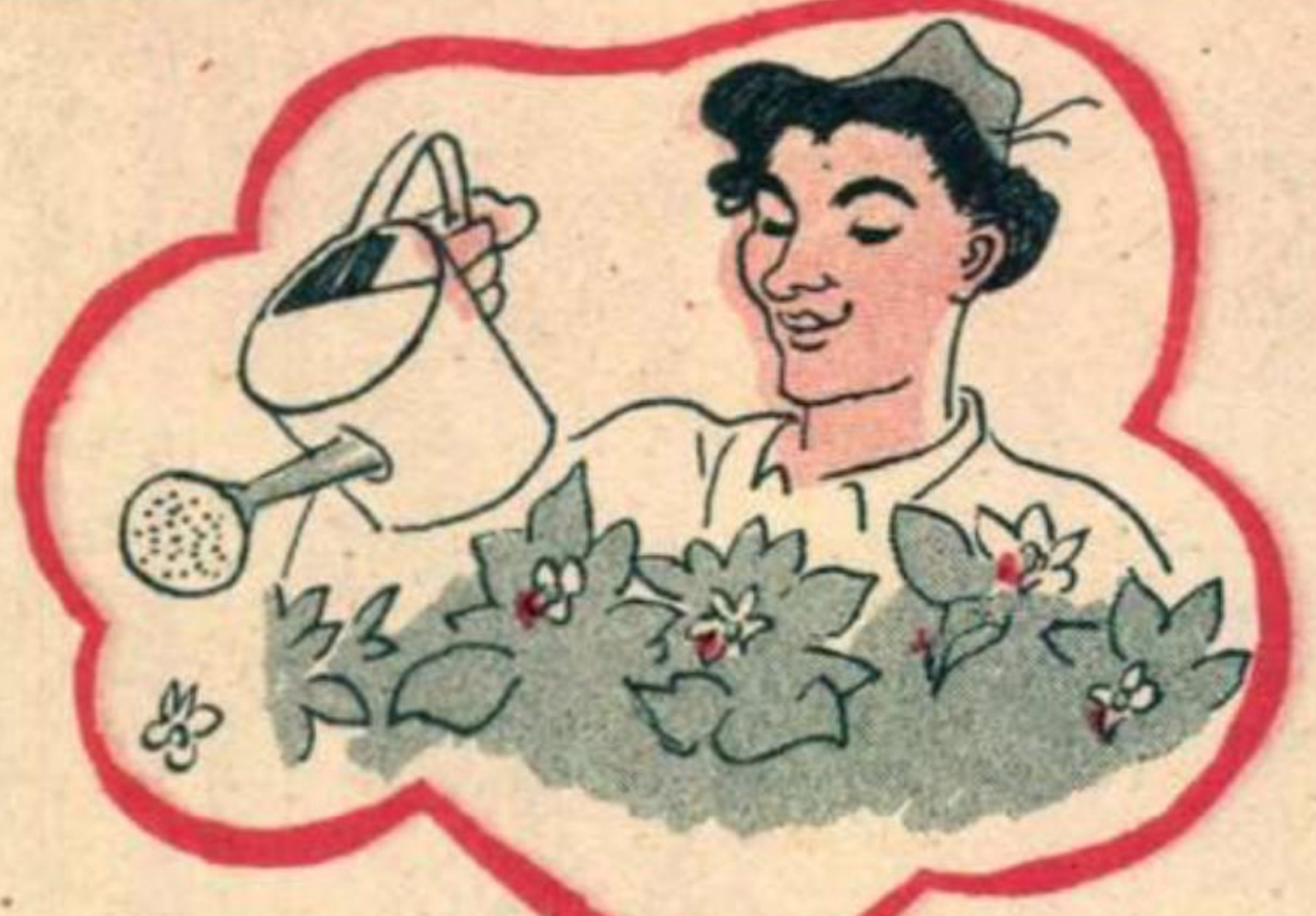

Fazakas István, a telep Ludas Matyija vigan öntözi a virágokat. Íme, mi lett a magocskából, most már láthatod.

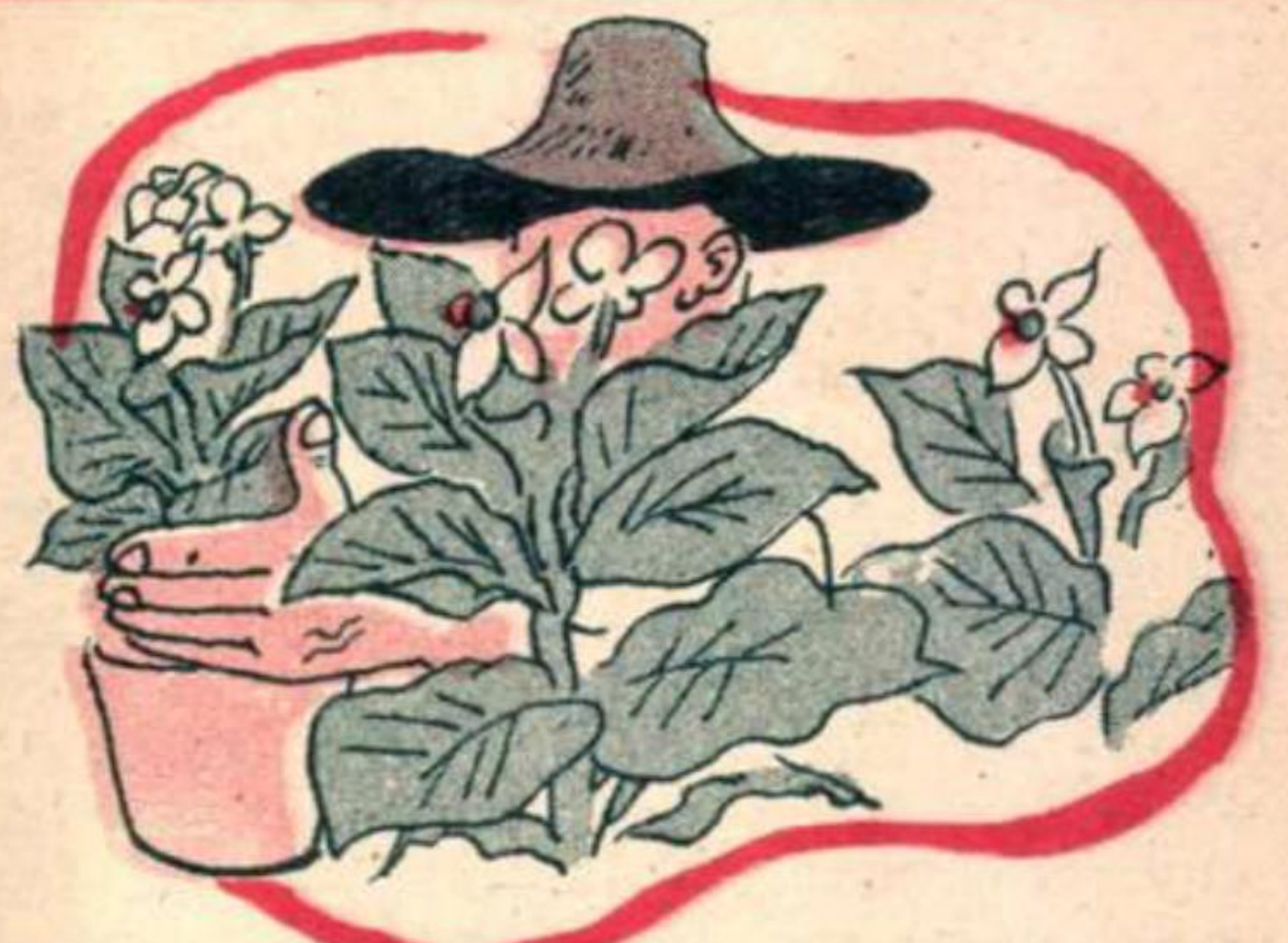

Hű, abból az icipiciből, milyen szép, terebélyes virág nőtt. Annyira megnőtt, hogy nem látjuk ki áll mögötte. Találjátok ki.

Virágok

Lepjed meg Annácskát, ha szereted.
Végy neki „kannácskát” megnyerheted,
Haragszik tán reád, zord a Böskéd?
Végy neki nagy csokor szép büdöskét.
Nem Anna? Se Böske? De Mária?
Nem illik hozzá más, csak dália.
Aztán, ha hallatszik: kelep, kelep,
Gólyahirt termeszt a Főkert-telep.
S, hogyha még nem láttál jer ide a
Vágány-utcába: nő orchidea.

A kertész

Vajh csupa jó ember dolgozik itt
Hol milliónyi palánta virit?
A kertészek majd mind üllőiek,
Fél Üllő reggeltájt idesiet.
Van munka bőven itt, mert a kertész
Nemcsak elültet és mondja ez kész,
Mert közben öntöz ő és kubikol
Azután se mondja: ez kész, ihol!
Cserepez, átültet, ahányszor kell,
Csak így nő a virág lassacskán fel.
Hőmérőz, orvosol és nyeseget.
Ad munkát a virág biz eleget.
Ha aztán a virág beteg lesz jaj
Van véle rengeteg, ezernyi baj.
Sárga lett szegénynek a levele
Féreg lesz az oka, fuj le vele!

A Főkert

Van ám a Főkertnek még telepe,
Van ott sok szekfű és van ott sok be-
Gónia, nefelejts, száz más virág
Egy telken glédában kis rózsafák
És, hogy a fákra is gondja legyen,
Ezeken kívül van faegyetem.

Az építők

Vannak még építők, mind csupa csin
Zsákjukban hajnalka és kökörcsin.
Sorra beültetnek parkot s teret,
Amulhat az majd, ki ilyet szeret.

A karbantartók

A karbantartók itt az öntözők
Zivatart pótolva locsolnak ők.
Vállára mindenki zsákot akaszt,
Nyesik a növényt és irtják a gazt.

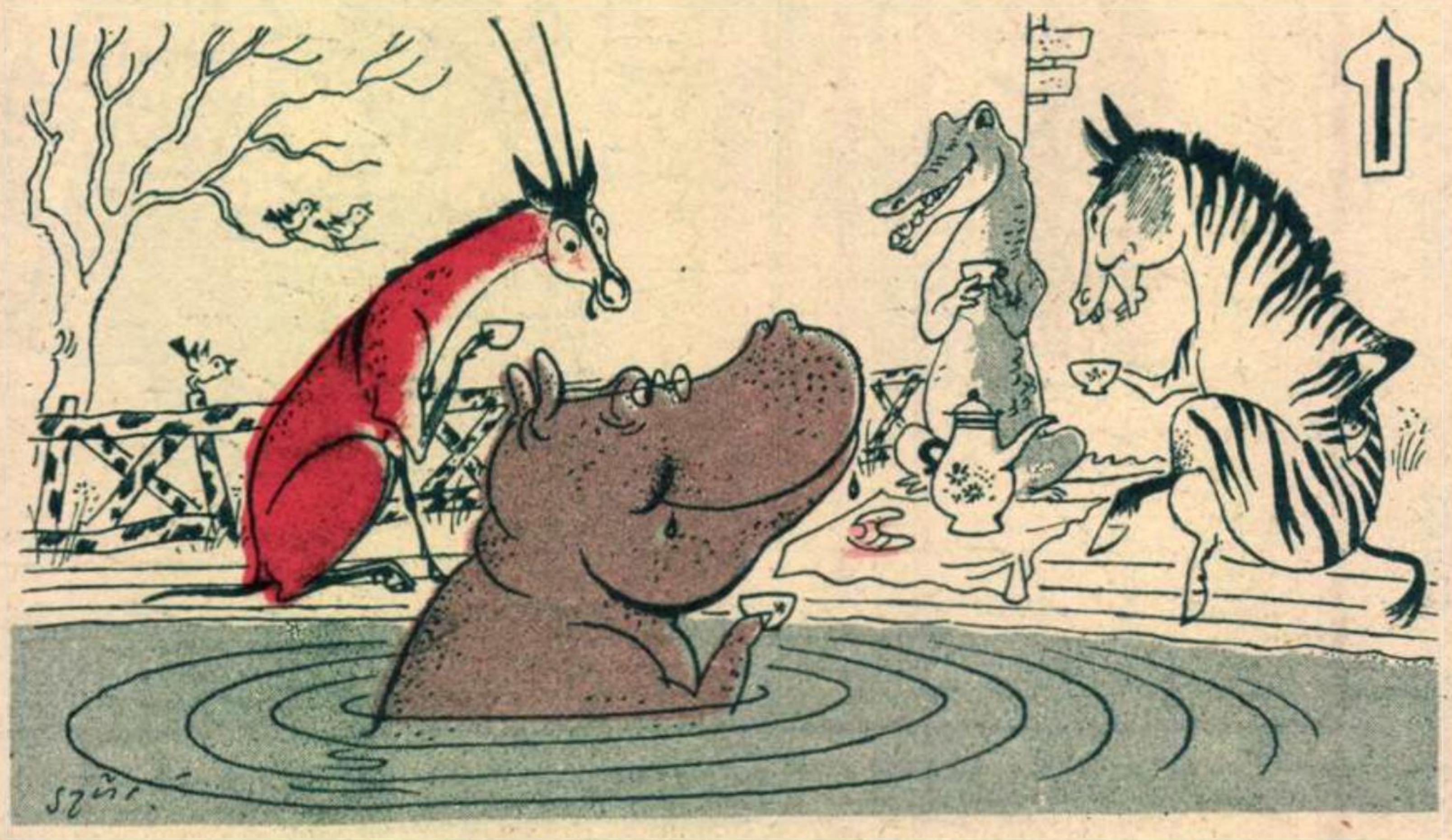

Víziló-néni: Hallottátok gyerekek, hogy nemsokára megnyílik az állatkerti pálmaház? A Főkert rendezi be, hogy egészen otthonosan érezzük magunkat.

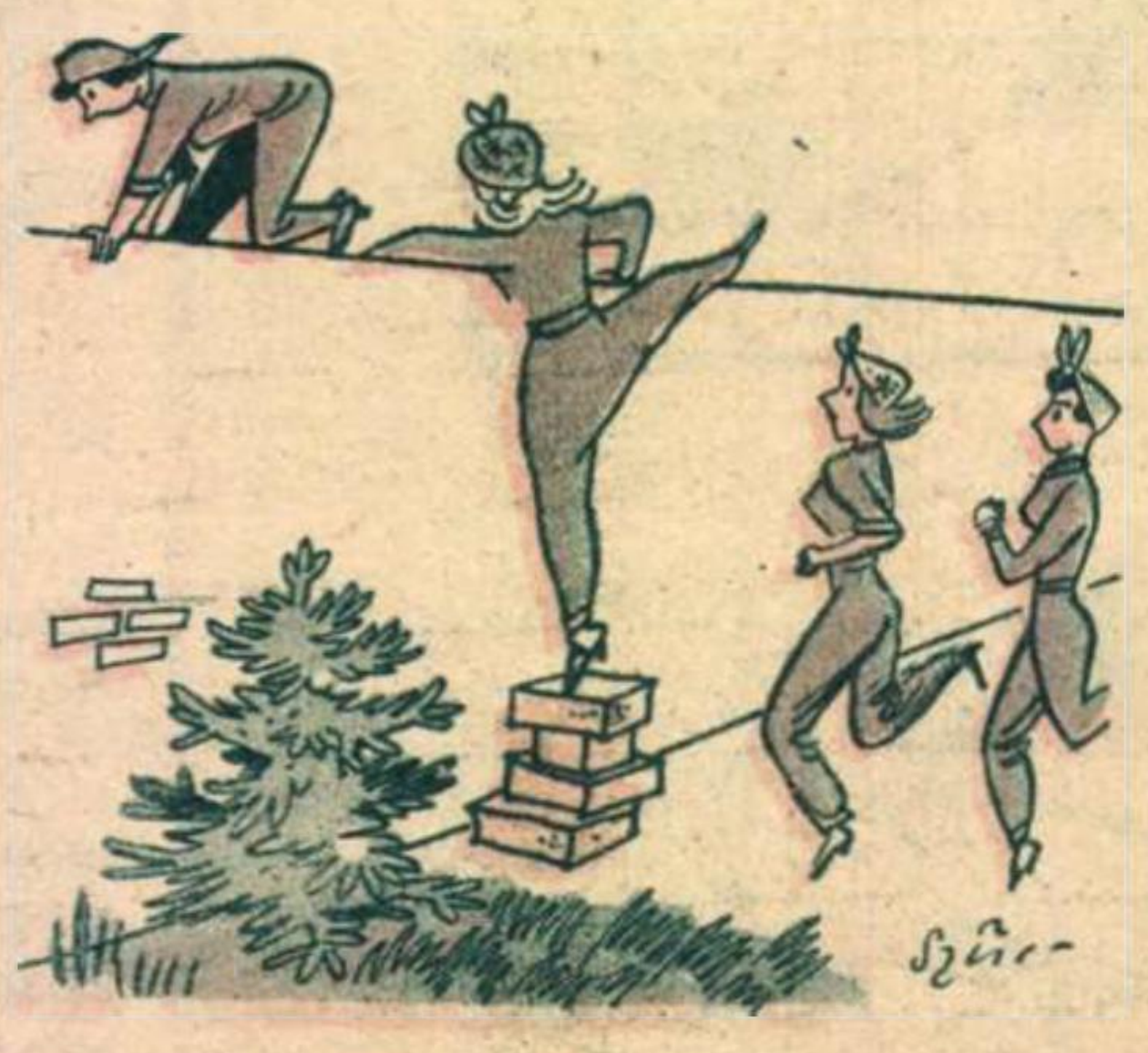

Tévedések elkerülése végett, ez nem MHK, hanem így lógnak el a DISZ-esek — bokron, kerítésen át — az IFI-napról.

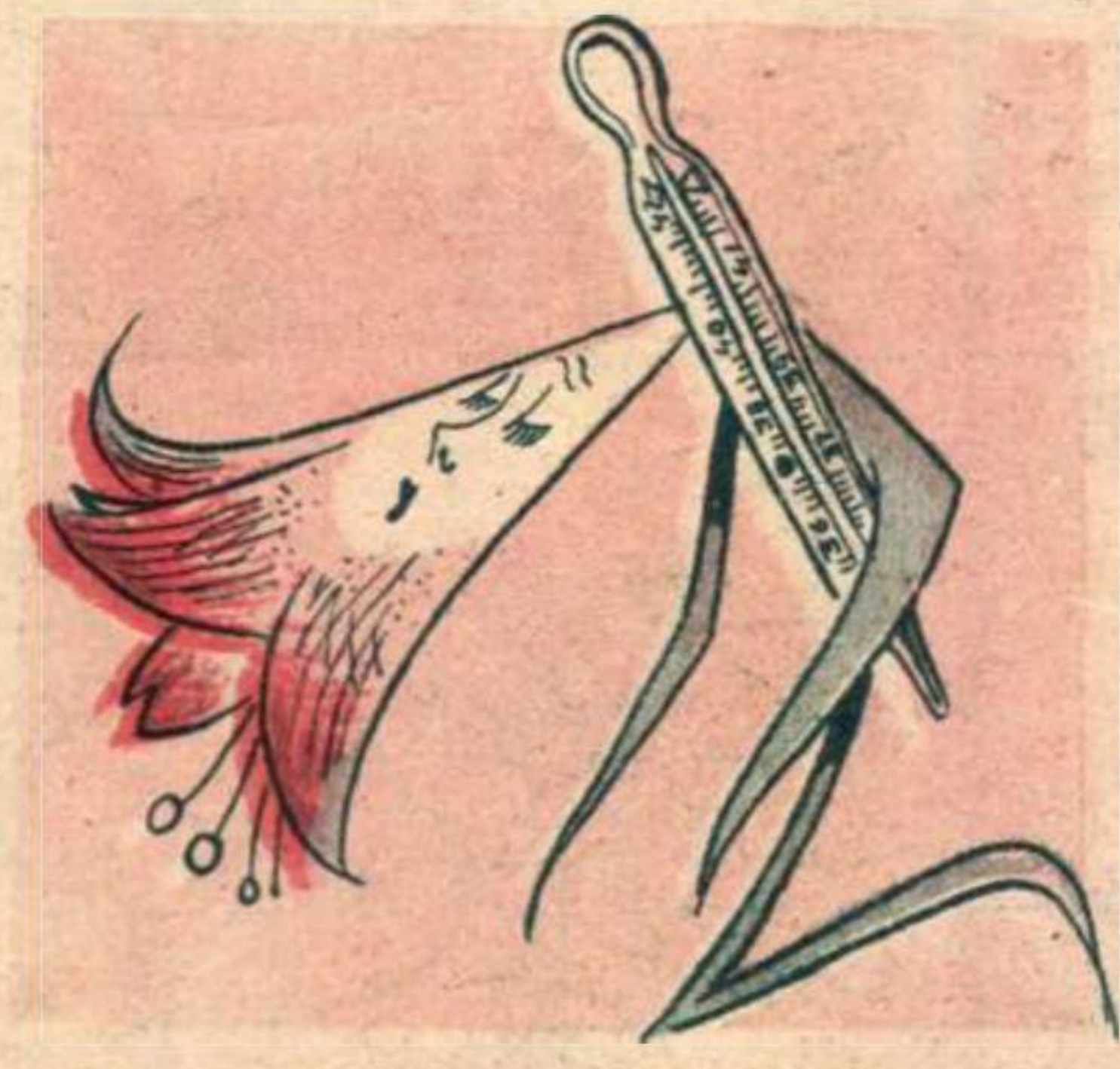

A virág kényesebb, mint az a bizonyos mesebeli hercegnő. Ha egy fokkal kevesebb van a hőmérőn a szokottnál, máris panaszra megy és bürokráciát emleget.

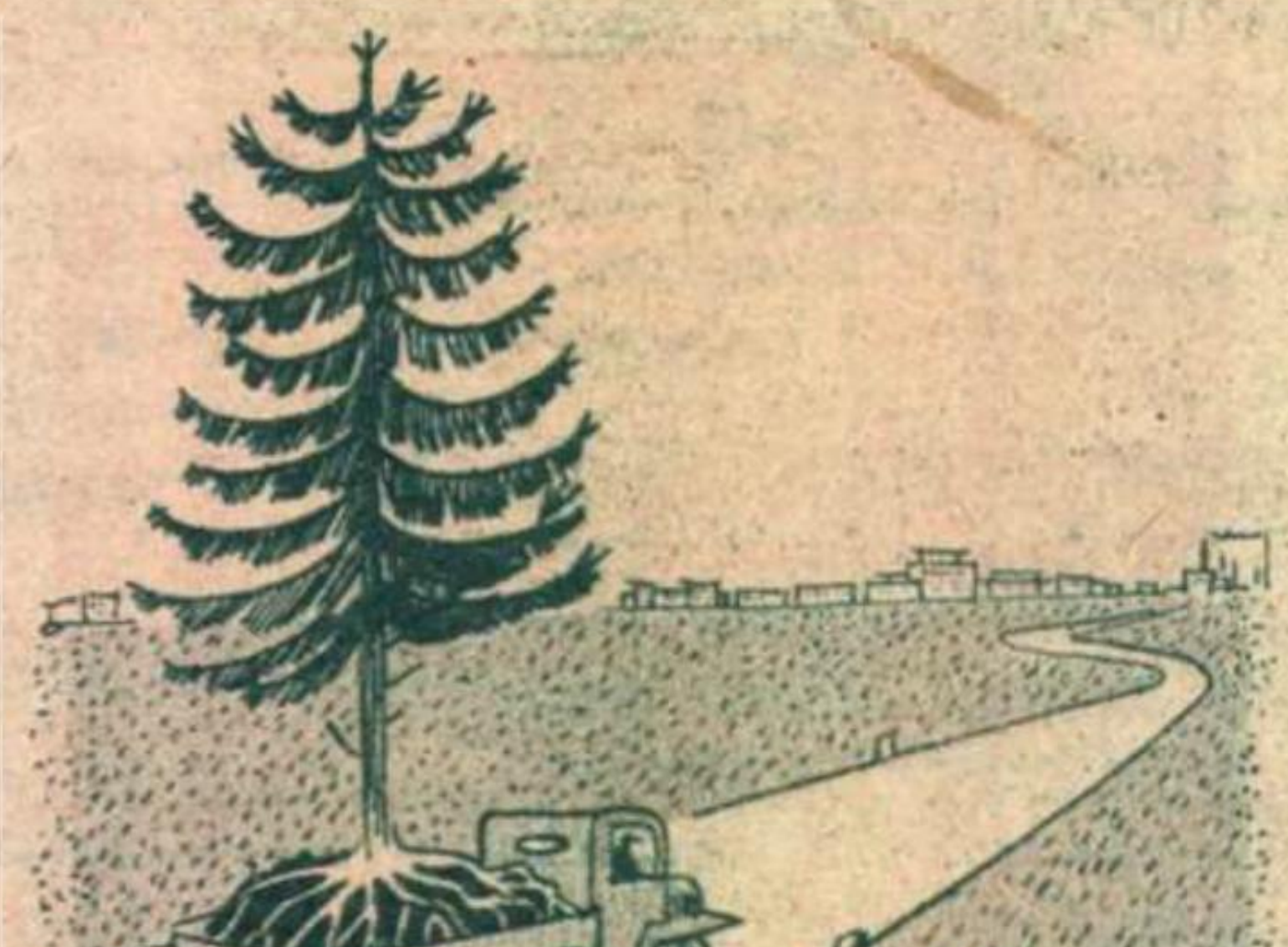

A Főkert óriási, húszméteres fenyőket szállított Sztálin-városba. Még a fenyőknél is divik az áthelyezés.

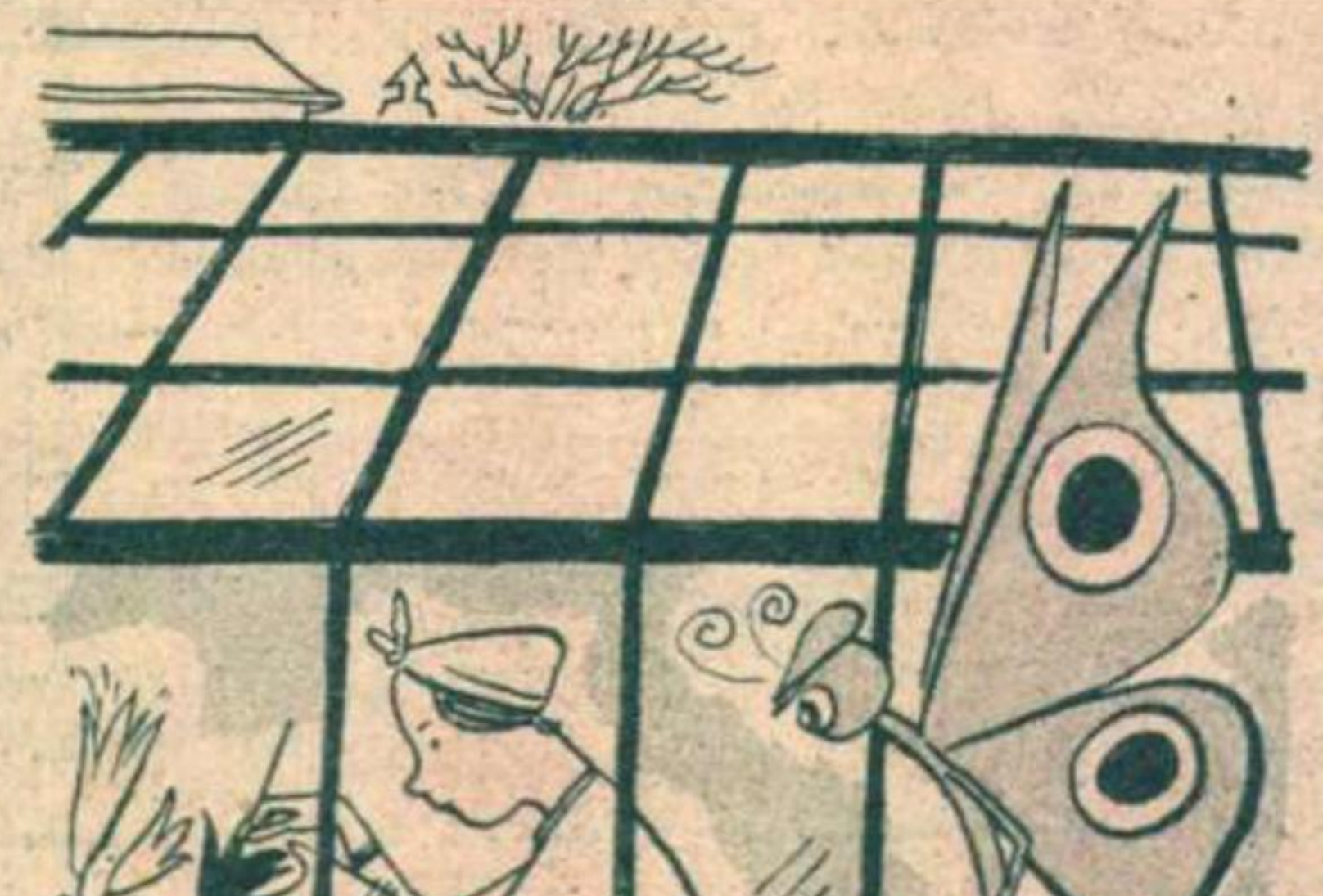

A szegény kis pillangó munkanélkülivé vált, mert helyette egy kertészlány végzi el a beporzást. Tessék megmondani, hova forduljon szegényke állás-ügyben?

Mi kell a virágnak?

Jó kertész, jóság és szív is vele,
Nem elég azonban, csak a fele.
Oly igaz a mondás: a türelem,
No és plusz a Főkert rózsát terem.

Üvegházak

Üvegház rejtekén, — nem hallhatod —
Szuszognak, kibujnak, fel a magok
Télapó az ur künn, de nagy fräjer
Meleg van idebenn, jó az ájer
Központi fűtésnél nem kell a nap
Minek itt nagykabát és a kalap.
Ó de ez itt még csak szubtrópikus
Itt dús a páfrány és nő a fikusz.
Aztán jön Afrika, de nincs tamtam
Pálmafa szunyókál untan abban.
Kevés, ha leveszed a tökfödőt
Szeretnél inkább egy ágyékkötőt.

Verseny

Versengve nevelnek virágokat
Szépeket, szagosat, s főleg sokat
Alighogy virágzik máris viszik,
Másnap már vázából vizet iszik,
Vagy kinn a Szigeten nézi egy pár,
Míg kelyhe körül egy dongócska száll.

Hogy lesz a selejt?

Termesztés-idejük mind csökkenő
Most már csak a kérdés, a bökkenő:
Mért nem jössz Virágért?
Nem veszed át?
Vigyed el, nosza hát, kapsz repetát,
Nem jön a Virágért, könnyen felejt
Így lesz a nefelejts, — sajna — selejt.

Hanga-föld

Hanga föld kellett ám, nem kevés, sok
Külföldről hozatták az okosok
Nem kaptak, ültettek hazaiba
Még szebb lett a virág s nem volt hiba.

Utóirat

Hej, de szép muskátli nőtt fel abból,
Amit te vetettél: parány magból
És mennyi munka volt, ezt ne feledd
Míg vidám, piruló muskátli lett.
Valaki tapossa? Ne szidd apját
Kapd el az illetőt, kapd el frakkját!

MIKES GYÖRGY.

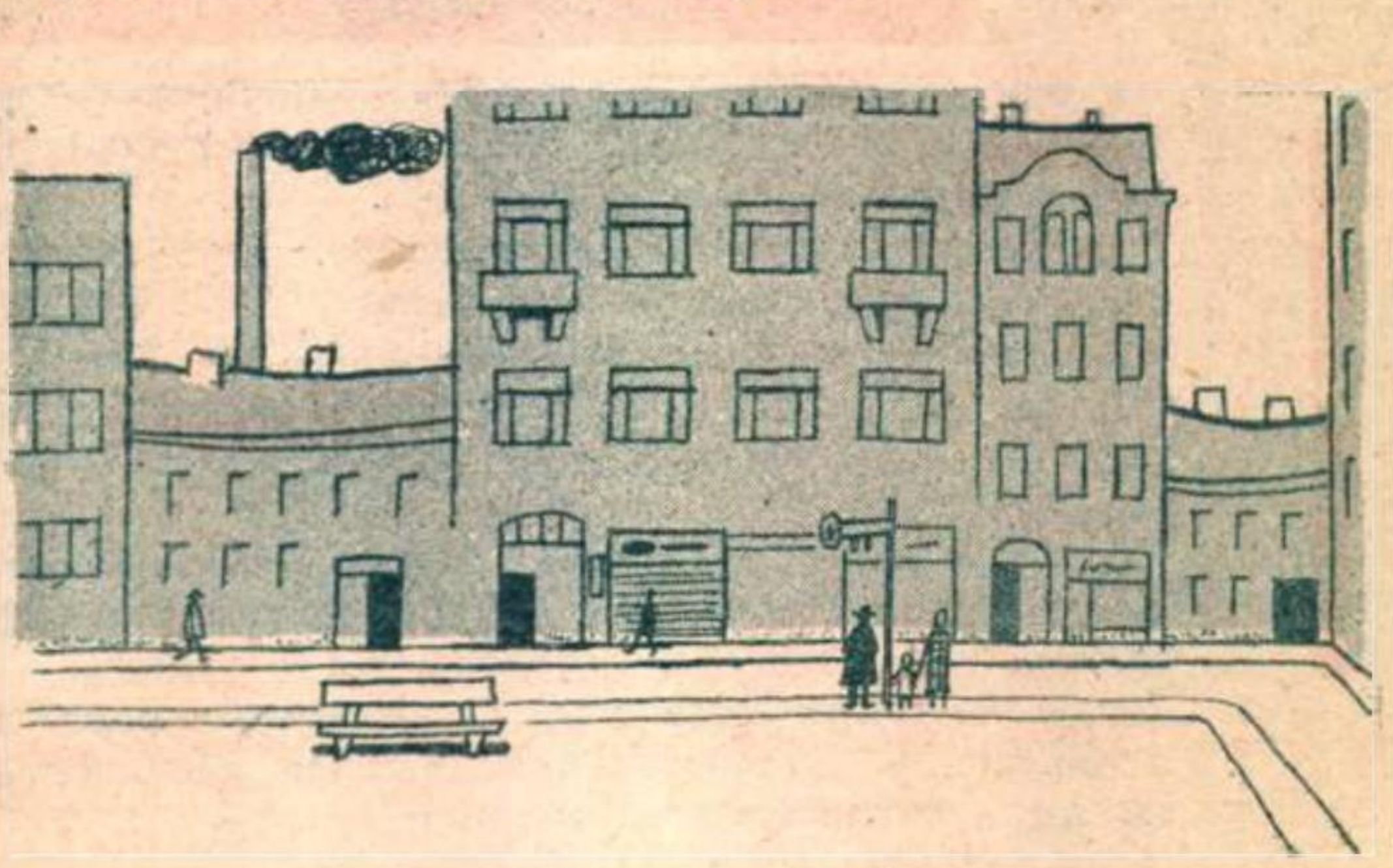

Árva pad lustálkodik a kietlen téren,

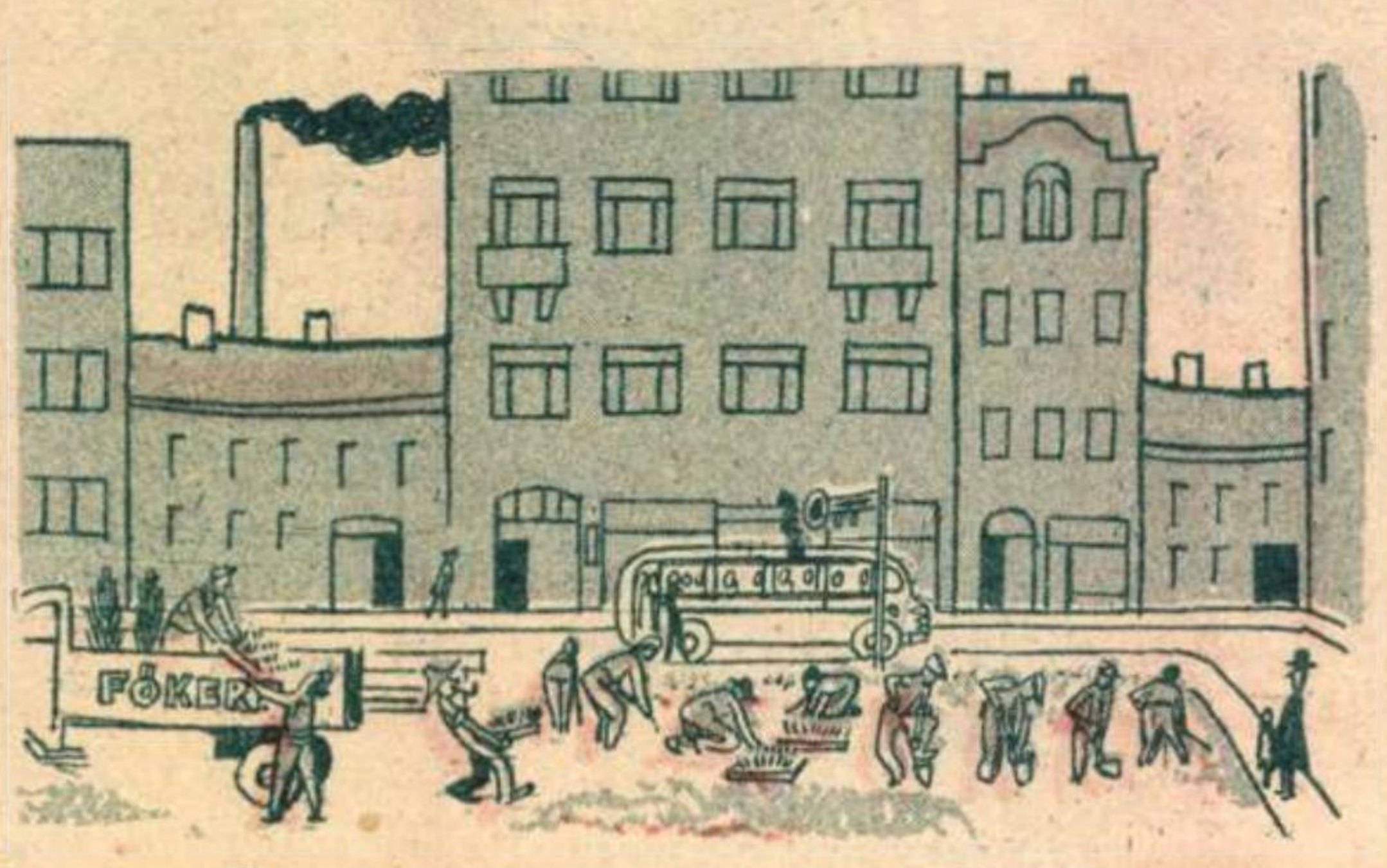

De egyszercsak megjelenik a Főkert...

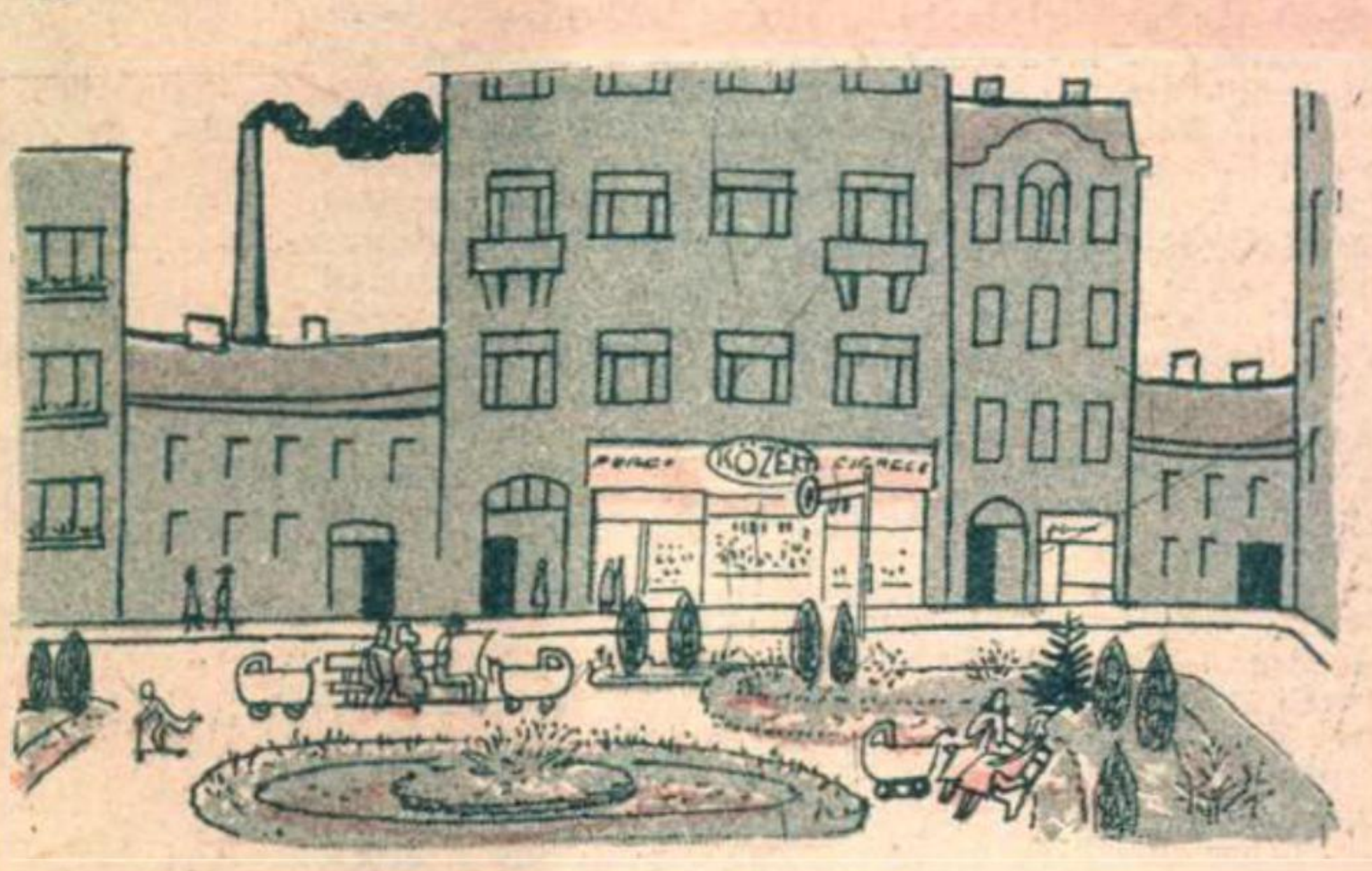

És másnap reggel...

Jövő héten: a Telefonközpontban